

MAGYAR

KÖZLÖNY

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG HIVATALOS LAPJA

Budapest,
2001. július 3.,
kedd

75. szám

Ára: 644,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

		Oldal
2001: XLII. tv.	A Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény módosításáról	5470
2001: XLIII. tv.	A Honvédelmi Minisztérium és a Honvéd Vezérkar integrációjával érintett törvények módosításáról	5471
2001: XLIV. tv.	A sor- és tartalékos katonai szolgálat teljesítése rendjének változásával érintett törvények módosításáról	5475
2001: XLV. tv.	A volt egyházi ingatlanok tulajdoni helyzetének rendezéséről szóló 1991. évi XXXII. törvény módosításáról	5481
2001: XLVI. tv.	A konzuli védelemről	5481
2001: XLVII. tv.	Az egyes fontos, valamint közbizalmi és közvélemény-formáló tisztségeket betöltő személyek ellenőrzéséről és a Történeti Hivatalról szóló 1994. évi XXIII. törvény módosításáról és az ezzel összefüggő törvénymódosításokról	5486
2001: XLVIII. tv.	A formatervezési minták oltalmáról	5490
2001: XLIX. tv.	A jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 1997. évi CIII. törvény módosításáról	5504
2001: L. tv.	Pénzügyi tárgyú törvények módosításáról	5504

II. rész JOGSZABÁLYOK

Törvények

2001. évi XLII. törvény

a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény módosításáról*

A Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvényt az Országgyűlés a következők szerint módosítja:

1. § Az Alkotmány 19/B. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A Honvédelmi Tanács elnöke a köztársasági elnök, tagjai: az Országgyűlés elnöke, az Országgyűlésben képvisellettal rendelkező pártok képviselőcsoportjainak vezetői, a miniszterelnök, a miniszterek és tanácskozási joggal a Honvéd Vezérkar főnöke.”

2. § Az Alkotmány 40/B. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A fegyveres erők irányítására — ha nemzetközi szerződés másként nem rendelkezik — az Alkotmányban meghatározott keretek között kizárólag az Országgyűlés, a köztársasági elnök, a Honvédelmi Tanács, a Kormány és az illetékes miniszter jogosult. A fegyveres erők irányítására és a Magyar Honvédség felső szintű vezetésének rendjére vonatkozó alapvető szabályokat a jelen levő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazatával elfogadott törvény állapítja meg, a részletes szabályokat pedig a Kormány határozza meg.”

3. § Ez a törvény a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2001. évi XLIII. törvény

a Honvédelmi Minisztérium és a Honvéd Vezérkar integrációjával érintett törvények módosításáról**

Az Országgyűlés a Honvédelmi Minisztérium és a Honvéd Vezérkar integrációja jogi feltételeinek megteremtése

* A törvényt az Országgyűlés a 2001. június 12-i ülésnapján fogadta el.
** A törvényt az Országgyűlés a 2001. június 12-i ülésnapján fogadta el.

érdekében a honvédelemről szóló 1993. évi CX. törvény, a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény, a hadköteles katonák szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIV. törvény, a katonai és rendvédelmi felsőoktatási intézmények vezetőinek, oktatóinak és hallgatóinak jogállásáról szóló 1996. évi XLV. törvény, a határőrizetről és a Határőrségről szóló 1997. évi XXXII. törvény, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról és felelősségéről szóló 1997. évi LXXIX. törvény módosításáról a következő törvényt alkotja:

I. Fejezet

A honvédelemről szóló 1993. évi CX. törvény módosítása

1. § A honvédelemről szóló 1993. évi CX. törvény (a továbbiakban: Hvt.) 6. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A Honvédelmi Bizottság a Honvéd Vezérkar főnökének, a határőrség országos parancsnokának jelölt személyt kinevezése előtt meghallgatja, és alkalmasságáról véleményt nyilvánít.”

2. § A Hvt. 7. §-a (1) bekezdésének *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) A köztársasági elnök]

„*b*) a honvédelmi miniszter javaslatára kinevezi és felmenti a Honvéd Vezérkar főnökét, a belügyminiszter javaslatára pedig a határőrség országos parancsnokát;”

3. § (1) A Hvt. 8. §-a (3) bekezdésének *a*) és *c*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(3) A fegyveres erők működésének irányítása körében a Kormány meghatározza]

„*a*) a fegyveres erők kormányzati irányításának és felső szintű vezetésének rendjére vonatkozó részletes szabályokat;”

„*c*) a Magyar Honvédség (a továbbiakban: honvédség) területi elhelyezésének, felszerelésének, felkészítésének alapvető követelményeit;”

(2) A Hvt. 8. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A Kormány — az Alkotmányban meghatározott esetek kivételével — dönt a magyar és a külföldi fegyveres erők határátlépéssel járó csapatmozgásainak engedélyezéséről.”

4. § A Hvt. 9. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A honvédelmi miniszter a Kormánynak az ország honvédelmi feladatai végrehajtásáért, valamint a honvédség irányításáért és vezetéséért felelős szakminisztere. Felelős a honvédelemmel kapcsolatos kormányzati döntések előkészítéséért és központi közigazgatási feladatainak el-

látásáért, továbbá a honvédség rendeltetésszerű, szakszerű és jogszerű működését meghatározó döntések meghozataláért, illetőleg e döntések végrehajtásának irányításáért. Gyakorolja az ezzel összefüggő jogokat, amelyeket az Alkotmány, e törvény, illetőleg külön törvény nem utal más szerv vagy személy hatáskörébe.”

5. § A Hvt. 10. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„10. § A honvédelmi miniszter a honvédelmi tevékenység ágazati irányítása körében

a) kidolgozza a nemzeti katonai stratégiát, ellenjegyzí a védelmi tervet;

b) előkészíti a Kormány számára a lakosságnak, az anyagi javaknak, a közigazgatásnak az ország külső támadás elleni fegyveres védelmére történő felkészítésére, valamint az ország és a fegyveres erők mozgósítására vonatkozó döntéseket;

c) összehangolja a honvédelemben részt vevő szervek honvédelmi és országmozgósítási feladatokra való felkészítését, a szövetséges fegyveres erőkkel történő kollektív védelmi tervezéssel és a haderőfejlesztéssel kapcsolatos tevékenységet;

d) együttműködik az illetékes miniszterekkel

da) a haditechnikai eszközök és hadfelszerelési anyagok gyártásában, a hadiipari kapacitások biztosításában,

db) a légtér légiközlekedési és egyéb célú igénybevétele feltételeinek, valamint a polgári légiforgalmi szolgálatok és az illetékes katonai szervezetek közötti együttműködés szabályainak megállapításában,

dc) a katonai és a polgári védelem szempontjából fontos létesítmények elhelyezésében, továbbá az egészségügyi, a közlekedési, a hírközlési hálózat, valamint a légi, a vegyi és sugárfigyelő jelző- és riasztási rendszer működőképességének — a kiépítettségétől elvárható módon történő — biztosításában;

e) meghatározza a centrális alárendeltségű közigazgatási szervek és a helyi védelmi igazgatási szervek honvédelmi igazgatási szakmai feladatait és felügyeleti tevékenységét;

f) a nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló törvény előírásai szerint közvetlenül irányítja a katonai nemzetbiztonsági szolgálatokat;

g) előkészíti a honvédelmi feladatokkal kapcsolatos törvények, országgyűlési határozatok, kormányrendeletek és kormányhatározatok, valamint a nemzetközi szerződések tervezeteit, rendelettel és az állami irányítás egyéb jogi eszközeivel szabályozza a honvédelmi feladatok végrehajtását;

h) törvényben vagy kormányrendeletben megállapított hatáskörében hatósági jogkört gyakorol;

i) a honvédelem képzési igényeit is biztosító katonai felsőoktatási, szak- és közoktatási intézmények tekintetében, az intézményekre vonatkozó jogszabályok alapján gyakorolja a közvetlen felügyeleti, a szakképesítést felügyelő minisztert megillető, továbbá az alapítói és fenntartói jogköröket;

j) előkészíti a Kormány számára a nemzetközi szerződésekben vállalt katonai kötelezettségek teljesítésére vonatkozó döntéseket;

k) gondoskodik a szövetséges fegyveres erőkkel kapcsolatos egységes védelmi előírások és szabványosítási egyezmények kidolgozásáról és végrehajtásáról.”

6. § A Hvt. 11. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„11. § A honvédelmi miniszter a 40. és a 41. §-ban foglaltak szerint irányítja és vezeti a honvédséget.”

7. § (1) A Hvt. 30. §-ának (1)—(2) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) Intézkedés kiadására az egység vagy annál magasabb szintű parancsnok, a szakmai előljáró, illetőleg a szakmai felettes jogosult.

(2) Az az előljáró, illetőleg felettes, aki csak a saját szakterületén rendelkezik intézkedési jogkörrel, szakmai előljáró, illetőleg szakmai felettes, akikre vonatkozóan intézkedési jogkörrel rendelkezik — állományviszonyuktól függetlenül — szakmai alárendeltek.”

(2) A Hvt. 30. §-a (4) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A szakmai előljáró, illetőleg a szakmai felettes intézkedésének hatálya a szakmai alárendeltek egészére vagy egy részére terjedhet ki.”

8. § A Hvt. 31. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A honvédelmi miniszter normatív utasításait, továbbá a honvédség szakirányítása és vezetése keretében, valamint a határország országos parancsnoka által kiadott intézkedéseket, amelyek a személyi állomány egészét érintik, vagy meghatározott feltétel bekövetkezése esetén érinthetik — az állam- és szolgálati titkot tartalmazók kivételével — a Honvédelmi Minisztérium, illetve a Belügyminisztérium hivatalos lapjában közzé kell tenni.”

9. § A Hvt. 35. §-a és az azt megelőző alcím helyébe a következő rendelkezés lép:

„A fegyveres erők készenlétének fokozása

35. § (1) A fegyveres erők részei készenlétének fokozásáról a Kormány egyidejű tájékoztatása mellett a honvédelmi miniszter, illetőleg a belügyminiszter dönt.

(2) A készenlét fokozásának végrehajtására a Honvéd Vezérkar főnöke, illetőleg a határország országos parancsnoka intézkedik.

(3) A honvédség csapatai készenléte fokozásának ellenőrzése — a honvédelmi miniszter előzetes tájékoztatása mellett — a Honvéd Vezérkar főnöke által jóváhagyott éves terv alapján rendelhető el.”

10. § A Hvt. 39. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„39. § (1) A honvédség harcoló, harctámogató, kiszolgáló csapatokból és egyéb szervekből áll. Szervezetét a

felső szintű vezető szerve, az alárendelt parancsnokságok, más vezető szervek, csapatok, intézetek (intézmények), hivatalok és katonai igazgatási szervek alkotják.

(2) A honvédelmi miniszter által meghatározott katonai szervezetek jogi személyek.”

11. § A Hvt. 40. §-a és az azt megelőző alcím helyébe a következő rendelkezés lép:

„A honvédség irányítása és vezetése

40. § A Honvédelmi Minisztérium az ország katonai védelemre való felkészítése tervezésének, szervezésének központi közigazgatási, valamint — az e törvényben, illetőleg a fegyveres erők irányításának és felső szintű vezetésének rendjére vonatkozó kormányhatározat, továbbá a honvédelmi miniszter által megállapított hatásköri szabályok szerint — a honvédség irányításának és vezetésének szerve.”

12. § A Hvt. 41. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„41. § (1) A honvédelmi miniszter a honvédség irányítását a (2) bekezdésben meghatározott hatáskörének gyakorlásával, szakirányítását a 41/A. § (2) bekezdésében meghatározottak szerint a közigazgatási államtitkár, vezetését a 41/B. § (3) bekezdésében meghatározottak szerint a Honvéd Vezérkar főnöke útján látja el.

(2) A honvédelmi miniszter:

a) a fegyveres erők irányítása és felső szintű vezetése rendjének részletes szabályairól szóló kormányhatározatban foglaltak szerint a Honvédelmi Minisztérium Szervezeti és Működési Szabályzatában megállapítja a honvédség szakirányításával és katonai vezetésével kapcsolatos részletes feladat- és hatásköröket;

b) a Kormány határozatának megfelelően meghatározza a honvédség vezetési szintjeit, szakirányítási és vezetési rendjét;

c) szabályozza a honvédség készenléte fokozásának és fenntartásának, valamint mozgósításának rendjét, a Kormány döntése alapján intézkedik a honvédség készenléte fokozására és mozgósítására;

d) szabályozza az ország területének a honvédség légvédelmi és repülő készenléti erőivel való oltalmazása rendjét;

e) megállapítja a honvédség kiegészítésének rendjét, valamint a kiegészítéshez és mozgósításhoz szükséges ingatlanok és ingó dolgok igénybevételenek módját;

f) megállapítja a honvédség felkészítésének követelményeit, szabályozza a felkészítés és kiképzés rendjét, intézkedik annak végrehajtására;

g) jóváhagyja és a belügyminiszternek megküldi a háttérőrség katonai védelmi feladatokra való felkészítésének követelményeit;

h) dönt a honvédség létszámára — ezen belül az állományarányokra —, szervezetére, felszerelésére, valamint az ország területének védelmi célú előkészítésére vonatkozó javaslatok elfogadásáról és előterjesztéséről. Az Or-

szággyűlés, illetőleg a Kormány döntése után intézkedik annak végrehajtására;

i) megállapítja a honvédség feladatai teljesítése szempontjából fontos közlekedési és hírközlő hálózat, valamint a légi, sugárfigyelő, jelző- és riasztási rendszerek működőképességének biztosítása érdekében folytatott együttműködési feladatokat és végrehajtásuk rendjét;

j) megállapítja a nemzetközi szerződésekből fakadó katonai kötelezettségeket, intézkedik azok végrehajtására;

k) gondoskodik a szövetséges fegyveres erőkkel kapcsolatos egységes védelmi előírások és szabványosítási egyezmények kidolgozásáról és végrehajtásáról;

l) irányítja a honvédség költségvetési javaslatának elkészítését, a költségvetés elfogadása után — kormányrendelet keretei között — dönt a részletes (intézményi) költségvetésről. Irányítja a költségvetési előirányzatok jogszabályok szerinti felhasználását, előterjeszti az éves költségvetésről szóló beszámoló jelentést, ellenőrzi a költségvetési pénzeszközök célszerű és jogszerű felhasználását, megállapítja a pénzügyi-gazdasági ellenőrzés rendjét, törvényben meghatározott módon költségvetési szervet alapít, illetőleg szüntet meg;

m) meghatározza a honvédség gazdálkodására, valamint a honvédségi ingatlan és ingó vagyongazdálkodásra vonatkozó alapvető szabályokat, intézkedik azok végrehajtására;

n) megállapítja a személyügyi hatásköröket, szabályozza az azok gyakorlásának módját;

o) kiadja a honvédség anyagi-technikai, közlekedési, pénzügyi és egészségügyi biztosítását szolgáló alapvető rendelkezéseket, gondoskodik a végrehajtásukra vonatkozó szakintézkedések kiadásáról, intézkedik a végrehajtás tervezése, szervezése és irányítása iránt. Irányítja a haditechnikai eszközök és hadfelszerelési anyagok beszerzését, valamint a katonai szervezetek ezekkel történő ellátását;

p) szabályozza a személyi állomány élet-, szolgálati és munkakörülményeit;

q) megállapítja a honvédség személyi állománya munkavédelmének és baleset-elhárításának részletes szabályait; gondoskodik az érdekvédelmi követelmények érvényesüléséről, együttműködik a személyi állomány által létrehozott társadalmi, érdekvédelmi, érdekképviselői szervezetekkel;

r) meghatározza — a vezetés biztosítása érdekében — a híradással és az informatikai fejlesztéssel kapcsolatos feladatokat, kiadja azok tervezésére, szervezésére és irányítására vonatkozó rendelkezéseket;

s) meghatározza a hadtudományi kutatás rendjét és főbb irányait;

t) gondoskodik az adat- és információvédelemről;

u) ellátja a jogszabály, országgyűlési és kormányhatározat által megállapított más feladatokat.

(3) A honvédelmi miniszter a (2) bekezdés szerinti hatáskörében hozott döntések előkészítéséről és végrehajtásáról — a közigazgatási államtitkár és figyelemmel a 41/B. § (3) bekezdésére a Honvéd Vezérkar főnöke közre-

működésével — a Honvédelmi Minisztérium főosztályai és csoportfőnökségei útján gondoskodik.”

13. § A Hvt. a következő 41/A. §-sal egészül ki:

„41/A. § (1) A Honvédelmi Minisztérium hivatali szervezetének vezetője a közigazgatási államtitkár. A Honvéd Vezérkar kivételével vezeti a Honvédelmi Minisztérium szerveinek tevékenységét.

(2) A közigazgatási államtitkár a 41/B. § (3) bekezdésében meghatározottak kivételével irányítja a miniszter hatáskörébe tartozó döntések előkészítését, valamint végrehajtásuk tervezését, szervezését. Az e törvényben, a fegyveres erők irányítása és felső szintű vezetése rendjének részletes szabályaira vonatkozó kormányhatározatban, valamint a honvédelmi miniszter által megállapított hatáskörének gyakorlásával felelős a honvédelem központi közigazgatási és a honvédség felső szintű szakirányítási feladatainak ellátásáért.

(3) A közigazgatási államtitkár szakirányítási hatáskörében intézkedéseket ad ki.

(4) A közigazgatási államtitkár a feladatának ellátása során együttműködik a Honvéd Vezérkar főnökével.”

14. § A Hvt. a következő 41/B. §-sal egészül ki:

„41/B. (1) A Honvéd Vezérkar békében — a Honvédelmi Minisztérium szervezetének részeként — az ország katonai védelemre való felkészítésének felső szintű tervező, illetőleg a honvédség katonai tevékenységének felső szintű vezetési szerve.

(2) A Honvéd Vezérkart a Honvéd Vezérkar főnöke vezeti, aki az alárendelt katonai szervezetek teljes személyi állományának szolgálati előljárója. Felelős azok hadrafoghatóságáért, felkészítéséért és kiképzéséért, továbbá magas fokú feyelméért.

(3) A Honvéd Vezérkar főnöke:

a) kidolgozza az ország fegyveres védelmének tervét, továbbá a honvédség rendkívüli időszaki feladatai tervezésének és vezetésének rendjét;

b) kidolgozza a honvédség készenléte fenntartásának és fokozásának, továbbá mozgósításának rendjét, gondoskodik annak végrehajtásáról;

c) tervezi és vezeti a fegyveres erők kiegészítését, valamint a kiegészítéshez és mozgósításhoz szükséges ingatlanok és ingó dolgok igénybe vételét;

d) kidolgozza a honvédség felkészítésének és kiképzésének rendjét és biztosítja annak végrehajtását; elkészíti a határőrség katonai védelmi felkészítésének követelményeit és ellenőrzi a felkészítést;

e) javaslatot tesz béke és rendkívüli állapot időszakára vonatkozóan a honvédség fejlesztésére, létszámára — ezen belül állományarányaira —, szervezetére, felszerelésére, működéséhez szükséges erőforrásokra, valamint az ország területének védelmi célú előkészítésére;

f) közreműködik a honvédség feladatai teljesítése szempontjából fontos közlekedési és hírközlő hálózat, va-

lamint a légi, sugárfigyelő, jelző- és riasztási rendszerek működőképességének biztosításában;

g) tervezi és szervezi a nemzetközi szerződésekből eredő katonai kötelezettségek teljesítését, a feladatkörébe tartozó ügyekben képviseli a honvédséget;

h) intézkedik az ország területének légvédelmi és repülő készenléti erőkkel való oltalmazására;

i) gyakorolja a jogszabály által megállapított személyügyi hatásköröket;

j) a honvédség logisztikai rendszerének a szakirányítási döntések szerinti működtetésével tervezi, szervezi a katonai szervezetek anyagi-technikai, közlekedési, egészségügyi biztosítását, és gondoskodik a személyi állomány megfelelő élet-, szolgálati és munkakörülményeiről;

k) a parancsnokságok, csapatok békeidőszaki vezetési rendszere működésének biztosítása érdekében tervezi, szervezi a híradással, az informatikával és a vezetés egyéb területeivel kapcsolatos feladatokat;

l) gyakorolja a jogszabály, az állami irányítás egyéb jogi eszköze, valamint a honvédelmi miniszter által meghatározott egyéb hatásköröket.

(4) A Honvéd Vezérkar főnöke vezetési hatáskörében parancsot és intézkedést ad ki.

(5) A Honvéd Vezérkar főnöke a hatáskörének gyakorlása során együttműködik a közigazgatási államtitkárral.”

15. § A Hvt. 52. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A Honvéd Vezérkar főnöke feletti személyügyi hatáskört — a 7. § (1) bekezdésének b) pontja kivételével — a Kormány gyakorolja.”

16. § A Hvt. 251. §-a (1) bekezdésének g) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A Honvédelmi Tanácsban akadályoztatása esetén)

„g) a Honvéd Vezérkar főnökét a Honvéd Vezérkar főnökének helyettese helyettesíti.”

II. Fejezet

A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény módosítása

17. § A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 2. §-ának e) és f) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(2. § E törvény alkalmazásában)

„e) országos parancsnok: a Honvéd Vezérkar főnöke, a Határőrség országos parancsnoka, az Országos Rendőr-főkapitányság vezetője, a BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság főigazgatója, a vám- és pénzügyőrség, valamint a büntetés-végrehajtás országos parancsnoka, a nemzetbiztonsági szolgálatok főigazgatói és a katonai főügyész;

f) *országos parancsnokság*: a Honvéd Vezérkar főnöke, a nemzetbiztonsági szolgálatok főigazgatói és a katonai főügyész kivételével az e) pontban meghatározott személyek által vezetett szervek;”

18. § A Hszt. 218. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„218. § (1) A szolgálati viszony alanya a honvédség és az állományába tartozó hivatásos és szerződéses katona.

(2) A Honvéd Vezérkar főnöke feletti munkáltatói jogokat a Hvt. 7. §-ának (1) és 52. §-ának (2) bekezdésében foglaltak kivételével a honvédelmi miniszter gyakorolja.”

19. § A Hszt. 227. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A Honvédelmi Minisztérium és közvetlen szervei nem minősülnek — a 42. § (2) bekezdésének a) pontja szerinti — más szervnek.”

20. § A Hszt. 234. §-a (1) bekezdésének g)—i) pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek.

[(1) A parancsnoki beosztásokhoz rendszeresített rendfokozatokat a katonai szervezetek állománytáblájában kell meghatározni a következők szerint:]

„g) a hadtestparancsnoki beosztáshoz	vezérőrnagy,
h) a Honvéd Vezérkar főnöke helyettesi beosztáshoz	altábornagy,
i) a Honvéd Vezérkar főnöke beosztáshoz	vezérezredes.”

III. Fejezet

A hadköteles katonák szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIV. törvény módosítása

21. § A hadköteles katonák szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIV. törvény (a továbbiakban: Hkt.) 5. §-ának (2) és 20. §-ának (3) bekezdésében a „Magyar Honvédség parancsnoka”, 41. §-ának c) pontjában, 72. §-ának (1) és 80. §-ának (3) bekezdésében a „honvédség vezérkari főnöke” szövegrész helyébe a „Honvéd Vezérkar főnöke” szövegrész, 139. §-ának (4) bekezdésében a „honvédség vezérkari főnökéhez” szövegrész helyébe a „Honvéd Vezérkar főnökéhez”, 136. §-ának (2) bekezdésében a „honvédség, illetőleg határőrség parancsnoka” szövegrész helyébe a „Honvéd Vezérkar főnöke, illetőleg a határőrség országos parancsnoka” szövegrész lép.

IV. Fejezet

A katonai és rendvédelmi felsőoktatási intézmények vezetőinek, oktatóinak és hallgatóinak jogállásáról szóló 1996. évi XLV. törvény módosítása

22. § A katonai és rendvédelmi felsőoktatási intézmények vezetőinek, oktatóinak és hallgatóinak jogállásáról

szóló 1996. évi XLV. törvény (a továbbiakban: Hft.) 2. §-ának c) pontja kiegészül „a honvédség esetében a Honvéd Vezérkar főnöke” szövegrésszel, 11. §-ának (2) bekezdésében a „honvédség parancsnokának” szövegrész helyébe a „Honvéd Vezérkar főnökének” szövegrész, 12. §-ának (1) bekezdésében a „honvédség parancsnoka” szövegrész helyébe a „Honvéd Vezérkar főnöke” szövegrész lép.

V. Fejezet

A határőrizetről és a Határőrségről szóló 1997. évi XXXII. törvény módosítása

23. § A határőrizetről és a Határőrségről szóló 1997. évi XXXII. törvény 25. §-a (1) bekezdésének e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A belügyminiszter a Határőrség működésének irányítása keretében)

„e) a honvédelmi miniszter követelményei alapján megszabja a Határőrség katonai védelmi célú felkészítésének feladatait.”

VI. Fejezet

A Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról és felelősségéről szóló 1997. évi LXXIX. törvény módosítása

24. § A Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról és felelősségéről szóló 1997. évi LXXIX. törvény 25. §-a (1) bekezdésének első mondata helyébe a következő mondat lép:

„A közigazgatási államtitkár — a Honvédelmi Minisztériumra vonatkozó külön törvényben megállapított eltérések kivételével — a miniszter irányítása alatt, a jogszabályoknak és a szakmai követelményeknek megfelelően vezeti a minisztérium hivatali szervezetét.”

VII. Fejezet

Záró rendelkezések

25. § (1) Ez a törvény a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba. A Honvédelmi Minisztériumnak e törvény szerinti működésre a hatálybalépést követő 6 hónapon belül kell áttérnie.

A törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti — a Hvt. 8. §-a (3) bekezdésének b) pontja és 251. §-a (1) bekezdésének f) pontja,

— a Hszt. 85. §-ának (1) és 87. §-ának (1) bekezdésében a „készenléti” szövegrész, továbbá 237. § (1) bekezdése b) pontjának első gondolatjeles bekezdése,

— a Hkt. 3. §-a (1) bekezdésének *c*) pontjában, 69. §-a (2) bekezdésének *b*) pontjában és 72. §-ának (1) bekezdésében a „készségi” kifejezés,

— a Hft. 28. §-ának *c*) pontjában a „készségi” kifejezés.

(2) A Hvt. 12. §-ának (2) bekezdésében a „honvédség parancsnoka vagy a parancsnoksághoz tartozó elöljáró” szövegrész helyébe a „Honvéd Vezérkar főnöke vagy a Honvéd Vezérkarhoz tartozó elöljáró” szövegrész, 23. §-ában, 31. §-ának (2), 33. §-ának (2) és 36. §-ának (1) bekezdésében a „honvédség parancsnoka” szövegrész helyébe a „Honvéd Vezérkar főnöke” szövegrész, 24. §-ának (1), 31. §-ának (3) és a 114. §-ának (3) bekezdésében a „honvédség parancsnokának” szövegrész helyébe a „Honvéd Vezérkar főnökének” szövegrész lép.

(3) A Hvt. 24. §-ának (1), 83. §-ának (3), 84. §-ának (2), 96. §-ának (5), 99. §-ának (3), 112. §-ának (6), 198. §-ának (5) bekezdésében a „honvédség vezérkari főnöke” szövegrész és 103. §-ának (3) bekezdésében a „vezérkari főnök” szövegrész helyébe a „Honvéd Vezérkar főnöke” szövegrész, 102. §-ának (2) és 111. §-ának (1) bekezdésében a „honvédség vezérkari főnökéhez” szövegrész helyébe a „Honvéd Vezérkar főnökéhez” szövegrész, 103. §-ának (2) és 129. §-ának (2) bekezdésében a „honvédség vezérkari főnökétől” szövegrész helyébe a „Honvéd Vezérkar főnökétől” szövegrész lép.

(4) A Hvt. 5. §-ának (2) bekezdésében a „magasabb harcászati helyzetbe helyezésének” szövegrész helyébe a „készenléte fokozásának” szövegrész, 8. §-a (1) bekezdésének *f*) pontjában a „magasabb harcászati helyzetéről” szövegrész helyébe a „készenléte helyezéséről” szövegrész lép.

(5) A Hvt. 230. §-a (1) bekezdésének *b*) pontjában a „harcászati helyzetét” szövegrész helyébe a „készenléti állapotát” szövegrész lép.

(6) A Hvt. 36. §-a (1)—(2) bekezdésében a 8. § (1) bekezdésének *d*) pontjára tett hivatkozás *f*) pontra változik.

(7) A Hvt. 73. §-ának (2), 74. §-ának (2) és 76. §-ának (2) bekezdésében a „Honvéd Vezérkar” szövegrész helyébe a „honvédség” szövegrész lép.

(8) A Hszt. 237. § (1) bekezdése *b*) pontjának második gondolatjeles bekezdésében a „készségi” szövegrész helyébe a „készenléti” szövegrész lép.

(9) A Hkt. 31. §-ának (2) és 40. §-ának (2) bekezdésében a „harcászati” szövegrész helyébe a „készenléti” szövegrész, 72. §-ának (3) bekezdésében a „harcászati” szövegrész helyébe a „készenléte fokozása” szövegrész, 53. §-ában és 71. §-ának (2) bekezdésében a „készségi” szövegrész helyébe a „készenléti” szövegrész lép.

(10) Ahol jogszabály „Magyar Honvédség parancsnoka”, „honvédség parancsnoka”, „Magyar Honvédség parancsnoka és vezérkari főnöke”, „Magyar Honvédség parancsnoka, a vezérkari főnök”, valamint „Magyar Honvédség vezérkari főnöke” vagy „honvédség vezérkari főnö-

ke” megnevezést használ, azon „Honvéd Vezérkar főnöke” megnevezést, ahol „harcászati” szót használ, azon „készenléti”-et, ahol „magasabb harcászati” kifejezést használ, azon a „készenléte fokozása” kifejezést kell érteni.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2001. évi XLIV. törvény

a sor- és tartalékos katonai szolgálat teljesítése rendjének változásával érintett törvények módosításáról*

Az Országgyűlés a sor- és tartalékos katonai szolgálat teljesítése rendjének az új haderőstruktúra szerinti átalakítása érdekében a honvédelemről szóló 1993. évi CX. törvény, a hadköteles katonák szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIV. törvény és a polgári szolgálatról szóló 1997. évi XXI. törvény módosításáról a következő törvényt alkotja:

I. Fejezet

A honvédelemről szóló 1993. évi CX. törvény módosítása

1. § A honvédelemről szóló 1993. évi CX. törvény (a továbbiakban: Hvt.) 37. §-a (3) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A települési önkormányzat jegyzője — a postai szervek bevonásával — szervezi és végzi a behívó- és előállítási parancsok kézbesítését.”

2. § A Hvt. 37. §-ának (2) bekezdése az alábbiak szerint módosul:

„(2) A rendőr-főkapitányságok és rendőrkapitányságok közreműködnek a mozgósítás riasztási feladatainak végrehajtásában és az ezzel kapcsolatos információknak a közigazgatási szervek részére történő továbbításában.”

3. § A Hvt. 43. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„43. § A honvédség személyi állománya tényleges szolgálatot teljesítő katonákból, köztisztviselőkből és közalkalmazottakból, hadkiegészítési állománya hadkötelesekből (sorkatonai szolgálatra kötelezettek, tartalékos hadkötelesek, póttartalékosok és önkéntes tartalékosokból) áll.”

* A törvényt az Országgyűlés a 2001. június 12-i ülésnapján fogadta el.

4. § A Hvt. 44. §-a (1) bekezdésének *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) A tényleges katonai állományba tartoznak]

„*b*) a szerződésesek és az önkéntes tartalékosok,”

5. § A Hvt. 45. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A tényleges katonai állomány folyamatos kiegészítése a hadkötelesek behívása és a hivatásos, a szerződéses, illetve a tartalékos szolgálatra önként jelentkezők felvétele útján történik.”

6. § A Hvt. 47. §-a a következő új (2) bekezdéssel egészül ki, és a jelenlegi rendelkezés (1) bekezdésre változik:

„(2) A tartalékos állományból önkéntesek azok, akik meghatározott ideig szerződés alapján önként vállalják a tartalékos katonai szolgálatot.”

7. § A Hvt. 71. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az összeírás adatait a jegyző minden év november 30. napjáig átadja a hadkiegészítő parancsnokságnak.”

8. § (1) A Hvt. 73. §-a (1) bekezdésének *E*) pontja a következő *n*) alponttal egészül ki:

[E) a katonai és polgári szolgálat tervezését és teljesítését befolyásoló adatai:]

„*n*) a sorköteles testvére leszerelésének várható időpontja;”

(2) A Hvt. 73. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A hadkötelesre vonatkozó adatokat a hadköteles kor felső határáig a hadkiegészítő parancsnokság és a honvédség központi adatfeldolgozó szerve, azt követően az öregségi nyugdíjkorhatárig a honvédség központi adatfeldolgozó szerve archív adatként, majd ezt követően a honvédség központi irattározásra kijelölt szerve kezeli. A hadkiegészítő parancsnokság az (1) bekezdés *A*), *B*), *S*), *T*) pontban meghatározott adatokat az érdekvédelmi jogosultság megszűnését követően 3 évig őrzi meg.”

(3) A Hvt. 73. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A honvédség Egészségvédelmi Intézete az alkalmassági vizsgálatok eredményeit személyazonosításra alkalmatlan módon a KSH-nak átadhatja.”

9. § A Hvt. 75. §-ának *i*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A hadkiegészítő parancsnokság számára a hadköteles)

„*i*) tanulmányainak megkezdéséről, szüneteltetéséről, befejezéséről, valamint félbeszakításáról az illetékes oktatási intézmény szolgálat adatot.”

10. § (1) A Hvt. 76. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A Belügyminisztérium illetékes szerve a hadköteles korba lépőkről és a hadkötelesek adatváltozásairól — a személyi azonosító alkalmazásával —, a hadkötelesre kiszabott fő- és mellékbüntetéséről, a hadköteles büntetett előéletéhez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alóli mentesüléséről, valamint az állampolgárságról való lemondásáról, továbbá azokról, akik a külföldre történő kitelepülésüket bejelentették, de a magyarországi lakcímüket megtartották, a honvédség központi adatfeldolgozó szerve útján — természetes személyazonosító adatokkal — szolgálat adatokat a hadkiegészítő parancsnokságnak.”

(2) A Hvt. 76. §-a a következő új (4) bekezdéssel egészül ki, a jelenlegi (4) bekezdés számozása (5) bekezdésre változik:

„(4) Az élve született fiúk számáról és a tárgyévben életben lévő hadköteles korú férfiak számáról a KSH évente egy alkalommal statisztikai adatot szolgáltatta a honvédség központi adatfeldolgozó szerve részére.”

11. § A Hvt. 78. §-a (1) bekezdésének *g*) pontja helyébe a következő rendelkezés, *h*) pontja helyébe a következő új *h*) pont lép, a jelenlegi *h*) pont jelölése pedig *i*) pontra módosul:

(A hadköteles bejelenteni tartozik, ha)

„*g*) az iskolai végzettsége,

h) a sorozását követően az egészségi állapota a katonai szolgálatra való alkalmasságát érintően megváltozik, továbbá”

12. § A Hvt. 80. §-a a következő új (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az a hadköteles, aki nem kapott szolgálathasztást és 24 éves koráig nem rendelték sorozásra, a katonai alkalmasságának megállapítása céljából felhívás nélkül is köteles megjelenni a hadkiegészítő parancsnokságon.”

13. § (1) A Hvt. 82. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az elsőfokú sorozóbizottság elnöke a hadkiegészítő parancsnok által kijelölt hivatásos katona, tagja a polgármester által kijelölt köztisztviselő, a sorozásban érdekelt katonai szervezet hivatásos állományú képviselője, a belgyógyász és a sebész sorozó szakorvos, valamint a pszichológus. A sorozóbizottság munkájában jogszabályban meghatározott kiegészítő személyek vesznek részt.”

(2) A Hvt. 82. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A sorozás időpontját a honvédelmi miniszter évente rendeletben állapítja meg. Utószorozásra a hadkiegészítő parancsnok döntése alapján — szükség esetén — más időpontban is sor kerülhet.”

(3) A Hvt. 82. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A katonai szervezet képviselője nem tagja a sorozóbizottságnak, ha a sorozás úgy kerül végrehajtásra, hogy a sorozottak behívását nem tervezik.”

14. § (1) A Hvt. 84. §-a (1) bekezdésének ötödik mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A hadkiegészítő parancsnoksághoz benyújtott fellebbezést a másodfokú sorozóbizottság bírálja el.”

(2) A Hvt. 84. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A másodfokú sorozóbizottság elnöke a Honvéd Vezérkar főnöke által kijelölt hivatásos katona, tagja a honvédség egészségügyi szervezetének alkalmasságvizsgáló orvosa és pszichológusa, továbbá a hadköteles lakóhelye szerint illetékes hadkiegészítő parancsnokság sorozó szakfőorvosa.”

(3) A Hvt. 84. §-a (3) bekezdésének harmadik mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A kérelmet a hadkiegészítő parancsnok által kijelölt elsőfokú sorozóbizottság, az elsőfokú határozat ellen benyújtott fellebbezést pedig a másodfokú sorozóbizottság bírálja el.”

15. § A Hvt. 96. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A fegyveres és fegyver nélküli sorkatonai szolgálat időtartama — a (3)—(4) bekezdésben foglaltak kivételével — 6 hónap.”

16. § A Hvt. 99. §-ának (2) bekezdése az alábbiak szerint módosul:

„(2) A fegyelmi fenyítésül kiszabott fogság időtartama akkor nem számít be a sorkatonai szolgálat idejébe, ha a leszerelés időpontjában érvényben lévő fogságfenytések együttes időtartama a 20 napot meghaladja.”

17. § (1) A Hvt. 103. §-a (1) bekezdésének *h*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Nem hívható be sorkatonai szolgálatra az a hadköteles, aki]

„*h*) a saját háztartásában két vagy ennél több kiskorú vér szerinti, örökbefogadott, mostoha vagy nevelt gyermek el-tartásáról gondoskodik. E rendelkezés alkalmazása szempontjából nevelt gyermek az, akit a hadköteles legalább egy éve tart el saját háztartásában;”

(2) A Hvt. 103. §-a (1) bekezdésének *l*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Nem hívható be sorkatonai szolgálatra az a hadköteles, aki]

„*l*) akinek testvére (mostohatestvére) a katonai szolgálat teljesítése alatt öngyilkosságot követett el, bűncselekmény következtében életét vesztette, avagy szolgálatának teljesítése közben bekövetkezett, illetőleg azzal összefüggő baleset következtében meghalt, kivéve, ha a sorkatonai szolgálatra való behívását kéri;”

18. § A Hvt. 106. §-ának (2) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„Ha a hadkötelest a kiskorú testvére gyámjává jelölték ki, akkor a gyámhatóság határozatát vagy annak hiteles másolatát kell a családfenntartói igazolás mellé csatolni.”

19. § A Hvt. 107. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„107. § (1) Tanulmányi szolgálathasztást kell engedélyezni annak a hadkötelesnek, aki

a) felsőoktatási intézményben az első alapképzésben vesz részt,

b) az általános iskolában, a középiskolában, illetve a szakiskolában nappali rendszerű iskolai oktatásban vesz részt,

feltéve, ha az oktatási intézmény a tanulmányok folytatását vagy azok egy éven belüli megkezdését igazolja.

(2) Felsőfokú oktatásban nappali tagozaton második vagy további alapképzésben, kiegészítő alapképzésben, illetve szakirányú továbbképzésben, doktori képzésben, valamint munkavégzéshez szükséges szaktudás megszerzésére irányuló bármely képzésben részt vevő, továbbá a nappali rendszerű oktatásban megkezdett tanulmányok befejezése céljából a középiskolában, szakiskolában nem nappali rendszerű oktatásban részt vevő hadköteles részére tanulmányi szolgálathasztás engedélyezhető, ha a sorkatonai szolgálatra való behívás aránytalan nehézséggel vagy hátránnyal járna. A honvédelmi miniszter az oktatási miniszterrel egyetértésben kiadott rendeletben meghatározhatja, hogy az ebben a bekezdésben említett esetekben a szolgálathasztást kérelemre kötelezően engedélyezni kell.

(3) A szolgálathasztást a tanulmányok befejezésének várható időpontjáig kell engedélyezni, és azt — a 108. §-ban foglaltak figyelembevételével — kérelemre, szükség esetén meg kell, illetve meg lehet hosszabbítani. Nem engedélyezhető azonban a szolgálathasztás az (1) bekezdés *a)* pontja és a (2) bekezdés esetén annak az évnek a június 30. napját követő időre, amikor a hadköteles a 30. életévét, az (1) bekezdés *b)* pontja esetén annak az évnek a december 31. napját követő időre, amikor a 25. életévét betölti. A tanulmányok megkezdésére tekintettel kért szolgálathasztás a tanulmányok megkezdése várható időpontját követő 30. napig engedélyezhető.

(4) A tanulmányi szolgálathasztás kedvezményét meg kell vonni, ha az (1) és (2) bekezdésben felsorolt feltételek már nem állnak fenn.”

20. § A Hvt. 108. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„108. § (1) Ha a hadköteles a 107. § (1) bekezdésének *a)* pontja szerinti, illetve a (2) bekezdése alapján kiadott rendelet értelmében engedélyezett szolgálathasztással folytatott tanulmányait az előírt időben nem tudja befejezni, részére kérelmére legfeljebb két alkalommal és esetenként legfeljebb 1 évi időtartamra további szolgálathasztás-

tást kell engedélyezni, a 107. § (2) bekezdésében meghatározott alapesetben pedig az itt meghatározottak szerint szolgálathalasztás engedélyezhető. A szolgálathalasztás iránti kérelemben a hadkötelesnek meg kell jelölnie a kért halasztás okát, és nyilatkoznia kell arról, hogy felsőfokú tanulmányait be kívánja fejezni.

(2) Az oktatási intézmény, illetőleg a munkáltató köteles lehetőséget adni arra, hogy a hadkiegészítő parancsnokság a szolgálathalasztás engedélyezésével kapcsolatos feladatok ellátását ellenőrizze, és a nyilvántartás adatait egyeztesse.”

21. § A Hvt. 111. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, ezzel egyidejűleg a jelenlegi (3) bekezdés számozása (4) bekezdésre módosul:

„(3) A szolgálathalasztás — a családfenntartói szolgálathalasztás kivételével — nem engedélyezhető annak az évnek június 30. napját követő időre, amelyben a hadköteles a 30. életévét betölti.”

22. § (1) A Hvt. 112. §-ának (1) bekezdése a következő *f)* ponttal egészül ki:

(Félbe kell szakítani a sorkatonai szolgálatát annak a hadkötelesnek)

„*f)* akinek a sorkatonai szolgálat elhalasztására vonatkozó kérelmét a szolgálatteljesítése alatt kedvezően bírálták el, a szolgálathalasztás időtartamára.”

(2) A Hvt. 112. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A sorkatonai szolgálatot az (1) bekezdés *a)–c)* és *f)* pontja esetén a (6) bekezdés szerinti határozat kiadásától, a *d)* pont esetén a szabadságvesztés-büntetés megkezdésének napján, az *e)* pont esetén pedig a bejelentéstől számított 8 napon belül kell félbeszakítani.”

(3) A Hvt. 112. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az (1) bekezdés *a)*, *d)* és *f)* pontjaiban foglalt okokból a sorkatonai szolgálatot hivatalból, az *e)* pontban foglalt okból a bejelentés alapján kell félbeszakítani. Az *a)–c)* pontokban foglalt okokból a szolgálat kérelemre is félbeszakítható.”

23. § (1) A Hvt. 114. §-a (2) bekezdésének *e)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(2) A váltási rendtől eltérő időpontban kell leszerelni azt a sorkatonát, akinek]

„*e)* megszületett a második gyermeke, a letöltött szolgálati időtől függetlenül, haladéktalanul;”

(2) A Hvt. 114. §-a (2) bekezdésének *j)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(2) A váltási rendtől eltérő időpontban kell leszerelni azt a sorkatonát, akinek]

„*j)* a sorkatonai szolgálatából legalább 3 hónap letelt, és vele a Hszt. hatálya alá tartozó fegyveres szerv hivatásos vagy szerződéses szolgálati viszonyt létesít.”

24. § A Hvt. 115. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A kérelmet a hadkiegészítő parancsnokhoz vagy a lakóhely szerinti megyei (fővárosi) közigazgatási hivatalhoz, illetőleg a bevonulás után az állományilletékes parancsnokhoz kell benyújtani. A kérelemhez a jogszabályban meghatározott adatokat tartalmazó formanyomtatványt csatolni kell. Az a sorköteles, akinek fegyver nélküli katonai, illetve polgári szolgálat teljesítésére irányuló kérelmét elutasították, újabb kérelmet az elutasításról szóló államigazgatási határozat vagy bírósági ítélet jogerőre emelkedésétől számított egy év elteltével nyújthat be.”

25. § A Hvt. 116. §-a (1) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A fegyver nélküli katonai, illetve a polgári szolgálat teljesítésére vonatkozó engedély iránti kérelmet a lakóhely szerinti megyei (fővárosi) közigazgatási hivatal bírálja el.”

26. § A Hvt. 121. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„121. § A tartalékos katonai szolgálat célja: a sorkatonai vagy póttartalékos katonai szolgálatot teljesített, az önkéntes tartalékosok, illetőleg a hivatásos és szerződéses állományból tartalékállományba került hadkötelesek továbbképzése, valamint a sorkatonai szolgálatot még nem teljesített — sorköteles koron túli — hadkötelesek (póttartalékosok) kiképzése, továbbá meghatározott katonai feladatok végrehajtása.”

27. § A Hvt. 123. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„123. § (1) A tartalékos hadköteles és az önkéntes tartalékos behívható

- a)* beosztásra történő felkészítés,
- b)* továbbképzés,
- c)* mozgósítási gyakorlat,
- d)* különleges katonai szolgálat teljesítése,
- e)* mozgósítási parancsnoki foglalkozás

céljából.

(2) Továbbképzés céljából a tartalékos hadköteles csak akkor hívható be, ha a sorkatonai szolgálatból való leszerelése óta legalább 1 év eltelt.

(3) A póttartalékos hadköteles a 35. életéve betöltéséig 3 hónapos kiképzésre hívható be. Ennek teljesítése után tartalékállományba kerül.

(4) A tartalékos hadkötelest, valamint a póttartalékosat a behívás tervezett időpontjáról annak esedékessége előtt legalább 6 hónappal tájékoztatni kell. Az önkéntes tartalékos behívás előtti 6 hónapos tájékoztatási kötelezettségtől a vele kötött szerződés alapján el lehet tekinteni, de őt ez esetben is legalább 8 nappal hamarabb tájékoztatni kell.”

28. § (1) A Hvt. 124. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Tartalékos beosztásba történő felkészítésre a hadköteles — a beosztásba helyezése előtt egy alkalommal — legfeljebb 25 napra hívható be. Ezenfelül 30 (parancsnok 35) éves koráig egy alkalommal továbbképzésre legfeljebb 30, mozgósítási gyakorlatra egy alkalommal legfeljebb 20, mozgósítási parancsnoki foglalkozásra 5 évenként legfeljebb 5 napra hívható be. A hadköteles a 123. § (1) bekezdésének *a)*–*c)* és *e)* pontja szerinti célból tartalékos katonai szolgálatra összesen legfeljebb 90 nap időtartamra hívható be, függetlenül a sorkatonai szolgálatban eltöltött időtől.”

(2) A Hvt. 124. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Tartalékos beosztásba történő felkészítésre az önkéntes tartalékos egy alkalommal legfeljebb 25 napra, a továbbiakban a szerződésben foglalt időtartamig évente legfeljebb 15 napra hívható be.”

(3) A Hvt. 124. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Békében az (5) bekezdésben foglaltakon felül

a) a sor- és a tartalékos katonai szolgálat együttes időtartama 6 hónapos sorkatonai szolgálatot teljesítettek esetén a 9 hónapot nem haladhatja meg,

b) a póttartalékos és a tartalékos katonai szolgálat együttes időtartama a 6 hónapot nem haladhatja meg.”

(4) A Hvt. 124. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A Hvt. 103. §-a (1) bekezdésének *n)* pontja alapján be nem hívott vagy a 114. §-a (2) bekezdésének *j)* pontja szerint leszerelt hivatásos vagy szerződéses állományba vett hadkötelest, ha e szolgálati viszonyának ideje a teljesített katonai szolgálat idejével együttesen nem éri el a 96. § (1) bekezdésében meghatározott sorkatonai szolgálat időtartamát, a fennmaradó időre sorkatonai szolgálatra vissza kell hívni, illetve tartalékos katonai szolgálatra is be lehet hívni. Az ilyen tartalékos szolgálatra az (1) bekezdésben, valamint a 123. §-a (2) bekezdésében meghatározott időtartamok nem alkalmazhatók.”

29. § A Hvt. 129. §-a (1) bekezdésének *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Nem hívható be katonai szolgálatra az a tartalékos hadköteles]

„*b)* akinél a 103. § *a)*, *c)*, *e)*, *h)*, *k)*, *l)* és *m)* pontjaiban meghatározott körülmények állnak fenn.”

30. § A Hvt. 131. §-a a következő mondatral egészül ki:

„Az értesítéssel egyidejűleg ki kell adni részére a hadkötelezettség alapján letöltött katonai szolgálatról szóló igazolást.”

II. Fejezet

A hadköteles katonák szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIV. törvény módosítása

31. § A hadköteles katonák szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIV. törvény (a továbbiakban: Hkt.) 31. §-a (1) bekezdésének *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Az érdekvédelmi szervezetnek hadköteles katona tisztségviselőjét megilleti]

„*b)* legfeljebb 3 nap szolgálatmentesség az érdekvédelmi szervezet által szervezett képzésen, továbbképzésen, nemzetközi és egyéb rendezvényen való részvétellel.”

32. § A Hkt. 40. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A vezénylés legfeljebb 3 hónapig tarthat.”

33. § A Hkt. 43. §-ának harmadik mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az alapképzés befejezése után őrzetetői rendfokozatra előléptethető az a hadköteles katona, aki megfelel az előírt beosztási és képzettségi feltételeknek, ha az állománytáblában rendszeresített rendfokozat ezt lehetővé teszi.”

34. § (1) A Hkt. 44. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A sorkatonai szolgálatot teljesítők tisztesi rendfokozatban eltöltendő minimális várakozási ideje

- a)* őrzetető 6 hét,
- b)* tizedes 6 hét.”

(2) A Hkt. 44. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A leszereléssel egyidejűleg a (2) bekezdés *b)* pontjától eltérően kivételesen őrmesterré léptethető elő az a legalább középiskolai végzettséggel rendelkező, tisztes rendfokozatú sorkatona, illetve póttartalékos katona, aki a katonai szolgálatát kiemelkedően teljesítette, és a tervezett tartalékos katonai beosztásához szükséges képzésben részesült vagy ilyen ismeretekkel rendelkezik.”

35. § A Hkt. 77. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A tisztesi, tiszthelyettesi, zászlósi beosztást betöltő sor- és póttartalékos katonát az ebben a beosztásban eltöltött ideje alapján 1 kiképzési nap pótszabadság illeti meg.”

36. § A Hkt. 79. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A jutalomszabadság ideje sor- és póttartalékos katona esetén a szolgálat teljes időtartama alatt a 3 kiképzési

napot, tartalékos katona esetén a havi 1 kiképzési napot nem haladhatja meg.”

37. § (1) A Hkt. 80. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A rendkívüli szabadságot az állományilletékes parancsnok 3, az előljáró parancsnok további 3 kiképzési napig terjedő időre engedélyezheti. Ennél hosszabb idejű rendkívüli szabadságot a (4) bekezdés figyelembevételével a Honvéd Vezérkar főnöke, illetve a határőrség országos parancsnoka engedélyezhet.”

(2) A Hkt. 80. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A hadköteles katona részére a szolgálata alatt rendkívüli szabadság legfeljebb 9 kiképzési nap időtartamra engedélyezhető.”

38. § A Hkt. 85. §-ának *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A hadköteles katonának adható elismerések:)

„*b)* 3 kiképzési napig terjedő jutalomszabadság,”

39. § A Hkt. 92. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Fegyelemsértés miatt a hadköteles katonával szemben alkalmazható fegyelmi fenyítések:

- a)* feddés,
- b)* megrovás,
- c)* kimaradás és eltávozás megvonása 3-tól 14 napig,
- d)* a soron következő rendfokozatba történő előléptetés várakozási idejének 1 hónapig terjedő meghosszabbítása,
- e)* eggyel alacsonyabb rendfokozatba való visszavetés 1 hónapig,
- f)* alacsonyabb szolgálati beosztásba helyezés,
- g)* lefokozás,
- h)* 14 napig terjedő, fogdában letöltendő fogság.”

40. § A Hkt. 93. §-ának (1) bekezdése a következők szerint módosul:

„93 § (1) A kimaradás és eltávozás megvonása, valamint a fogdában letöltendő fogság fenyítés végrehajtása 1 hónaptól 2 hónapig terjedő próbaidőre felfüggeszthető, ha a fenyítés célja így is elérhető.”

41. § A Hkt. 141. §-a (2) bekezdésének *c)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[*(2) Nem lehet panaszt benyújtani*]

„*c)* ha a panaszra okot adó sérelemnek a panasz benyújtására jogosult tudomására jutásától számított 3 hónap eltelt.”

42. § A Hkt. 142. §-a (1) bekezdésének harmadik mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A hatályon kívül helyezés vagy megváltoztatás a jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogokat nem érintheti.”

III. Fejezet

Vegyes és záró rendelkezések

43. § (1) Ez a törvény a kihirdetését követő 15. napon, a 15. §-a, 27. §-ának (3)—(4) bekezdései és a 31—42. §-ai 2002. január 1-jén lépnek hatályba. Egyidejűleg hatályát veszti

— a Hvt. 38. §-a (1) bekezdésének második és harmadik mondata, 73. §-a (1) bekezdése *E)* pontjának *a)* alpontjából a „vagy polgári” szövegrész, 79. §-ának (2) bekezdése, 87. §-ának (1) bekezdéséből a „— vagy bevonulási” szövegrész, 96. §-ának (2) bekezdése, 103. §-a (1) bekezdésének *j)* pontja, 112. §-ának (6) bekezdéséből a „határőr esetén, a határőrség országos parancsnoka” szövegrész, 114. §-a (2) bekezdésének *a)* és *g)* pontja, (3) bekezdésének második mondata, 122. §-ának (1) bekezdése, 124. §-ának (6) bekezdéséből a „... a hadkötelezettség teljes időtartama alatt egy esetben” szövegrész,

— a Hkt. 38. §-ának (1) bekezdéséből az „át- és” szövegrész, 46. §-ából az „átképzésen” szövegrész, 55. §-a, 94. §-ának (3) bekezdése, 95. §-a és az előtte álló cím.

(2) 2002. január 1-jei hatállyal a polgári szolgálatról szóló 1997. évi XXI. törvény 4. §-ának (2) bekezdésében a „4 hónap” szövegrész helyébe „90 nap” szövegrész lép.

(3) A Hkt. 41. §-ának *b)* pontja kiegészül „a Honvéd Vezérkar főnöke ezt a jogkörét átruházhatja” szövegrésszel.

44. § (1) A 6 hónapos sorkatonai szolgálati idő és az e törvény alapján csökkentett polgári szolgálati idő a 2002. január 1-je után első ízben bevonuló sorkötelesekre, illetve polgári szolgálat teljesítésére kötelezett hadkötelesekre vonatkozik.

(2) 2002. január 1-jét követően a Hvt. 124. §-ának (1) bekezdésében meghatározottak szerint kötelezhetőek tartalékos katonai szolgálatra a 6 hónapot meghaladó sorkatonai szolgálatot teljesített hadkötelesek is.

45. § (1) A tartalékos katonai szolgálatot teljesítő önkéntes tartalékos állomány tagjainak szolgálati viszonyára a szerződéses katonai szolgálatot teljesítőkre vonatkozó rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni.

(2) Felhatalmazást kap a honvédelmi miniszter, hogy a tartalékos katonai szolgálatot teljesítő önkéntes tartalékos állományúak szolgálati viszonyára vonatkozó speciális szabályokat rendeletben állapítsa meg.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2001. évi XLV. törvény

a volt egyházi ingatlanok tulajdoni helyzetének rendezéséről szóló 1991. évi XXXII. törvény módosításáról*

1. § A volt egyházi ingatlanok tulajdoni helyzetének rendezéséről szóló 1991. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Etv.) 2. § (4) bekezdés *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép.

„*b*) az egyház részére ingatlanvásárlásra, épület létesítésre pénzbeli kártalanítást is lehet adni.”

2. § Az Etv. 8. §-a következő (5) bekezdéssel egészül ki:
„(5) Az (1) bekezdésben szereplő jegyzék szerinti ingatlanokat a tulajdonosnak, a használónak, a vagyongazdálkodónak az átadásig megfelelő módon karban kell tartania, ezen kötelezettség teljesítését az átvevő jogosult figyelemmel kíséreni.”

3. § E törvény a kihirdetését követő 15. napon lép hatályba. Egyidejűleg hatályát veszti az Etv. 2/A. §-a, valamint a 21. § (2) bekezdése.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2001. évi XLVI. törvény

a konzuli védelemről**

Az Országgyűlés a Magyar Köztársaság Alkotmányában foglalt, a magyar állampolgárok konzuli védelmére vonatkozó rendelkezés végrehajtása érdekében, az állampolgárok emberi jogainak, alapvető szabadságainak, valamint a magyar állampolgárok és jogi személyek érdekeinek külföldön történő érvényre juttatása és védelme céljából, az államok közötti konzuli kapcsolatokat szabályozó nemzetközi szerződésekkel és szokásjogi szabályokkal összhangban, valamint — a Magyar Köztársaság európai uniós tagságára figyelemmel — az Európai Unió polgárságához kötődő jog érvényesítésére, az alábbi törvényt alkotja:

Alapvető rendelkezések

1. § (1) A Magyar Köztársaság a magyar állampolgár érdekeinek külföldön történő védelmét a konzuli szolgálat útján látja el (konzuli védelem).

(2) Nemzetközi szerződés, törvény vagy kormányrendelet a konzuli szolgálat részére további közigazgatási feladatokat is meghatározhat, ezek azonban nem hátráltathatják a konzuli védelem ellátását.

(3) A konzuli szolgálat a vonatkozó nemzetközi jogi szabályok, valamint a magyar jogszabályok alapján jár el. Eljárása során tiszteletben tartja a fogadó állam jogszabályait.

(4) Az eljárás során a konzuli szolgálat az eset összes körülményének mérlegelésével, a helyi viszonyokra is tekintettel határozza meg a védelemnyújtás legmegfelelőbb módját.

A konzuli szolgálat

2. § (1) A törvény alkalmazásában a konzuli szolgálat: a Magyar Köztársaság diplomáciai és konzuli képviselete — ideértve a tiszteletbeli konzuli tisztviselő által vezetett konzuli képviseletet is —, valamint a Külügyminisztérium.

(2) Hatósági jogkört a diplomáciai vagy konzuli képviseletnek a külügyminiszter által konzuli feladatok ellátására felhatalmazott tagja (a továbbiakban: konzuli tisztviselő), valamint a Külügyminisztérium gyakorolhat.

(3) A konzuli szolgálatot a külügyminiszter irányítja.

(4) A külügyminiszter a diplomáciai vagy konzuli képviselet egyes konzuli feladatait, az adott feladat ellátására jogosult másik diplomáciai vagy konzuli képviselet egyidejű megjelölésével korlátozhatja. A külügyminiszter a diplomáciai és konzuli képviseletek címjegyzékét és konzuli jogosítványait tartalmazó tájékoztatót évente, az abban történt változásokat három munkanapon belül közzéteszi. Az egyes feladatokra vonatkozó korlátozás ugyanakkor nem jelenti azt, hogy egyetlen diplomáciai vagy hivatásos konzuli képviselet sem látja el a magyar állampolgárok érdekvédelmét.

(5) A diplomáciai vagy konzuli képviselet a konzuli érdekvédelem tekintetében konzuli kerületében jár el. Indokolt esetben a konzuli képviselet, a fogadó állam egyetértésével, konzuli kerületén kívül is eljárhat.

Személyi hatály

3. § (1) Konzuli védelemre a magyar állampolgár jogosult.

(2) Más állampolgársággal is rendelkező magyar állampolgár a másik állampolgársága szerinti államban olyan

* A törvényt az Országgyűlés a 2001. június 12-i ülésnapján fogadta el.

** A törvényt az Országgyűlés a 2001. június 12-i ülésnapján fogadta el.

mértékben jogosult a védelemre, amelyen mértékig azt a fogadó állam lehetővé teszi.

(3) Olyan államban, ahol a Magyar Köztársaságnak nem működik diplomáciai vagy konzuli képviselete, — a (4) bekezdés rendelkezéseit nem érintve — nemzetközi szerződés vagy viszonyosság alapján harmadik állam konzuli szolgálata is elláthatja a magyar állampolgár érdekvédelmét, feltéve, hogy azt a fogadó állam nem ellenzi. Nemzetközi szerződés vagy viszonyosság alapján a magyar konzuli szolgálat is elláthatja harmadik állam állampolgárának érdekvédelmét, feltéve, hogy azt a fogadó állam nem ellenzi.

(4) A magyar állampolgár érdekvédelmét olyan államban, ahol a Magyar Köztársaságnak nem működik diplomáciai vagy konzuli képviselete vagy az adott ügyben hatáskörrel rendelkező tiszteletbeli konzuli tisztviselője, az Európai Unió tagállama is elláthatja, feltéve, hogy azt a fogadó állam nem ellenzi. A magyar konzuli szolgálat elláthatja az Európai Unió polgárának érdekvédelmét, ha az Európai Unió tagállamának az adott országban nincs diplomáciai vagy konzuli képviselete, vagy az adott ügyben hatáskörrel rendelkező tiszteletbeli konzuli tisztviselője, feltéve, hogy azt a fogadó állam nem ellenzi.

(5) Ha a konzuli védelem nyújtásának feltételei fennállnak, a magyar konzuli szolgálat az Európai Unió polgárát a magyar állampolgárral azonos, az e törvényben, valamint a végrehajtásáról szóló jogszabályokban meghatározott elbánásban részesíti.

Tanácsadás és segítségnyújtás

4. § (1) A konzuli szolgálat minden megengedett módon tájékozik a külföldi államokban a magyar állampolgárok alapvető jogait és érdekeit közvetlenül érintő körülményekről, belső jogszabályokról és azok változásairól, valamint a jogalkalmazásról, és ezekről a megfelelő úton — ideértve a tömegtájékoztatási eszközöket és az információs világhálón való közzétételt, valamint a szóbeli felvilágosítást is — tájékoztatja az állampolgárokat annak érdekében, hogy elősegítse megfelelő felkészülésüket a külföldi utazásra, tartózkodásra.

(2) A konzuli szolgálat figyelemmel kíséri a magyar állampolgárok konzuli védelmét érintő nemzetközi jogi szabályok érvényesülését a külföldi államban, s ezek megsértése, különösen a magyar állampolgárok hátrányos megkülönböztetése, alapvető jogaik súlyos vagy rendszeres sérelme esetén haladéktalanul fellép az adott állam illetékes hatóságainál.

Bajba jutott magyar állampolgárok védelme

5. § (1) A konzuli szolgálat segítséget és támogatást nyújt a külföldön bajba jutott magyar állampolgár hazatérésének elősegítéséhez.

(2) E feladat teljesítése körében eljárva a konzuli szolgálat különösen az alábbi intézkedéseket teszi:

a) a külföldre utazásról szóló 1998. évi XII. törvény alapján a hazatéréshez az elveszett, ellopott, megrongálódott, megsemmisült vagy lejárat folytán érvényét veszített úti okmány helyett újat állít ki. Az Európai Unió polgára számára a külön jogszabályban meghatározott esetekben és feltételek szerint vészhelyzeti úti okmányt állíthat ki,

b) útmutatást és tanácsot ad a rászorultnak ahhoz, hogy hazatérését saját erejéből megoldhassa,

c) közreműködik abban, hogy a rászorult saját vagy más forrásból anyagi segítséghez jusson.

(3) Amennyiben a hazatérés elősegítésének más módjára nincs lehetőség, és a késelem súlyos érdeksérelmet okoz, kölcsönt nyújt, amely adók módjára behajtandó köztartozásnak minősül. Az Európai Unió polgárának nyújtható anyagi támogatás feltételeire külön jogszabály rendelkezései irányadók.

(4) Meg kell tagadni a kölcsönnyújtást a (3) bekezdésben foglalt feltételek hiányában, valamint, ha a kérelmező valótlan adatokat közölt vagy a korábban igénybe vett konzuli kölcsönt nem térítette vissza.

(5) A külügyminiszter különös méltánylást érdemlő esetekben, kérelemre a konzuli kölcsön visszafizetése alól részben vagy egészben mentesítést adhat.

(6) A konzuli kölcsönre előirányzott keretet fejezeti kezelésű előirányzatként a Magyar Köztársaság költségvetésének a Külügyminisztériumra vonatkozó költségvetési fejezetében kell megállapítani.

Segítségnyújtás baleset vagy erőszakos bűncselekmény áldozatainak, illetőleg súlyos, sürgős ellátást igénylő betegnek

6. § (1) Amennyiben a konzuli szolgálat tudomást szerez arról, hogy magyar állampolgár súlyos sérüléssel járó balesetet szenvedett vagy ilyen sérülést okozó bűncselekmény sértettjévé vált, illetőleg súlyos, sürgős ellátást igénylő betegségben szenved, haladéktalanul tájékozik arról, hogy az érintett megfelelő egészségügyi ellátásban részesül-e, értesíti a sérült vagy beteg által megjelölt személyt, valamint gondoskodik az érintett vagy legközelebbi ismert hozzátartozója felvilágosításáról a gyógykezelés, illetve, szükség esetén, a feljelentés megtételének és a kárigény érvényesítésének feltételeiről a fogadó államban.

(2) Több magyar állampolgár súlyos sérülésével vagy halálával járó szerencsétlenség vagy bűncselekmény esetén a konzuli tisztviselő lehetőség szerint a helyszínen is meggyőződik arról, hogy a sérültek számára a szükséges ellátást biztosítják, vagyontárgyaik megőrzéséről az eljáró hatóságok gondoskodnak, és a baleset körülményeiről felvett jegyzőkönyv a magyar állampolgárok jogainak és érdekeinek érvényesítéséhez szükséges adatokat tartalmazza-e.

(3) Eljárása során a konzuli tisztviselő, a vonatkozó nemzetközi szerződésekkel, a fogadó állam jogszabályaival és gyakorlatával összhangban, együttműködik a fogadó állam hatóságaival, és szükség esetén javaslatot tesz magyar szakértő részvételére a vizsgálatban.

(4) Az áldozatok védelme során a konzuli tisztviselő haladéktalanul fellép a fogadó állam hatóságainál, ha az érintett magyar állampolgár személyiségéhez fűződő jogait, méltóságát, személyes adataival való rendelkezésének jogát sérelem éri.

(5) A konzuli szolgálat az (1) bekezdésben meghatározott esetben — szükség esetén — közreműködik abban, hogy a rászorult saját vagy más forrásból anyagi segítséghez jusson.

*Segítségnyújtás katasztrófa, háború vagy fegyveres
összeütközés esetén*

7. § (1) A magyar állampolgárok életét, testi épségét külföldön közvetlenül fenyegető természeti katasztrófa, háborús cselekmények vagy fegyveres összeütközések esetén a konzuli szolgálat megteszi az adott körülmények között elvárható intézkedéseket az érintett magyar állampolgárok tájékoztatása, és a velük való folyamatos kapcsolattartás érdekében.

(2) A konzuli szolgálat folyamatosan értékeli a helyzet alakulását. E tevékenysége során egyeztet az Európai Unió tagállamaival, elsősorban azok helyben működő diplomáciai vagy konzuli képviselői útján, valamint az Európai Unió Tanácsával.

(3) Szükség esetén a Külügyminisztérium javaslatot tesz a Kormánynak a magyar állampolgárok hazatérésének elősegítésére vagy evakuálására. Az evakuálás végrehajtásában együttműködik az Európai Unió tagállamaival, az Európai Unió és az Észak-atlanti Szerződés Szervezete szerveivel.

(4) Evakuálásra csak az érintett vagy törvényes képviselője egyetértésével kerülhet sor. Amennyiben a törvényes képviselő nyilatkozatának beszerzésével járó késedelem a magyar állampolgár életét, testi épségét veszélyezteti, a konzuli szolgálat az érintett magyar állampolgár nyilatkozatát is figyelembe véve, az eset összes körülményének mérlegelésével hoz döntést az evakuálásról.

*Személyes szabadságukban külföldön korlátozott magyar
állampolgárok védelme*

8. § A konzuli szolgálat a külföldön tartózkodó magyar állampolgárnak, ha ellene a fogadó állam hatósága a személyes szabadság korlátozásának bármely formáját alkalmazza, függetlenül annak elnevezésétől (a továbbiakban: fogva tartás) az alábbi segítséget nyújtja:

a) amennyiben a fogva tartás tényéről bármely forrásból értesül, tisztázza a védelemnyújtáshoz szükséges adatokat,

b) a fogadó állam szabályaival összhangban kapcsolatba lép a fogva tartottal, és kérésére tájékoztatja az ügyre vonatkozó, a fogadó államban hatályban lévő jogszabályok lényegéről,

c) késedelem nélkül értesíti a fogva tartott által megjelölt személyt,

d) kérés esetén tanácsot ad a védőválasztáshoz és tolmács igénybevételéhez.

9. § (1) A konzuli szolgálat figyelemmel kíséri a fogva tartás körülményeit, valamint azt, hogy a magyar állampolgárral szemben folytatott eljárás során tiszteletben tartják-e a nemzetközi jogi szabályokat, továbbá a fogadó államnak a kényszerintézkedések elrendelésére és fogantatására vonatkozó rendelkezéseit.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott körülményekről és a fogva tartott állapotáról a konzuli tisztviselő lehetőség szerint személyes látogatás keretében győződik meg, különösen, ha a fogva tartott a bántalmazására vagy az egészségét, testi épségét veszélyeztető körülményekre tesz panaszt.

(3) Amennyiben a fogva tartott kiskorú, cselekvőképessége egyéb okból hiányzik vagy korlátozott vagy várandós anya, soron kívül meg kell látogatni.

10. § (1) A konzuli szolgálat a 8. § *b)–d)* pontjai és 9. § (1)–(2) bekezdéseiben foglalt eljárás kezdetén tisztázza, hogy a fogva tartott kívánja-e az érdekében történő fellépést. A konzuli szolgálat nem léphet fel annak a személynek az érdekében, aki ezt ellenzi.

(2) Cselekvőképtelen vagy korlátozottan cselekvőképes személy esetén a konzuli szolgálat beszerzi a törvényes képviselő nyilatkozatát, és annak alapján dönt a további eljárásról, feltéve, hogy az ezzel járó késedelem nem sérti vagy veszélyezteti a magyar állampolgár érdekvédelmének ellátását.

Haláleset

11. § (1) Amennyiben a konzuli szolgálat magyar állampolgár külföldön történt elhalálzásáról értesül, megkeresi a fogadó ország illetékes hatóságát a halotti anyakönyvi kivonat beszerzése érdekében, haladéktalanul értesíti az elhunyt legközelebbi ismert hozzátartozóját, és felvilágosítást nyújt számára az eltemetéshez vagy a holttest hazaszállításához szükséges intézkedésekről.

(2) Ha az elhunyt után külföldön kiskorú, cselekvőképtelen vagy korlátozottan cselekvő képes nagykorú magyar állampolgár maradt, a konzuli tisztviselő gondoskodik megfelelő ellátásának biztosításáról, ennek keretében

szükség esetén kezdeményezi gyám vagy gondnok kirendelését, illetőleg az érintett hazatérését.

(3) Amennyiben a konzuli szolgálat tudomást szerez arról, hogy az elhunyt után külföldön hagyaték maradt, a konzuli tisztviselő megteszi a hagyaték biztosításához haladéktalanul szükséges intézkedést, és erről az érdekeltet tájékoztatja. A továbbiakban a hagyatéki eljárásban az érdekelt személyesen vagy meghatalmazottja útján jár el.

(4) Az ismeretlen örökös felkutatása érdekében a konzuli szolgálat hirdetményt tesz közzé a hagyatéki igény érvényesítésére.

Kiskorú vagy cselekvőképességében korlátozott magyar állampolgár védelme

12. § (1) Kiskorú vagy cselekvőképességében egyébként korlátozott magyar állampolgár érdekvédelme során a konzuli szolgálat annak szem előtt tartásával jár el, hogy az érintett személy nem, vagy csak korlátozottan képes közreműködni jogai és érdekei védelmében.

(2) Amennyiben a konzuli szolgálat arról értesül, hogy magyar állampolgár számára gyám vagy gondnok rendelése válik szükségessé, erről haladéktalanul értesíti a magyar gyámhatóságot.

(3) A további eljárásra a magyar gyámhatóság intézkedése irányadó azzal, hogy az eljárás során a konzuli szolgálat a fogadó állam gyámhatóságával való együttműködésre törekszik.

Távollevő személy képviselése

13. § (1) Amennyiben nemzetközi szerződés eltérően nem rendelkezik, a fogadó állam bírósága vagy más hatósága előtti eljárásban a konzuli tisztviselő fellép a magyar állampolgár képviselőként vagy intézkedést tesz a képviselőnek biztosítására avégből, hogy e hatóságok ideiglenes intézkedést hozzanak a magyar állampolgár jogainak és érdekeinek megóvására, feltéve, hogy a magyar állampolgár távolléte miatt, vagy más elháríthatatlan okból nem képes jogait és érdekeit időben személyesen vagy meghatalmazottja útján érvényesíteni.

(2) A megtett intézkedésről a konzuli szolgálat értesíti az érdekelt magyar állampolgárt, s felhívja, hogy az eljárásban a továbbiakban személyesen vagy meghatalmazottja útján vegyen részt. Szükség esetén tájékoztatást nyújt a fogadó államban hatályban lévő, az igény érvényesítésre vonatkozó eljárási jogszabályokról, valamint tanácsot ad megfelelő jogi képviselő választásához, fordító vagy tolmács igénybevételéhez.

(3) A konzuli tisztviselő a fogadó állam eljárási jogszabályai és gyakorlata tiszteletben tartásával, az ezek által

lehetővé tett mértékig vesz részt az e § szerinti ügyek intézésében.

Okirat-kiállítás és tanúsítványkészítés

14. § (1) A Magyar Köztársaságnak a külügyminiszter által egyes közjegyzői feladatok végzésére felhatalmazott konzuli tisztviselője a magyar állampolgár érdekeihez közvetlenül kapcsolódó jognyilatkozatokról vagy jogügyletekről — a végintézkedést is beleértve — konzuli okirattal állíthat ki, és a jogilag jelentős tényekről és körülményekről konzuli tanúsítványt készíthet, okiratról hiteles fordítást készíthet vagy a fordítás helyességét tanúsíthatja. Az e feladatok ellátására felhatalmazott konzuli tisztviselők jegyzékét a külügyminiszter évente közzéteszi.

(2) Az (1) bekezdés szerinti jogkörben eljáró konzuli tisztviselő a konzuli okirat készítésénél és a konzuli tanúsítvány kiállításánál a közjegyzőkről szóló törvény rendelkezései szerint jár el.

(3) Az (1) és (2) bekezdés alapján készített okirat közokirat.

Diplomáciai felülhitelesítés

15. § (1) Amennyiben nemzetközi szerződés eltérően nem rendelkezik, a külföldi közokirat magyarországi felhasználása céljából a konzul felülhitelesítheti a fogadó állam hatóságának az okiraton szereplő aláírását és bélyegzőlenyomatát, feltéve, hogy az okirat kiállítására jogosult hatóság aláírás- és bélyegzőmintáját a fogadó állam közölte.

(2) Amennyiben nemzetközi szerződés eltérően nem rendelkezik, külföldi felhasználás céljából a Külügyminisztérium konzuli feladatokat ellátó szervezeti egysége felülhitelesíti a magyar minisztériumok vagy országos hatáskörű szervek által kiállított okiraton szereplő aláírást és bélyegzőlenyomatot.

(3) A (2) bekezdésben említett hatóságok megküldik a külföldi felhasználás céljából okirat hitelesítésére jogosult munkatársaik aláírás- és bélyegzőmintáját a Külügyminisztérium konzuli feladatokat ellátó szervezeti egységének, s előzetesen értesítik az abban bekövetkező változásokról.

(4) A felülhitelesítést meg kell tagadni, ha az okirat, a kiállító hatóság aláírása vagy bélyegzője valódiságát, vagy a kiállításra való jogosultságát illetően kétely merül fel.

Adatvédelem, adatszolgáltatás

16. § (1) A konzuli szolgálat a konzuli védelem során — jogainak érvényesítése és érdekeinek védelme céljából,

továbbá a védelemhez szükséges adatkörben — a védelemre szoruló személy következő személyes adatait kezelheti:

- a) családi és utónév,
- b) születési hely és idő,
- c) anyja neve,
- d) magyarországi lakóhelye,
- e) állampolgársága,
- f) személyazonosító okmányának okmányazonosító adatai,
- g) a védelem biztosításához szükséges egyéb adatok.

(2) A konzuli szolgálat az érdekvédelem során birtokába került személyes adatokról — az érintett magyar állampolgár ellen büntetőeljárást folytató magyar hatóság vagy a magyar nemzetbiztonsági szolgálatok megkeresése esetén, valamint a (3) és (4) bekezdésben foglalt kivételekkel — másnak csak akkor nyújt felvilágosítást, ha ehhez a védett magyar állampolgár hozzájárult. E törvény 14. §-ában foglalt konzuli okiratokról és tanúsítványokról, valamint az érintett magyar állampolgár jogi képviselőjétől származó, ügyvédi titoknak minősülő adatról kizárólag az érintett egyetértésével adható felvilágosítás.

(3) A közeli hozzátartozó érdeklődése esetén, amennyiben az érintett személy baleset, fogva tartás vagy más ok miatt nincs abban a helyzetben, hogy maga vegye fel a kapcsolatot közeli hozzátartozójával, illetve holléte ismeretlen, a konzuli szolgálat vélelmezi az érdekelt magyar állampolgár hozzájárulását az ügyről adott tájékoztatáshoz, feltéve, hogy a konzuli szolgálatnak nincs tudomása az érintett és közeli hozzátartozójának érdekei között fennálló nyilvánvaló ellentétéről. Amint a konzuli szolgálatnak sikerül kapcsolatba lépnie az érintettel, felkéri arra, hogy nyilatkozzon: közeli hozzátartozójának adható-e a továbbiakban tájékoztatás.

(4) Vélelmezni kell az ismeretlen helyen tartózkodó védelemre szoruló vagy az egészségi állapota, illetve egyéb ok miatt a nyilatkozattételben akadályozott magyar állampolgár hozzájárulását az érdekvédelem nyújtásához szükséges mértékű adatkezeléshez mindaddig, amíg azt az érdekelt nem ellenzi.

(5) A kérelemre indult eljárásban a konzuli védelem ellátására irányuló kérelem magába foglalja az annak biztosításához szükséges adatok kezeléséhez való hozzájárulást is az érdekvédelemhez szükséges körben. Erről a konzuli szolgálat a kérelmezőt kérelmének előterjesztésekor tájékoztatja.

(6) Az Európai Unió polgára érdekvédelmének ellátása során a konzuli szolgálat adatot szolgáltat az Európai Unió tagállama konzuli szolgálatának.

(7) Az adatszolgáltatásról nyilvántartást kell vezetni. A nyilvántartás tartalmazza:

- a) az adatkezelő megnevezését (azonosítóját),
- b) az adatszolgáltatás idejét,

- c) az adatszolgáltatás célját és jogalapját,
- d) az adatszolgáltatást igénylő megnevezését,
- e) a szolgáltatott adatok körét.

(8) Az adatszolgáltatási nyilvántartást öt évig meg kell őrizni.

17. § (1) Az érdekvédelem ellátása során, az adatok felhasználása céljának és az igényelt adatok körének megjelölésével a konzuli szolgálat az adatkezelést szabályozó külön törvény alapján adatot igényelhet:

- a) a polgárok személyiadat- és lakcímnnyilvántartásából,
- b) az anyakönyvi nyilvántartásokból,
- c) az állampolgársági eljárásra jogosult hatóságtól,
- d) a központi idegenrendészeti nyilvántartásból,
- e) a központi útiokmány-nyilvántartásból,
- f) a közúti közlekedési nyilvántartásból,
- g) a határforgalom-ellenőrzési nyilvántartásból,
- h) a bűnügyi nyilvántartásból,
- i) a körözési nyilvántartásból,
- j) az egészségbiztosító és a nyugdíjbiztosító nyilvántartásból.

(2) Az Európai Unió polgára érdekvédelmének ellátása során a konzuli szolgálat a védelem ellátásához szükséges adatokat az Európai Unió tagállama konzuli szolgálatán keresztül igényelheti.

18. § (1) Az érdekvédelemmel kapcsolatos iratokba a védelemben részesülő ügyfél és azok a személyek tekinthetnek be, akik számára a 16. § alapján adat szolgáltatatható.

(2) A betekintés során megismert, nyilvánosságra kerülése esetén az érdekvédelem további ellátását hátrányosan befolyásoló adat vagy a Magyar Köztársaság és a fogadó állam közötti kapcsolatok kedvezőtlen irányban történő befolyásolására alkalmas adat vagy körülmény nem hozható nyilvánosságra.

Eljárási szabályok

19. § (1) A konzuli szolgálat eljárására — a 14. § és 15. §-okban foglalt eljárások kivételével — az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.

(2) Az Európai Unió polgárának érdekvédelmét a konzuli szolgálat kérelemre látja el.

(3) Ha a konzuli szolgálat a birtokába került adatok alapján hivatalból kezdeményez fellépést a magyar állampolgár érdekvédelmének ellátására, erről az ügyfelet a helyi körülményeknek megfelelő módon — lehetőség szerint írásban — értesíti, és felkéri, nyilatkozzon arról, igényli-e a további konzuli eljárást.

(4) Ha első fokon a konzuli tisztviselő járt el, a másodfokú eljárásra a Külügyminisztérium konzuli feladatokat

ellátó szervezeti egysége jogosult. A Külügyminisztérium konzuli feladatot ellátó szervezeti egységének elsőfokú eljárása elleni jogorvoslati kérelmet a külügyminiszter bírálja el.

(5) Amennyiben az eljárásban a fogadó állam hatóságának megkeresése vagy diplomáciai, illetve konzuli futárposta igénybevétele szükséges, a megkeresés teljesítésének időtartama vagy a posta továbbításához szükséges idő az eljárási határidőbe nem számít bele.

(6) A konzuli szolgálat eljárásáért jogszabály díj fizetését rendelheti el. A díj nem akadályozhatja a konzuli védelemhez való jog érvényesülését.

Értelmező rendelkezések

20. § (1) A jogi személy konzuli védelmére e törvény rendelkezései megfelelően irányadók.

(2) E törvény alkalmazásában közeli hozzátartozó a Ptk. 685. § b) pontjában meghatározott személy.

(3) Ahol jogszabály a magyar külképviselet számára hatósági jogkört állapít meg, azon a konzuli tisztviselőt kell érteni.

Záró rendelkezések

21. § Felhatalmazást kap a külügyminiszter, hogy

a) a konzuli szolgálatra, a konzuli védelemmel összefüggő egyes eljárásokra, az Európai Unió polgárai védelmének ellátására vonatkozó részletes szabályokat az érintett miniszterekkel egyetértésben,

b) a konzuli díjakat a pénzügyminiszterrel egyetértésben,

c) a konzuli tisztviselő 14. § (1) bekezdése szerinti tevékenységének részletes szabályait az igazságügy-miniszterrel együttesen rendeletben állapítsa meg.

22. § (1) Ez a törvény — a (2) bekezdésben foglalt kivételekkel — a kihirdetését követő negyedik hónap első napján lép hatályba.

(2) A 3. § (4) és (5) bekezdése, az 5. § (2) bekezdése a) pontjának második mondata, az 5. § (3) bekezdésének második mondata, a 16. § (6) bekezdése, a 17. § (2) bekezdése, a 19. § (3) bekezdése az Európai Unióhoz történő csatlakozásról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének napján lép hatályba.

23. § A törvény hatálybalépésével a magyar külképviseleti hatóságok okirat-kiállítási és okirat-hitelesítési hatáskörével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 1940. évi X. törvénycikk hatályát veszti.

24. § Ez a törvény a Magyar Köztársaság és az Európai Közösségek és azok tagállamai között társulás létesítéséről szóló, Brüsszelben, 1991. december 16-án aláírt Európai Megállapodás 67. Cikke rendelkezéseivel összhangban, az 1994. évi I. törvény 3. §-ában foglaltakat teljesítve, az Európai Közösségek következő jogszabályaival összeegyeztethető szabályozást tartalmaz, azzal, hogy a teljes összeegyeztethetőséget biztosító részletszabályokat a törvény 21. §-ának a) pontjában adott felhatalmazás alapján kiadandó rendeletek biztosítják:

a) az Európai Közösség létrehozásáról szóló, Rómában, 1957. március 25-én aláírt Szerződés 20. Cikke,

b) az Európai Közösségek tagállamai képviselőinek 1995. december 19-i, a Tanács keretében elfogadott határozata az Európai Unió polgárainak a diplomáciai és konzuli képviseletek által nyújtott védelemről,

c) az Európai Közösségek tagállamai képviselőinek az Európai Közösség létrehozásáról szóló, Rómában, 1957. március 25-én aláírt Szerződés 20. Cikke rendelkezésével összhangban, 1995. december 19-én, a Tanács keretében elfogadott határozata az Európai Közösségek tagállamai képviselőinek 1995. december 19-i határozata végrehajtására,

d) az Európai Közösségek tagállamai képviselőinek 1996. június 25-i, a Tanács keretében elfogadott határozata a vészhelyzeti úti okmány létrehozásáról,

e) az Európai Közösségek tagállamai képviselőinek 1996. június 27-i, a Tanács keretében elfogadott határozata az Európai Unió polgárainak evakuálására vonatkozó intézkedésekről, ha biztonságukat harmadik országban vesztély fenyegeti.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2001. évi XLVII. törvény

az egyes fontos, valamint közbizalmi és közvélemény-formáló tisztségeket betöltő személyek ellenőrzéséről és a Történeti Hivatalról szóló 1994. évi XXIII. törvény módosításáról és az ezzel összefüggő törvénymódosításokról*

1. § Az egyes fontos tisztségeket, valamint közbizalmi és közvélemény-formáló tisztségeket betöltő személyek ellenőrzéséről és a Történeti Hivatalról szóló — többször módosított — 1994. évi XXIII. törvény (a továbbiakban: Etv.) 1/A. § eredeti szövege (1) bekezdésre változik, és a

* A törvényt az Országgyűlés a 2001. június 12-i ülésnapján fogadta el.

következő 3—7. pontokkal, valamint (2) bekezdéssel egészül ki:

(E törvény alkalmazása szempontjából:)

„3. *megfigyelt személy*: az a személy, akiről a 25/A. § (2) bekezdésének *a)*—*b)* pontjában meghatározott szervezetek célzottan, nyílt vagy titkos információgyűjtés során adatokat gyűjtöttek;

4. *hivatásos alkalmazott*: az a személy, aki az e törvény hatálya alá tartozó szervezetekkel hivatásos szolgálati viszonyban állt, ideértve a „szigorúan titkos” állományú munkatársakat is;

5. *hálózati személy*: az a személy, aki az e törvény hatálya alá tartozó szervezetek számára a megfigyelt személyekről jelentést adott;

6. *harmadik személy*: minden más személy, akiről az e törvény hatálya alá tartozó szervezetek adatokat kezeltek;

7. *hozzátartozó*: a házastárs (amennyiben a házasság az irat keletkezésekor és az érintett halálakor is fennállt), az egyeneságbeli rokon, az örökbefogadott, a mostoha- és nevelt gyermek, az örökbefogadó, a mostoha- és nevelőszülő, a testvér.

(2) Minden egyes adattal kapcsolatosan külön kell megállapítani azt, hogy az érintett megfigyelt személynek, hivatásos alkalmazottnak, hálózati személynek vagy harmadik személynek minősül-e. Az érintett jogállását annak vizsgálata alapján kell megállapítani, hogy az adat felvétele milyen célt szolgált.”

2. § Az Etv. 25/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„25/A. § (1) A Történeti Hivatal állami szaklevéltár, önálló központi költségvetési szerv, amely a központi költségvetés szerkezeti rendjében önálló fejezet.

(2) A Történeti Hivatal jogosult átvenni és megőrizni

a) a volt BM III/III-as Csoportfőnökség, a budapesti vagy a megyei rendőr-főkapitányságok III/III-as osztályai, illetve elődei (a Magyar Államrendőrség Budapesti Főkapitányság Politikai Rendészeti Osztálya, a Magyar Államrendőrség Államvédelmi Osztályának, a Belügyminisztérium Államvédelmi Hatóságának, az Államvédelmi Hatóságnak a „Belső reakció” elhárításával foglalkozó szervezeti egységei, a Belügyminisztérium IV. Belső reakció elhárítási osztálya, a Belügyminisztérium Politikai Nyomozó Főosztály V. Belső reakció elleni harc osztálya), valamint a volt BM Külsügyi Osztály, Nemzetközi Kapcsolatok Osztálya, Belbiztonsági Osztály és a volt BM Határőrség Felderítő Osztály, a volt Állambiztonsági Operatív Nyilvántartó Osztály iratait, ha azok 1996. július hó 31-én a Belügyminisztérium, a Honvédelmi Minisztérium és szerveik vagy a nemzetbiztonsági szolgálatok törvényben meghatározott feladatai ellátása céljából már nem voltak szükségesek;

b) a volt BM III. Főcsoportfőnökség és elődei egyéb olyan iratait, valamint a volt HM MNVK Felderítő Csoportfőnökség és elődei azon iratait, amelyek 1996. július

hó 31-én a nemzetbiztonsági szolgálatok törvényben meghatározott feladatainak ellátása céljából — adattartalmukra tekintettel — már nem voltak kezelhetők;

c) a volt BM III. Főcsoportfőnökség és elődei, a HM MNVK Felderítő Csoportfőnökség és elődei egyéb, az *a)*—*b)* pontok hatálya alá nem tartozó levéltári anyagait;

d) az 1945. január 1. és 1960. április 1. között magyar hatóság határozata alapján végrehajtott, zárt táborszerű fogva tartás (internálás, kényszermunka), közbiztonsági őrizet, kényszerlakhely kijelölés (kitelepítés) irataiból a Belügyminisztériumban kialakított gyűjteményt;

e) a nemzetbiztonsági szolgálatok levéltári anyagait;

f) az egyes fontos, valamint közbizalmi és közvéleményformáló tisztségeket betöltő személyeket ellenőrző bizottság eljárása során keletkezett iratokat.

(3) A Történeti Hivatal működésére az Ltv. szabályait az e törvényben meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni.”

3. § Az Etv. 25/E. §-ának eredeti szövege (1) bekezdésre változik, és a következő (2) bekezdéssel egészül ki:

„(2) A Történeti Hivatal elnöke feladat- és hatáskörében az államtitokról és a szolgálati titokról szóló 1995. évi LXV. törvény szabályai szerint minősítésre jogosult.”

4. § (1) Az Etv. 25/F. §-a (1) bekezdésének *e)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép, ezzel egyidejűleg az *f)* és *g)* pontja hatályát veszti:

(A Történeti Hivatal feladata:)

„*e)* ellátja az Ltv.-ben meghatározott feladatokat.”

(2) Az Etv. 25/F. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A Történeti Hivatalban őrzött levéltári anyagra az Ltv. szabályait az e törvényben meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni:

a) a Történeti Hivatalban tárolt iratokra nem terjednek ki az Ltv. 6. §-ának és 28. §-ának rendelkezései;

b) a 25/A. § (2) bekezdésének *a)*—*b)* és *d)* pontjaiban meghatározott iratokra nem terjednek ki az Ltv. 22. §-a (1) bekezdésének és 23. §-ának rendelkezései, és az Ltv. 24. §-át az e törvényben meghatározott módon kell alkalmazni;

c) a 25/A. § (2) bekezdésének *a)*—*b)* és *d)* pontjaiban meghatározott iratok csak a Történeti Hivatalba való kerülésük után selejtezhetők. Az iratokban adat csak akkor törölhető, ha azt bíróság az adatvédelmi eljárás során elrendelte, illetve a törlést az érintett a 25/G. § (4) bekezdése szerint kéri.”

(3) Az Etv. 25/F. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A 25/A. § (2) bekezdésének *a)*—*b)* és *d)* pontjaiban meghatározott iratokban — beleértve a belső használatra készült, valamint döntés-előkészítést tartalmazó levéltári anyagot is — bármely természetes személy, szükség esetén

az azokról készült másolatok segítségével, korlátozás nélkül kutathat, kivéve

a) a személyes adatok megismerését és tanulmányozását;

b) a Ttv. alapján államtitokká vagy szolgálati titokká minősített adatokat, valamint

c) azokat az adatokat, amelyek megismerését törvény egyéb okból korlátozza.”

5. § Az Etv. 25/G. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„25/G. § (1) A 25/A. § (2) bekezdésének a)—b) és d) pontjaiban meghatározott iratokban szereplő megfigyelt vagy harmadik személy a rá vonatkozó adatokat megismerheti. A bemutatott iratokon a más személy azonosítására alkalmas adatokat felismerhetetlenné kell tenni, kivéve

a) ha az irat keletkezésekor jogszabály lehetővé tette számára, hogy az adott iratot teljes terjedelemben (személyes adatokkal együtt) megismerje,

b) a személyes érintkezéseket rögzítő vagy leíró adatokat (pl. személyes találkozásról, beszélgetésről gyűjtött adatok),

c) a nyilvános vagy a közönség részére nyitva álló rendezvényeken rögzített, közszereplésekkel kapcsolatos adatokat.

(2) A megfigyelt vagy harmadik személy halálát követően az iratok megismerésére jogosult az elhunyt hozzátartozója, kivéve, ha ezt az elhunyt írásban megtiltotta vagy azt törvény kizárja. Az iratok megismerésére jogosult továbbá az a személy is, akit a megfigyelt vagy harmadik személy halála előtt erre írásban feljogosított.

(3) A 25/A. § (2) bekezdésének a)—b) és d) pontjaiban meghatározott iratokban szereplő hivatásos alkalmazott és hálózati személy a rá vonatkozó adatokat megismerheti. A bemutatott iratokon a más személy azonosítására alkalmas adatokat felismerhetetlenné kell tenni.

(4) Az érintett az iratokban szereplő adatai tekintetében helyesbítési jogát az eredeti adat változatlanul hagyása mellett a helyes adatot tartalmazó feljegyzésnek az irathoz történő csatolásával érvényesítheti.

(5) A 25/A. § (2) bekezdésének a)—b) és d) pontjaiban meghatározott iratokban bármilyen jogcímen szereplő személy 2004. június 30-át követően kérheti személyes adatainak törlését. Nem törölhető az Ltv. szerinti maradandó értékű iratokban lévő személyes adat, azonban az érintett — legfeljebb az adat keletkezésétől számított 90 évre — írásos nyilatkozatban megtilthatja annak a személyes adatainak a kutatását, amelyet titkos információgyűjtő eszközök, illetve módszerek felhasználásával rögzítettek, kivéve, ha az

a) valamely nyilvános szereplésére, közéleti, politikai tevékenységére vonatkozik vagy

b) — ha az érintett valamely állami szerv hatáskörében eljáró személy volt — a feladatkörével összefüggő személyes adata.”

6. § Az Etv. 25/H. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„25/H. § (1) A 25/A. § (2) bekezdésének a)—b) és d) pontjaiban meghatározott iratokban lévő, a jelen § (2) bekezdésében meghatározott adatok körén kívül eső, az érintett magánéletére vonatkozó személyes adat akkor sem kutatható, ha az adatot a Ttv. alapján egyébként nem minősítették vagy megismerését törvény nem korlátozza, kivéve

a) ha a kutatás — a kutató költségére — anonimizált másolattal is megvalósítható,

b) ha az érintett által a 25/G. § (5) bekezdés szerint meghatározott kutatási tilalom határideje letelt, illetve ennek hiányában az Ltv. 24. §-ának (1), (3) és (4) bekezdése szerinti feltételek teljesültek,

c) ha az érintett, illetőleg annak halálát követően hozzátartozója a kutatáshoz hozzájárult.

(2) Az érintett nyilvános közszereplésére, illetve közéleti tevékenységére, politikai szándékára és véleményére vonatkozó vagy valamely állami szerv hatáskörében eljáró személynek a feladatkörével összefüggő személyes adata tudományos célból kutatható, ha az adat keletkezésétől már 15 év eltelt, és az Ltv. 24. §-ának (3)—(4) bekezdésében foglaltak megvalósultak.

(3) A személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény (a továbbiakban: Avtv.) 2. §-ának 2. pontjában meghatározott adatok — a büntetett előéletre vonatkozó adatok kivételével — 1996. július hó 31-ét követő 90 évig csak az érintett, illetőleg annak halála után hozzátartozójának engedélyével kutathatók. Nem szükséges az érintett, illetve annak halála után hozzátartozójának engedélye a kutatáshoz, ha az adatok a történelmi események megismertetéséhez szükségesek, és az Ltv. 24. §-ának (3)—(4) bekezdésében foglaltak megvalósultak.

(4) Nem jogosult a hozzátartozó azon iratok kutatásához való hozzájárulásra, amelyek vonatkozásában nem rendelkezik iratmegismerési jogosultsággal.

(5) Nem minősített adat esetén, illetve ha az adat nyilvánosságra hozatalát törvény nem tiltja vagy korlátozza, csak

a) az Ltv. 24. §-ának (1) bekezdése szerinti határidők letelte után hozhatók nyilvánosságra a 25/A. § (2) bekezdésének a), b) és d) pontjaiban meghatározott iratokban lévő azon személyes adatok, amelyek az állambiztonsági szervek és elődeik „szigorúan titkos” állományú (tevékenységüket állambiztonsági szervén kívül, fedéssel végző) tisztjeinek, illetve hálózati személyeinek nevét, természetes személyazonosító adatait tartalmazzák;

b) az Ltv. 24. §-ának (1) bekezdése szerinti határidők letelte után kutathatók és hozhatók nyilvánosságra a 25/A. § (2) bekezdésének c) és e) pontjaiban meghatározott iratokban lévő személyes adatok.

(6) Az iratokban az (1)—(4) bekezdésben és a 25/F. § (3) bekezdésében foglalt kutatáson kívül — 1996. július hó 31-től számított 30 évig — kutatás nem engedélyezhető.

Az iratokba a 25/G. § (1) és (2) bekezdése szerinti betekintésen és a 25/F. § (1) bekezdésének *b*) pontja szerinti adatszolgáltatás teljesítésén túl csak az érintettek törvényes jogainak érvényesítésével kapcsolatos bírósági és más hatósági eljárások, valamint az ötévi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekményekkel kapcsolatos büntetőeljárások esetén engedélyezhető betekintés, illetve azokból adatszolgáltatás a bíróság, az eljáró hatóság, illetve a nyomozó hatóság számára.

(7) A Történeti Hivatal az őrizetében lévő, a törvény 25/A. § (2) bekezdés *a*)—*b*) és *d*) pontjában meghatározott olyan levéltári anyagot, melynek megismerését törvény nem korlátozza, kiállítás céljából más szerv számára meghatározott időre kikölcsönözheti. A kölcsönzési kérelem a törvény keretei között másolattal is teljesíthető.

(8) A (6) és (7) bekezdésben foglalt eseteket kivéve a Történeti Hivatal irattári és levéltári, a 25/A. § (2) bekezdés *a*)—*b*) és *d*) pontjában meghatározott iratállományából sem adat, sem irat nem továbbítható, nem hozható nyilvánosságra, és az ország területéről nem vihető ki. Az Ltv. 24/A. § (3) bekezdése alapján kötött adatvédelmi szerződés hatálya ezen iratokra akkor terjed ki, ha erről a szerződés — az iratok pontos felsorolásával — kifejezetten rendelkezik.

(9) A nemzetbiztonsági szolgálatok, a Honvédelmi Minisztérium, a Belügyminisztérium és szerveik munkatársai a 25/A. § (2) bekezdés *a*)—*b*) pontjában meghatározott iratokban lévő személyes adatokba az Országgyűlés illetékes bizottságának előzetes jóváhagyása után, illetve különösen gyors intézkedést követelő esetekben utólagos tájékoztatásával tekinthetnek be, ha az a nemzetbiztonság, a honvédelem vagy a bűnmegelőzés érdekében törvényben előírt feladataik ellátása céljából szükséges.”

7. § Az Etv. a következő 25/I. §-sal egészül ki:

„25/I. § (1) A természetes személyek, jogi személyek és a jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek kötelesek a birtokukban lévő, a törvény 25/A. § (2) bekezdés *a*)—*b*) és *d*) pontjában meghatározott iratokat (másodpéldányokat és egyéb másolatokat is) a Történeti Hivatal számára bejelenteni, és a Történeti Hivatal kérésére azt átadni. Az átadási kötelezettség nem terjed ki a saját tulajdonú vagy jogszabály felhatalmazása alapján birtokolt iratokra.

(2) A Történeti Hivatal őrzésébe került egyéb, természetes személy tulajdonában álló iratokat — a szükséges másolatok elkészítését követően — a tulajdonos vagy halálát követően örököse számára kérésre át kell adni. Amennyiben az irat más dokumentumoktól fizikailag nem választható szét, másolati példányt kell kiadni. Maradandó értékű irat esetében a Történeti Hivatal — a tulajdonos egyetértésének hiányában is — kezdeményezheti az irat védetté nyilvánítását. Ebben az esetben az irat csak a védetté nyilvánítási eljárás lezárását követően adható át a tulajdonosnak.

(3) A Történeti Hivatalnak való iratátadás során az egyes fontos, valamint közbizalmi és közvélemény-formáló tisztségeket betöltő személyeket ellenőrző bizottság működésének feltételeit biztosítani kell.

(4) Nem adhatók át a Történeti Hivatal részére azok az iratok, amelyek együttesen tartalmazzák a 25/A. § (2) bekezdés *a*) vagy *b*) pontjában meghatározott adatokat, valamint az átadó szervek jogszabályban meghatározott feladatai folyamatos és zavartalan teljesítéséhez szükséges kezelhető adatokat, amennyiben ezek technikai szétválasztása csak az irat eredeti állapotban történő helyreállításának lehetetlenné válásával lenne megvalósítható. Ebben az esetben az iratokat őrző szervezet az e törvényben foglalt feltételek mellett biztosítja az adatmegismerést és kutatást.

(5) Az egyes fontos, valamint közbizalmi és közvélemény-formáló tisztségeket betöltő személyeket ellenőrző bizottság tevékenysége során keletkezett iratokat az eljárás jogerős befejezése után folyamatosan, de legkésőbb 2004. december 31-ig kell a Történeti Hivatalnak átadni. A 19. § szerinti eljárás során a Fővárosi Bíróságnál keletkezett iratokat az eljárás jogerős lezárását követő 30 napon belül kell a Történeti Hivatalnak átadni.

(6) A más közlevéltárban vagy nyilvános magánlevéltárban őrzött olyan iratot, amely szerves részét képezi a Történeti Hivatal illetékességi körébe tartozó iratoknak, a szükséges másolat elkészítését követően a Történeti Hivatalnak kell átadni. Amennyiben az irat más dokumentumoktól fizikailag nem választható szét, másolati példányt kell kiadni.

(7) A Történeti Hivatal megőrzésébe került olyan iratot, amely más szerv már közlevéltárban vagy nyilvános magánlevéltárban őrzött irattári anyagának szerves részét képezi, és nem tartozik a Történeti Hivatal illetékességébe tartozó iratok körébe, a Történeti Hivatal — a szükséges másolatok elkészítését követően — az irattári anyagot őrző levéltárnak adja át. Amennyiben az irat más dokumentumtól fizikailag nem választható szét, másolati példányt kell kiadni.”

8. § Az Etv. 27. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A törvény 1. §-a, 2—25. §-a, a 27. § (2), (4) és (5) bekezdése 2004. június 30-án hatályát veszti. Ezzel egyidejűleg a törvény címe „A Történeti Hivatalról”-ra változik.”

9. § Az államtitokról és a szolgálati titokról szóló 1995. évi LXV. törvény melléklete a következő alcímmel és 151. ponttal egészül ki:

„Történeti Hivatal

151. A Történeti Hivatal által kezelt államtitok- és szolgálati titok körbe tartozó adatok védelmére szolgáló rendszerek és intézkedések adatai, dokumentációi.

Az államtitokká minősítés leghosszabb érvényességi ideje: 90 év.”

10. § A köziratokról, a közlevéltárakról és a magánlevéltári anyag védelméről szóló 1995. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: Ltv.) 19. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„19. § (1) Állami szaklevéltár a Hadtörténelmi Levéltár, a Központi Statisztikai Hivatal Levéltára és a Vízügyi Levéltár, a Történeti Hivatal, valamint az állam által fenntartott felsőoktatási, tudományos, kulturális vagy egészségügyi szolgáltatást végző intézmény levéltára.

(2) A szaklevéltár illetékességi köre — a Történeti Hivatal kivételével —

a) a Hadtörténelmi Levéltár esetében a Honvédelmi Minisztérium és a Honvéd Vezérkar, valamint — a katonai nemzetbiztonsági szolgálatok kivételével — az ezek közvetlen felügyelete vagy irányítása alá tartozó katonai szervezetek,

b) a Központi Statisztikai Hivatal Levéltára esetében a Központi Statisztikai Hivatal és az ennek közvetlen felügyelete alá tartozó szervek,

c) a Vízügyi Levéltár esetében a Közlekedési és Vízügyi Minisztérium felügyelete alá tartozó vízügyi szervek,

d) a felsőoktatási, tudományos, kulturális vagy egészségügyi szolgáltatást végző intézmény levéltára esetében a fenntartó szerv

levéltári anyagára, továbbá mindezek jogelődeinek működése során keletkezett levéltári anyagára terjed ki.

(3) A Történeti Hivatal illetékességi köre a nemzetbiztonsági szolgálatok levéltári anyagára, valamint az egyes fontos, valamint közbizalmi és közvélemény-formáló tisztségeket betöltő személyek ellenőrzéséről és a Történeti Hivatalról szóló 1994. évi XXIII. törvény 25/A. § (2) bekezdésének a)—d) és f) pontjában meghatározott iratokra terjed ki.

(4) A Történeti Hivatal működésének speciális szabályait, valamint az e törvényben meghatározottakon túlmenően ellátandó feladatait az egyes fontos, valamint közbizalmi és közvélemény-formáló tisztséget betöltő személyek ellenőrzéséről és a Történeti Hivatalról szóló 1994. évi XXIII. törvény határozza meg.

(5) A (2) bekezdés d) pontjában meghatározott szaklevéltár létesítését és megszüntetését — a szerv felügyeletét vagy irányítását ellátó miniszter (országos hatáskörű szerv vezetője) véleményének előzetes kikérésével — a nemzeti kulturális örökség minisztere engedélyezi.

(6) Megszűnő szaklevéltár anyagának elhelyezéséről a nemzeti kulturális örökség minisztere gondoskodik.”

11. § (1) Ez a törvény a kihirdetését követő 15. napon lép hatályba.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti

a) az adóazonosító jel, a Társadalombiztosítási Azonosító Jel és a személyi azonosító használatával kapcsolatos

törvények módosításáról szóló 1996. évi LXVI. törvény 40. § (2) bekezdése, valamint

b) az Ltv. 35. § (3) bekezdése.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2001. évi XLVIII.

törvény

a formatervezési minták oltalmáról*

A magyar nemzetgazdaság versenyképességének javítása, a hazai formatervezési kultúra fejlesztése, valamint a formatervező alkotók erkölcsi és anyagi elismerése érdekében — összhangban a Magyar Köztársaságnak a szellemi tulajdon védelme terén fennálló nemzetközi kötelezettségeivel és az Európai Közösség jogszabályaihoz való közelítés követelményével — az Országgyűlés a formatervezési minták oltalmáról a következő törvényt alkotja:

ELSO RÉSZ

A FORMATERVEZÉSI MINTA ÉS OLTALMA

I. Fejezet

A FORMATERVEZÉSI MINTAOLTALOM TÁRGYA

Az oltalmazható formatervezési minta

1. § (1) Formatervezési mintaoltalomban (a továbbiakban: mintaoltalom) részesülhet minden új és egyéni jellegű formatervezési minta (a továbbiakban: minta).

(2) Mintának minősül valamely termék egészének vagy részének megjelenése, amelyet magának a terméknek, illetve a díszítésének a külső jellegzetességei — különösen a rajzolat, a körvonalak, a színek, az alak, a felület, illetve a felhasznált anyagok jellegzetességei — eredményeznek.

(3) Terméknek minősül bármely ipari vagy kézműipari árucikk. A termékek közé tartoznak — egyebek mellett — a csomagolás, a kikészítés, a grafikai jelzések és a nyomdai betűformák, valamint azok a részek is, amelyeket valamely összetett termékben való összeállításra szántak. A számítógépi program nem tekinthető terméknek.

(4) Összetett terméknek minősül az olyan alkotóelemekből álló termék, amelyek eltávolításával a termék szétzedhető és utána újból összeállítható.

* A törvényt az Országgyűlés a 2001. június 12-i ülésnapján fogadta el.

Újdonság

2. § (1) Új a minta, ha azzal azonos minta nem jutott nyilvánosságra az elsőbbség időpontját megelőzően.

(2) A mintákat egymással azonosnak kell tekinteni akkor is, ha külső jellegzetességeik csupán lényegtelen részletekben különböznek.

Egyéni jelleg

3. § (1) A mintának egyéni jellege van, ha az elsőbbség időpontja előtt nyilvánosságra jutott bármely mintához képest a tájékozott használóra eltérő összbnyomást tesz.

(2) Az egyéni jelleg megítélésakor figyelembe kell venni, hogy a szerző — különösen a termék természetére és az ipari, illetve kézműipari ágazat sajátosságaira tekintettel — milyen alkotói szabadságfokkal alakíthatta ki a mintát.

Az újdonságra és az egyéni jellegre vonatkozó közös szabályok

4. § (1) A mintát nyilvánosságra jutottnak kell tekinteni, ha közzététellel, egyéb közlés útján, kiállítással, kereskedelmi forgalomba hozatallal vagy bármilyen más módon bárki számára hozzáférhetővé vált, kivéve, ha ezek az események a rendes üzletvitel során ésszerűen nem juthattak az érintett ágazatban belföldön működő szakmai körök tudomására.

(2) Nem eredményezi a minta nyilvánosságra jutását, ha harmadik személy számára titoktartási kötelezettség terhe mellett mutatják be a mintát.

(3) Az újdonság és az egyéni jelleg megítélésakor nem vehető figyelembe a mintának az elsőbbség időpontját legfeljebb tizenkét hónappal megelőző nyilvánosságra jutása, ha

a) az a bejelentővel vagy jogelődjével szemben elkövetett jogsértés következménye; vagy

b) a bejelentő, a jogelődje vagy — valamelyiküktől származó tájékoztatás vagy valamelyikük cselekménye eredményeképpen — harmadik személy hozta nyilvánosságra a mintát.

5. § (1) Az összetett termék alkotóelemét képező termékre alkalmazott vagy ilyen termékekben megtestesülő mintát akkor kell újnak és egyéni jellegűnek tekinteni, ha

a) az alkotóelem az összetett termékbe való beillesztését követően is látható marad az összetett termék rendeltetészerű használata során; és

b) az alkotóelem látható külső jellegzetességei önmagukban is megfelelnek az újdonság és az egyéni jelleg követelményeinek.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában rendeltetészerű használat a fogyasztó, illetve a végső felhasználó részéről történő használat, amely a karbantartást és a javítást nem foglalja magában.

Kizáró okok

6. § (1) Nem részesülhet mintaoltalomban a külső jellegzetesség, amely kizárólag a termék műszaki rendeltetésének következménye.

(2) Nem részesülhet mintaoltalomban a külső jellegzetesség, amelyet szükségképpen pontosan ugyanabban a formában és méretben kell megvalósítani ahhoz, hogy a termék, amelyre a mintát alkalmazzák, illetve amelyben a minta megtestesül (a továbbiakban: a minta szerinti termék), szerkezetileg összekapcsolható legyen egy másik termékkel, vagy elhelyezhető legyen benne, körülötte vagy rajta oly módon, hogy mindegyik termék betölthesse rendeltetését.

(3) A (2) bekezdés nem alkalmazható a mintára, ha azt a célt szolgálja, hogy előre gyártott elemekből álló rendszerekben lehetővé tegye a többféle összeállítást, illetve a kölcsönösen kicserélhető termékek kapcsolódását.

7. § Nem részesülhet oltalomban a minta, ha a közrendbe vagy a közérkölcsebe ütközik.

8. § (1) Nem részesülhet a minta oltalomban, ha

a) az ipari tulajdon oltalmára létesült Párizsi Unió Egyezményben meghatározott állami felségjelet, illetve hatóságot vagy nemzetközi szervezetet megillető jelzést jogosulatlanul használ;

b) olyan — az *a)* pontban nem szabályozott — kitüntetés, jelvényt, címert, illetve hivatalos szavatossági vagy hitelesítési jegyet tartalmaz, amelynek használatához közérdek fűződik.

(2) Az illetékes szerv hozzájárulásával oltalomban részesülhet a minta, amelynek az (1) bekezdésben meghatározott jelzés csupán elemét képezi.

9. § (1) A minta nem részesülhet oltalomban, ha azonos az elsőbbség időpontját követően nyilvánosságra jutott olyan mintával, amelyre korábbi elsőbbséggel adtak mintaoltalmat.

(2) Korábbi elsőbbségű mintaoltalmon belföldön vagy Magyarországra is kiterjedően megadott mintaoltalmat kell érteni.

10. § (1) Nem részesülhet oltalomban a minta, ha megkülönböztetésre alkalmas olyan megjelölést használ, amely másnak korábbi iparjogvédelmi jogába ütközne, vagy amelyet más korábbitól fogva ténylegesen használ bel-

földön, feltéve, hogy a megjelölésnek a mintában való használata a korábbi használó hozzájárulása hiányában jogszabályba ütközne.

(2) Más korábbi szerzői jogát sértő minta nem részesülhet oltalomban.

(3) Annak megítélésekor, hogy a jog, illetve a használat az (1) és a (2) bekezdés alkalmazása szempontjából korábbinak számít-e, a mintaoltalmi bejelentés elsőbbségét kell figyelembe venni.

A mintaoltalomhoz való jog

11. § A mintára mintaoltalmat kell adni, ha a minta

a) kielégíti az 1—5. §-okban meghatározott követelményeket;

b) nincs kizárva az oltalomból a 6—9. §-ok alapján;

c) nincs kizárva az oltalomból a 10. § alapján, vagy oltalomban részesítésével szemben a jogosult nem tesz észrevételt a 10. § alapján; és

d) bejelentése megfelel az e törvényben megszabott feltételeknek.

II. Fejezet

A MINTÁBÓL ÉS A MINTAOLTALOMBÓL EREDŐ JOGOK ÉS KÖTELEZETTSÉGEK

A minta szerzőjének személyhez fűződő és a minta nyilvánosságra hozatalával kapcsolatos jogai

12. § (1) A minta szerzője az, aki a mintát megalkotta.

(2) Amíg jogerős bírósági ítélet mást nem állapít meg, azt a személyt kell a minta szerzőjének tekinteni, aki az elismert bejelentési napon benyújtott bejelentésben szerzőként szerepel.

(3) Ha többen közösen alkották a mintát, a szerzőségi részarányt — ellenkező megjelölés hiányában — egyenlőnek kell tekinteni.

(4) Amíg jogerős bírósági ítélet mást nem állapít meg, az elismert bejelentési napon benyújtott bejelentésben megjelölt, illetve a (3) bekezdés szerinti szerzőségi arányt kell irányadónak tekinteni.

(5) A szerzőt megilleti az a jog, hogy a mintaoltalmi iratok őt e minőségében feltüntessék. Mellőzni kell a szerző nevének a feltüntetését a nyilvánosságra kerülő mintaoltalmi iratokon, ha azt a minta szerzője írásban kéri.

(6) A szerző a Polgári Törvénykönyv szabályai szerint léphet fel azzal szemben, aki e minőségét kétségbe vonja, vagy a mintával kapcsolatos személyhez fűződő jogát egyébként megsérti.

(7) A mintaoltalmi bejelentés közzététele előtt a mintát csak a szerző, illetve jogutódja hozzájárulásával szabad nyilvánosságra hozni.

A mintaoltalmi igény

13. § (1) A mintaoltalom a szerzőt vagy jogutódját illeti meg.

(2) Amíg jogerős bírósági ítélet vagy hatósági határozat mást nem állapít meg, azt a személyt kell igényjogosultnak tekinteni, aki a mintát korábbi elsőbbséggel jelentette be.

(3) Ha többen közösen alkották a mintát, a mintaoltalom a szerzőket, illetve jogutódjaikat közösen illeti meg. Több igényjogosult esetén — ellenkező megjelölés hiányában — a mintaoltalmi igény részarányát egyenlőnek kell tekinteni.

(4) A közös mintaoltalmi igényre, illetve a közös mintaoltalomra a találmányok szabadalmi oltalmáról szóló törvénynek (a továbbiakban: szabadalmi törvény) a közös szabadalmi igényre és a közös szabadalomra vonatkozó rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

(5) Ha többen egymástól függetlenül alkották a mintát, a mintaoltalom azt a szerzőt vagy jogutódját illeti meg, aki a mintát korábbi elsőbbséggel jelentette be.

Szolgálati és alkalmazotti minta

14. § (1) Szolgálati minta annak a mintája, akinek munkaviszonyból folyó kötelessége, hogy a minta tárgykörébe eső megoldásokat dolgozzon ki.

(2) A szolgálati mintára a mintaoltalom a szerző jogutódjaként a munkáltatót illeti meg.

(3) Alkalmazotti minta annak a mintája, aki anélkül, hogy ez munkaviszonyból eredő kötelessége lenne, olyan mintát alkot, amelynek hasznosítása munkáltatója tevékenységi körébe tartozik.

(4) Az alkalmazotti mintára a mintaoltalom a szerzőt illeti meg, a munkáltató azonban jogosult a minta hasznosítására. A munkáltató hasznosítási joga nem kizárólagos; a munkáltató hasznosítási engedélyt nem adhat. A hasznosítási jog a munkáltató megszűnése vagy szervezeti egységének kiválása esetén a jogutódra száll át; egyébként másra nem szállhat, illetve nem ruházható át.

(5) A szolgálati és az alkalmazotti mintára, valamint a szerző díjazására egyebekben megfelelően alkalmazni kell a szabadalmi törvénynek a szolgálati és az alkalmazotti

találmányra vonatkozó rendelkezéseit, a következő eltérésekkel:

a) a szolgálati találmány titokban tartására és üzleti titkot képező megoldásként való hasznosítására vonatkozó rendelkezések a szolgálati mintára nem alkalmazhatók;

b) szolgálati minta esetén a fenntartási díj megfizetésének elmulasztásán a mintaoltalom megújításának elmulasztását, lejáraton pedig az oltalmi időnek azt a lejártát kell érteni, amelyet követően már nincs helye az oltalom megújításának;

c) a szerzőnek csak olyan szolgálati minta értékesítése esetén jár díj, amelyre a mintaoltalom kiterjed.

(6) Az (1)—(5) bekezdésekben foglalt rendelkezéseket megfelelően alkalmazni kell, ha közszolgálati vagy közalkalmazotti jogviszonyban álló vagy szolgálati viszonyban foglalkoztatott személy vagy munkaviszony jellegű jogviszony keretében foglalkoztatott szövetkezeti tag alkotta meg a mintát.

A mintaoltalom keletkezése

15. § (1) A mintaoltalom a bejelentés közzétételével keletkezik, az oltalom hatálya visszahat a bejelentés napjára.

(2) A közzététellel keletkező oltalom ideiglenes. Véglegessé akkor válik, ha a bejelentő a mintára mintaoltalmat kap.

A mintaoltalom tartalma

16. § (1) A mintaoltalom alapján a mintaoltalom jogosultjának kizárólagos joga van a minta hasznosítására.

(2) A kizárólagos hasznosítási jog alapján a mintaoltalom jogosultja bárkivel szemben felléphet, aki engedélye nélkül hasznosítja a mintát.

(3) Hasznosításnak minősül különösen: a minta szerinti termék előállítása, használata, forgalomba hozatala, forgalomba hozatalra való felkínálása, behozatala, kivitele és e célokból való raktáron tartása.

A mintaoltalom korlátjai

17. § (1) A mintaoltalom alapján a mintaoltalom jogosultja nem tilthat el más

a) a magánhasználat céljából végzett, illetve a gazdasági tevékenység körén kívül eső cselekményektől;

b) a kísérleti célú cselekményektől, ideértve a minta tárgyát képező termék forgalomba hozatalának engedélyezéséhez szükséges kísérleteket és vizsgálatokat;

c) az idézés és iskolai oktatás céljából végzett cselekményektől, feltéve, hogy e cselekmények összeegyeztethetők a tisztességes kereskedelmi gyakorlattal, indokolatlanul nem sérelmesek a minta rendes felhasználására, és e cselekményekkel összefüggésben a forrást megnevezik.

(2) A mintaoltalom hatálya — viszonyosság esetén — nem érvényesül az olyan közlekedési és szállítási eszközök tekintetében, amelyek csak átmenőben vannak az ország területén, továbbá az olyan külföldi eredetű áruk tekintetében, amelyek belföldön nem kerülnek forgalomba. A viszonyosság kérdésében a Magyar Szabadalmi Hivatal elnökének állásfoglalása az irányadó.

A mintaoltalom kimerülése

18. § A mintaoltalomból eredő kizárólagos hasznosítási jog nem terjed ki a mintaoltalom jogosultja által vagy az ő kifejezett hozzájárulásával belföldön forgalomba hozott termékkel kapcsolatos további cselekményekre.

A mintaoltalom időtartama

19. § (1) A végleges mintaoltalom a bejelentés napjától számított öt évig tart.

(2) A mintaoltalom további öt-öt éves időtartamra legfeljebb négyszer újítható meg. Megújítás esetén az újabb oltalmi idő az előző oltalmi idő lejáratú napját követő nappal kezdődik.

(3) A bejelentés napjától számított huszonöt év elteltével az oltalom nem újítható meg.

A mintaoltalom terjedelme

20. § (1) A mintaoltalom terjedelmét a termék egészének vagy részének megjelenését befolyásoló, a mintaoltalmi lajstromban elhelyezett fényképből, rajzból vagy más grafikai ábrázolásból (a továbbiakban együtt: ábrázolás) és — ha van ilyen — a változtató nyilatkozatból [48. § (2) bek.] megállapítható külső jellegzetességek határozzák meg.

(2) A mintaoltalom kiterjed mindazokra a mintákra, amelyek a tájékozott használóra nem tesznek eltérő összbenyomást.

(3) A mintaoltalom terjedelmének megállapításakor figyelembe kell venni, hogy a szerző — különösen a termék természetére és az ipari, illetve kézműipari ágazat sajátosságaira tekintettel — milyen alkotói szabadságfokkal alakíthatta ki a mintát.

A minta és oltalma a vagyoni forgalomban

21. § (1) A mintához kapcsolódó és a mintaoltalomból eredő jogok — a szerző személyhez fűződő jogai kivételével — átszállhatnak, átruházhatók és megterhelhetők. Jelzálogjog alapításához a zálogszerződés írásba foglalása és a jelzálogjognak a mintaoltalmi lajstromba való bejegyzése szükséges.

(2) Hasznosítási szerződés (mintaoltalmi licencszerződés) alapján a mintaoltalom jogosultja engedélyt ad a minta hasznosítására, a hasznosító pedig köteles ennek fejében díjat fizetni. A mintaoltalmi licencszerződésre a szabadalmi törvénynek a szabadalmi licencszerződésre vonatkozó rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

III. Fejezet

A MINTA ÉS A MINTAOLTALOM BITORLÁSA

A minta bitorlása

22. § Ha a mintaoltalmi bejelentésnek vagy a mintaoltalomnak a tárgyát jogosulatlanul másnak a mintájából vették át, a sértett vagy jogutódja követelheti annak megállapítását, hogy a mintaoltalom egészben vagy részben őt illeti meg, valamint kártérítést követelhet a polgári jogi felelősség szabályai szerint.

A mintaoltalom bitorlása

23. § (1) A mintaoltalom bitorlását követi el, aki az oltalom alatt álló mintát jogosulatlanul használja.

(2) A mintaoltalom jogosultja a bitorlóval szemben azokat a polgári jogi igényeket támaszthatja, amelyeket a szabadalmi törvény értelmében a szabadalmas érvényesíthet a bitorlóval szemben.

(3) A mintaoltalom bitorlása esetén a bejelentő és a licencszerződés alapján hasznosító jogaira a szabadalmi törvény rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

Nemleges megállapítás

24. § (1) Aki attól tart, hogy ellene mintaoltalom bitorlása miatt eljárást indítanak, az eljárás megindításáig kérheti annak megállapítását, hogy az általa hasznosított vagy hasznosítani kívánt termék nem ütközik valamely általa megjelölt minta oltalmába.

(2) A nemleges megállapítást kimondó jogerős határozat kizárja, hogy a megjelölt minta oltalma alapján ugyan-

arra a termékre vonatkozóan a mintaoltalom bitorlása miatt eljárást indítsanak.

IV. Fejezet

A MINTAOLTALOM MEGSZÜNÉSE

Az ideiglenes mintaoltalom megszűnése

25. § Az ideiglenes mintaoltalom keletkezésére visszaható hatállyal megszűnik, ha

- a) a mintaoltalmi bejelentést jogerősen elutasítják;
- b) a bejelentő az oltalomról lemondott.

A végleges mintaoltalom megszűnése

26. § A végleges mintaoltalom megszűnik, ha

- a) az oltalmi idő megújítás nélkül lejárt, az oltalmi idő lejártát követő napon;
- b) a mintaoltalom jogosultja az oltalomról lemondott, a lemondás beérkezését követő napon, illetve a lemondó által megjelölt korábbi időpontban;
- c) a mintaoltalmat megsemmisítették, a bejelentés napjára visszaható hatállyal.

Lemondás a mintaoltalomról

27. § (1) A mintaoltalmi bejelentések nyilvántartásában feltüntetett bejelentő, illetve a mintaoltalmi lajstromban feltüntetett jogosult a Magyar Szabadalmi Hivatalhoz intézett írásbeli nyilatkozattal a mintaoltalomról lemondhat.

(2) Ha a lemondás más személynek jogszabályon, hatósági határozaton, a mintaoltalmi lajstromba bejegyzett hasznosítási vagy egyéb szerződésen alapuló jogát érinti, vagy ha a mintaoltalmi lajstromba per van bejegyezve, a lemondás csak az érintett személy hozzájárulásával hatályos.

(3) Ha az oltalmat több mintára adták meg, a mintaoltalomról a minták egy része tekintetében is le lehet mondani.

(4) A mintaoltalomról történő lemondás visszavonásának nincs jogi hatálya.

A mintaoltalom megsemmisítése és korlátozása

28. § (1) A mintaoltalmat meg kell semmisíteni, ha

- a) a mintaoltalom tárgya nem felel meg az 1—10. §-okban meghatározott feltételeknek;

b) a mintaoltalmi lajstromban elhelyezett ábrázolás nem mutatja be a törvényben előírt módon (39. §) a mintát;

c) a mintaoltalom tárgya nem azonos az elismert bejelentési napon benyújtott, illetve — megosztás esetén — a megosztott bejelentésben ábrázolt mintával;

d) a mintaoltalmat nem annak adták meg, akit az a törvény szerint megillet.

(2) Megsemmisítés helyett a mintaoltalom változtatással [48. § (1)—(2) bek.] tartható fenn, feltéve, hogy a változtatást követően a mintaoltalom megsemmisítésének egyetlen feltétele sem áll fenn.

(3) Ha — több mintára adott oltalom esetén — a megsemmisítés feltételei csak a minták egy részére állnak fenn, az oltalmat a többi mintára kell korlátozni.

(4) A megsemmisítési kérelmet elutasító jogerős határozat kizárja, hogy azonos ténybeli alapon ugyanannak a mintaoltalomnak a megsemmisítése iránt bárki újabb eljárást indítson.

A díjak visszakövetelése

29. § Ha a végleges mintaoltalom keletkezésére visszaható hatállyal szűnik meg, a mintaoltalom jogosultja és a szerző által felvett díjnak csak azt a részét lehet visszakövetelni, amelyet a minta hasznosításából származó gazdasági előnyök nem fedeztek.

MÁSODIK RÉSZ

A MAGYAR SZABADALMI HIVATAL ELJÁRÁSA MINTAOLTALMI ÜGYEKBEN

V. Fejezet

A MINTAOLTALMI ELJÁRÁSOK ÁLTALÁNOS SZABÁLYAI

A Magyar Szabadalmi Hivatal hatásköre

30. § A Magyar Szabadalmi Hivatal hatáskörébe a következő mintaoltalmi ügyek tartoznak:

- a) a mintaoltalom megadása,
- b) a mintaoltalom megújítása,
- c) a mintaoltalom megosztása,
- d) a mintaoltalom megszűnésének megállapítása,
- e) a mintaoltalom megsemmisítése,
- f) a nemleges megállapítás,
- g) a mintaoltalmi bejelentések és a minták oltalmának nyilvántartása,
- h) a hatósági tájékoztatás.

Az államigazgatási eljárás általános szabályainak alkalmazása

31. § A Magyar Szabadalmi Hivatalnak a hatáskörébe tartozó mintaoltalmi ügyekben — az e törvényben meghatározott eltérésekkel — az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló törvény rendelkezéseit kell alkalmaznia.

A Magyar Szabadalmi Hivatal határozatai

32. § (1) A Magyar Szabadalmi Hivatal háromtagú tanácsban jár el a megsemmisítési és a nemleges megállapítási eljárásban; a tanács szótöbbséggel határoz.

(2) Érdemi határozatok a mintaoltalom megadása, a mintaoltalom megújítása, megosztása és megszűnésének megállapítása, a mintaoltalom megsemmisítése, valamint a nemleges megállapítás kérdésében hozott ügydöntő határozatok.

(3) A Magyar Szabadalmi Hivatal határozata a kézbesítéssel emelkedik jogerőre, ha nem kérik annak megváltoztatását.

(4) A Magyar Szabadalmi Hivatal a mintaoltalmi ügyekben hozott érdemi határozatát csak megváltoztatási kérelem alapján és csak annak a bírósághoz történő továbbításáig vonhatja vissza és módosíthatja. Határozatait felügyeleti jogkörben megsemmisíteni vagy megváltoztatni nem lehet, ellenük fellebbezésnek sincs helye.

(5) A Magyar Szabadalmi Hivatalnak a mintaoltalmi ügyekben hozott határozatait a bíróság a IX. fejezetben foglalt rendelkezések szerint hatályon kívül helyezheti vagy megváltoztathatja.

A mintaoltalmi eljárások egyéb általános szabályai

33. § (1) A 30—32. §-okban nem szabályozott kérdésekben mintaoltalmi ügyekben a Magyar Szabadalmi Hivatal előtt folyó eljárásban — a (2) és a (3) bekezdésben meghatározott eltérésekkel — megfelelően alkalmazni kell a szabadalmi törvénynek a szabadalmi eljárások általános szabályait megállapító rendelkezéseit.

(2) Mintaoltalmi ügyekben az igazolás ki van zárva:

- a) az elsőbbségi nyilatkozat előterjesztésére előírt határidő [40. § (2) bek.] elmulasztása esetén;
- b) az uniós, illetve a kiállítási elsőbbségi igény érvényesítésére megszabott hat hónapos határidő elmulasztása esetén.

(3) Mintaoltalmi ügyekben a szabadalmi bejelentések államtitokként való kezelésére vonatkozó rendelkezések nem alkalmazhatók.

VI. Fejezet

MINTAOLTALMI NYILVÁNTARTÁSOK, HATÓSÁGI TÁJÉKOZTATÁS

Bejelentési nyilvántartás, mintaoltalmi lajstrom

34. § (1) A Magyar Szabadalmi Hivatal a mintaoltalmi bejelentésekről nyilvántartást, a mintaoltalom megadását követően a minták oltalmáról lajstromot vezet, amelyekbe be kell jegyezni a mintaoltalmi jogokkal kapcsolatos minden tényt és körülményt.

(2) A mintaoltalmi lajstromban fel kell tüntetni különösen

- a) a mintaoltalom lajstromszámát,
- b) az ügyszámot,
- c) a minta ábrázolását, a bejelentő változtató nyilatkozatával [48. § (2) bek.] együtt,
- d) a minta szerinti termék megnevezését,
- e) a mintaoltalom jogosultjának nevét (elnevezését) és lakcímét (székhelyét),
- f) a képviselő nevét és székhelyét,
- g) a szerző nevét és lakcímét,
- h) a bejelentés napját,
- i) az elsőbbséget,
- j) a mintaoltalom megadásáról szóló határozat keltét,
- k) a mintaoltalom megújítását, illetve megosztását,
- l) a mintaoltalom megszűnését, annak jogcímét és időpontját, valamint a mintaoltalom változtatással való fenn tartását, illetve korlátozását,
- m) a hasznosítási engedélyeket.

(3) Jóhiszemű és ellenérték fejében jogot szerző harmadik személlyel szemben a mintaoltalommal kapcsolatos bármely jogra csak akkor lehet hivatkozni, ha azt a mintaoltalmi lajstromba bejegyezték.

(4) A mintaoltalmi lajstromot bárki megtekintheti, és az abban foglalt adatokról térítés ellenében másolatot kérhet.

(5) A mintaoltalmi lajstromba való bejegyzésre a szabadalmi törvénynek a szabadalmi lajstromba való bejegyzésre vonatkozó rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

(6) A (3)—(5) bekezdések rendelkezéseit — a bejelentések közzétételét követően — megfelelően alkalmazni kell a mintaoltalmi bejelentésekről vezetett nyilvántartásra is.

Hatósági tájékoztatás

35. § A Magyar Szabadalmi Hivatal hivatalos lapjában a mintaoltalmi bejelentésekkel, valamint a minták oltalmával kapcsolatban különösen a következő adatokat és tényeket kell közzéadni:

a) az adatközlésben a bejelentő és a képviselő nevét és címét, a bejelentés ügyszámát, a bejelentés napját, illetőleg

az ettől eltérő elsőbbség napját, valamint a minta szerinti termék megnevezését;

b) nemzetközi bejelentésről való adatközlésben az a) pontban meghatározott adatokon felül a nemzetközi lajstromozás közzétételének számát;

c) a mintaoltalmi bejelentés közzétételekor az a) pontban meghatározott adatokon felül a szerző nevét, a minta szerinti terméknek az ipari minták nemzetközi osztályozásának (a továbbiakban: nemzetközi osztályozás) létesítésére vonatkozó Locarnói Megállapodásban meghatározott nemzetközi osztályjelzetét, a minta ábrázolását;

d) a mintaoltalom megadását követően a lajstromszámot, a mintaoltalom jogosultjának nevét (elnevezését), lakcímét (székhelyét), a képviselő nevét és székhelyét, az ügyszámot, a bejelentés napját, a mintaoltalom elsőbbségének napját, a minta szerinti termék megnevezését és nemzetközi osztályjelzetét, a szerző nevét és lakcímét, valamint a mintaoltalmat megadó határozat keltét;

e) a mintaoltalom megújítása, illetve megosztása esetén az erre vonatkozó adatokat;

f) a mintaoltalom megszűnését, annak jogcímét és időpontját, valamint a mintaoltalom változtatással való fenn tartását, illetve korlátozását;

g) a mintaoltalommal összefüggő jogoknak a mintaoltalmi lajstromba bejegyzett változásait.

VII. Fejezet

A MINTAOLTALOM MEGADÁSÁRA IRÁNYULÓ ELJÁRÁS

A mintaoltalmi bejelentés és kellékei

36. § (1) A mintaoltalom megadására irányuló eljárás Magyar Szabadalmi Hivatalhoz benyújtott bejelentéssel indul meg.

(2) A mintaoltalmi bejelentésnek tartalmaznia kell a bejelentési kérelmet, a minta ábrázolását, a minta szerinti termék megnevezését, valamint — a szükséghez képest — egyéb mellékleteket.

(3) A mintaoltalmi bejelentést a külön jogszabályban meghatározott részletes alaki követelményeknek megfelelően kell elkészíteni.

(4) A mintaoltalmi bejelentésért külön jogszabályban meghatározott bejelentési díjat kell fizetni; a díjat a bejelentés napját követő két hónapon belül kell leróni.

(5) A bejelentő a közzétételig — a 27. § rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával — visszavonhatja a mintaoltalmi bejelentést. A Magyar Szabadalmi Hivatal a visszavonást határozattal veszi tudomásul.

A bejelentés napja

37. § (1) A mintaoltalmi bejelentés napja az a nap, amelyen a Magyar Szabadalmi Hivatalhoz beérkezett bejelentés legalább a következőket tartalmazza:

- a) utalást a mintaoltalom iránti igényre,
- b) a bejelentő azonosítására alkalmas adatokat,
- c) a minta ábrázolását, valamint a minta szerinti termék megnevezését függetlenül attól, hogy az megfelel-e az egyéb követelményeknek.

(2) A bejelentési nap elismeréséhez a minta ábrázolásának, valamint a minta szerinti termék megnevezésének benyújtása helyett elsőbbségi iratra is elegendő utalni.

A minta egysége

38. § (1) A mintaoltalmi bejelentésben csak egy mintára igényelhető oltalom vagy pedig olyan minták csoportjára, amelyeket a tájékozott használóra tett összbemutató befolyásoló közös külső jellegzetességek kapcsolnak össze, feltéve, hogy a minták szerinti termékek a nemzetközi osztályozás azonos osztályába tartoznak.

(2) A mintaoltalmi bejelentés részletes alaki követelményeiről szóló jogszabály [36. § (3) bek.] meghatározhatja, hogy a mintaoltalmi bejelentésben legfeljebb hány mintára igényelhető oltalom.

(3) A mintaoltalmi bejelentésben a minta szerinti terméket — lehetőség szerint — a nemzetközi osztályozás szerinti osztályjelzet feltüntetésével és az abban szereplő elnevezés használatával kell megjelölni.

A mintának az ábrázolással való bemutatása

39. § A mintaoltalmi bejelentés részét képező ábrázolásnak egyértelműen be kell mutatnia a mintát, amelyre az oltalmat igénylik.

Az elsőbbség

40. § (1) Az elsőbbséget megalapozó nap

- a) általában a mintaoltalmi bejelentés napja (bejelentési elsőbbség),
- b) az ipari tulajdon oltalmára létesült Párizsi Unió Egyezmény által meghatározott esetben a külföldi bejelentés napja (uniós elsőbbség),
- c) a Magyar Szabadalmi Hivatal elnökének a Magyar Közlönyben közzétett közleményében meghatározott esetekben a minta kiállításának — a bejelentési napnál legfeljebb hat hónappal korábbi — kezdő napja (kiállítási elsőbbség),
- d) a bejelentő azonos mintára vonatkozó, korábbi, folyamatban lévő mintaoltalmi bejelentésének hat hónappal

nem korábbi bejelentési napja, ha azzal kapcsolatban más elsőbbséget nem érvényesítettek (belső elsőbbség).

(2) Az uniós, a kiállítási, illetve a belső elsőbbséget a mintaoltalmi bejelentés benyújtásától számított két hónapon belül kell igényelni. Az uniós elsőbbséget megalapozó okiratot, illetve a kiállítási igazolást a bejelentés napjától számított négy hónapon belül kell benyújtani. A kiállítási igazolásra megfelelően alkalmazni kell a szabadalmi törvénynek a kiállítási igazolásra vonatkozó rendelkezéseit.

(3) Belső elsőbbség érvényesítése esetén a korábbi mintaoltalmi bejelentést visszavontnak kell tekinteni.

(4) Az egyes igényelt elsőbbségek a több mintára vonatkozó mintaoltalmi bejelentésből csak azokra a mintákra terjednek ki, amelyeket az adott elsőbbséget megalapozó bejelentés a 39. §-nak megfelelően bemutat.

A bejelentés benyújtását követő vizsgálat

41. § (1) A Magyar Szabadalmi Hivatal a mintaoltalmi bejelentés benyújtását követően megvizsgálja, hogy

- a) a bejelentés megfelel-e a bejelentési nap elismeréséhez előírt feltételeknek (37. §),
- b) megfizették-e a bejelentési díjat [36. § (4) bek.].

(2) A mintaoltalmi bejelentés benyújtását követő vizsgálatra egyebekben megfelelően alkalmazni kell a szabadalmi törvénynek a bejelentés benyújtását követő vizsgálatra vonatkozó rendelkezéseit.

Adatközlés

42. § A mintaoltalmi bejelentésről, ha az — a benyújtáskor vagy a hiánypótlás eredményeként — kielégíti a bejelentési nap elismeréséhez előírt feltételeket, a Magyar Szabadalmi Hivatal közli hivatalos lapjában a 35. § a) pontjában meghatározott hatósági tájékoztatást (adatközlés).

Alaki vizsgálat

43. § Ha a mintaoltalmi bejelentés megfelel a 41. § (1) bekezdése alapján vizsgált feltételeknek, a Magyar Szabadalmi Hivatal megvizsgálja a bejelentést abból a szempontból, hogy az kielégíti-e a 36. § (2) és (3) bekezdésében meghatározott alaki követelményeket. E vizsgálatra megfelelően alkalmazni kell a szabadalmi törvénynek az alaki vizsgálatra vonatkozó rendelkezéseit.

Újdonságkutató

44. § (1) Ha a mintaoltalmi bejelentés megfelel a 41. § (1) bekezdése alapján vizsgált feltételeknek, a Magyar Szabadalmi Hivatal elvégzi az újdonságkutató, és a minta

ábrázolása alapján — figyelemmel a minta szerinti termék megnevezésére — újdonságkutatási jelentést készít.

(2) Az újdonságkutatási jelentésben meg kell jelölni azokat az iratokat, illetve adatokat, amelyek figyelembe vehetők a bejelentésben ábrázolt mintával kapcsolatban az újdonság és az egyéni jelleg elbírálása során.

(3) Az újdonságkutatási jelentést a hivatkozott iratok másolataival együtt a bejelentőnek — kérésére — térítés ellenében meg kell küldeni.

Közzététel

45. § (1) A mintaoltalmi bejelentést a legkorábbi elsőbbség napjától számított kilenc hónap elteltével közzé kell tenni.

(2) A bejelentő kérelmére korábbi időpontban is közzétehető a mintaoltalmi bejelentés, ha megfelel a 41. § (1) bekezdése alapján vizsgált feltételeknek.

(3) A bejelentő kérelmére a közzétételt el kell halasztani. A kérelmet legkésőbb az (1) bekezdésben meghatározott időtartam vagy a korábbi halasztás időtartamának lejárta előtt két hónappal kell benyújtani. A közzététel halasztására irányuló kérelem visszavonása esetén a mintaoltalmi bejelentést az (1) bekezdésben meghatározott időtartam elteltével, illetve haladéktalanul közzé kell tenni.

(4) A mintaoltalmi bejelentés közzététele nem halasztható a legkorábbi elsőbbség napjától számított harmincadik hónapon túl.

(5) A közzététel halasztásáért külön jogszabályban meghatározott díjat kell fizetni a kérelem benyújtásától számított két hónapon belül.

(6) Ha a kérelem benyújtásakor nem fizették meg a közzététel halasztásának díját, a Magyar Szabadalmi Hivatal figyelmezteti a bejelentőt az (5) bekezdésben meghatározott határidőben történő hiánypótlásra. Ennek elmaradása esetén a közzététel halasztására irányuló kérelmet visszavontnak kell tekinteni.

(7) A közzétételre a 35. § c) pontjában meghatározott hatósági tájékoztatásnak a Magyar Szabadalmi Hivatal hivatalos lapjában történő közlésével kerül sor.

(8) A közzétételről a bejelentőt értesíteni kell.

Észrevétel

46. § (1) A mintaoltalom megadására irányuló eljárásban a közzétételt követően — a (2) bekezdésben meghatározott eset kivételével — bárki észrevételt nyújthat be a Magyar Szabadalmi Hivatalhoz arra vonatkozóan, hogy a minta, illetve annak bejelentése nem felel meg az e törvényben meghatározott valamely oltalomképeségi feltételnek.

(2) A 10. § alapján csak a korábbi jogjogosultja nyújthat be észrevételt.

(3) A Magyar Szabadalmi Hivatal csak akkor veszi figyelembe, hogy a minta a 10. § alapján ki van zárva az oltalomtól, ha a jogosult erre irányuló észrevételt tesz.

(4) Az észrevételt a kifogásolt feltételre kiterjedő vizsgálat során figyelembe kell venni, kivéve, ha az észrevétel tetelére nem jogosult személytől származik.

(5) Az észrevételt benyújtó személy a mintaoltalom megadására irányuló eljárásban nem ügyfél. E személyt az észrevétel eredményéről — a mintaoltalom megadásának tárgyában hozott határozat megküldésével — értesíteni kell.

Érdemi vizsgálat

47. § (1) Ha a mintaoltalmi bejelentés megfelel a 41. § (1) bekezdése alapján vizsgált feltételeknek, a Magyar Szabadalmi Hivatal elvégzi a mintaoltalmi bejelentés érdemi vizsgálatát.

(2) Az érdemi vizsgálat arra terjed ki, hogy a minta

a) kielégíti-e az 1—5. §-okban meghatározott követelményeket, és a 6—9. §-ok alapján, valamint — a jogosult erre irányuló észrevétele folytán — a 10. § alapján nincs-e kizárva az oltalomtól;

b) bejelentése megfelel-e az e törvényben megszabott feltételeknek.

(3) Ha a mintaoltalmi bejelentés nem felel meg a (2) bekezdés alapján vizsgált követelményeknek, a bejelentőt — a kifogás természete szerint — hiánypótlásra, nyilatkozattételre, illetve a bejelentés megosztására kell felhívni.

(4) A mintaoltalmi bejelentést egészében vagy részben el kell utasítani, ha a hiánypótlás, illetve a nyilatkozat ellenére sem elégíti ki a vizsgált követelményeket.

(5) A bejelentést csak a felhívásban pontosan, határozottan megjelölt és kellően kifejtett okok alapján lehet elutasítani. A szükséghez képest újabb felhívást kell kiadni.

(6) Ha a bejelentő a felhívásra nem válaszol, illetve a bejelentést nem osztja meg, azt úgy kell tekinteni, hogy a bejelentést visszavonta, illetve — a bejelentés közzétételét követően —, hogy lemondott az ideiglenes oltalomról.

Módosítás és megosztás

48. § (1) A mintaoltalmi bejelentés csak úgy változtatható meg, hogy tárgya azonos maradjon a bejelentés napján benyújtott bejelentésben bemutatott mintával.

(2) Változtatásnak kell tekinteni a bejelentőnek azt a nyilatkozatát is, hogy az ábrázolás meghatározott része nem tartozik a mintához, és arra nem igényel oltalmat.

(3) A bejelentő — az (1) bekezdésben megszabott kerektek között — a mintaoltalom megadása kérdésében hozott határozat jogerőre emelkedéséig módosíthatja a bejelentést.

49. § (1) Aki több mintára igényelt oltalmat egy bejelentésben, a mintaoltalmat megadó határozat jogerőre emelkedéséig megoszthatja bejelentését, a bejelentési nap és — ha van ilyen — a korábbi elsőbbség megtartásával.

(2) A megosztásért külön jogszabályban meghatározott díjat kell fizetni a kérelem benyújtásától számított két hónapon belül.

(3) Ha a kérelem benyújtásakor nem fizették meg a megosztási díjat, a Magyar Szabadalmi Hivatal figyelmezteti a bejelentőt a (2) bekezdésben meghatározott határidőben történő hiánypótlásra. Ennek elmaradása esetén a megosztási kérelmet visszavontnak kell tekinteni.

A mintaoltalom megadása

50. § (1) A közzétételtől számított legalább egy hónappal elteltevel a Magyar Szabadalmi Hivatal a bejelentés tárgyára mintaoltalmat ad, ha a minta és a mintaoltalmi bejelentés megfelel a vizsgálat körébe tartozó valamennyi követelménynek [47. § (2) bek.].

(2) A mintaoltalom megadását be kell jegyezni a mintaoltalmi lajstromba (34. §) és arról hatósági tájékoztatást kell közölni a Magyar Szabadalmi Hivatal hivatalos lapjában (35. §).

(3) A Magyar Szabadalmi Hivatal a mintaoltalom megadását követően mintaoltalmi okiratot ad ki. Ehhez hozzáfűzi a lajstromkivonatot.

VIII. Fejezet

EGYÉB MINTAOLTALMI ELJÁRÁSOK

A megújítási eljárás

51. § (1) A mintaoltalom megújítását [19. § (2) bek.] a mintaoltalom jogosultja kérheti a Magyar Szabadalmi Hivaltól. A több mintára adott oltalom megújítását a minták egy része tekintetében is lehet kérni (részleges megújítás).

(2) A megújítási kérelemben meg kell jelölni a megújítani kívánt mintaoltalom lajstromszámát, valamint — részleges megújítás esetén — az érintett mintákat.

(3) A mintaoltalom megújítását legkorábban az oltalmi idő lejáratá előtt hat hónappal, legkésőbb a lejárat napjától számított hat hónapon belül lehet kérni.

(4) A megújítási kérelemre külön jogszabályban meghatározott díjat kell fizetni a kérelem benyújtásának napját követő két hónapon belül.

52. § (1) Ha a megújítási kérelem nem felel meg az 51. § (1)—(3) bekezdéseiben előírt követelményeknek, a kérelmezőt hiánypótlásra kell felhívni.

(2) A megújítási kérelmet el kell utasítani, ha a hiánypótlás, illetve a kérelmező nyilatkozata ellenére sem elégtí ki a felhívásban megjelölt követelményeket. Ha a kérelmező a felhívásra a kitűzött határidőben nem válaszol, a megújítási kérelmet visszavontnak kell tekinteni.

(3) Ha a megújítási kérelem díját nem fizették meg, a Magyar Szabadalmi Hivatal figyelmezteti a kérelmezőt a törvény által megszabott határidőben történő hiánypótlásra. Ennek elmaradása esetén a kérelmet visszavontnak kell tekinteni.

53. § (1) Ha a kérelem megfelel az 51. §-ban előírt követelményeknek, a Magyar Szabadalmi Hivatal a mintaoltalmat megújítja.

(2) A mintaoltalom megújítását be kell jegyezni a mintaoltalmi lajstromba (34. §), és arról hatósági tájékoztatást kell közölni a Magyar Szabadalmi Hivatal hivatalos lapjában (35. §).

A megosztási eljárás

54. § (1) A mintaoltalom jogosultja a több mintára adott oltalmat megoszthatja a minták, illetve a minták egyes csoportjainak a szétválasztásával.

(2) A mintaoltalom megosztásához annyi — egymással összhangban és a megosztás módjának megfelelően elkészített — kérelmet kell benyújtani, ahány részre a minták eredeti oltalmát szét kívánják választani.

(3) A megosztás iránti kérelemben meg kell jelölni az eredeti mintaoltalom lajstromszámát; a kérelemre és mellékleteire egyebekben a mintaoltalmi bejelentés kellékeire vonatkozó rendelkezéseket [36. § (2)—(3) bek.] kell megfelelően alkalmazni.

(4) A mintaoltalom megosztásáért külön jogszabályban meghatározott díjat kell fizetni a kérelem benyújtásától számított két hónapon belül.

55. § (1) Ha a mintaoltalom megosztására irányuló kérelem nem felel meg az 54. § (1)—(3) bekezdéseiben előírt követelményeknek, a kérelmezőt hiánypótlásra kell felhívni.

(2) A megosztás iránti kérelmet el kell utasítani, ha a hiánypótlás, illetve a kérelmező nyilatkozata ellenére sem elégtí ki a felhívásban megjelölt követelményeket. Ha a kérelmező a felhívásra nem válaszol, a megosztásra irányuló kérelmet visszavontnak kell tekinteni.

(3) Ha a megosztási kérelem díját nem fizették meg, a Magyar Szabadalmi Hivatal figyelmezteti a kérelmezőt a törvény által megszabott határidőben történő hiánypótlás-

ra. Ennek elmaradása esetén a megosztás iránti kérelmet visszavontnak kell tekinteni.

56. § (1) Ha a kérelem megfelel az 54. §-ban előírt követelményeknek, a Magyar Szabadalmi Hivatal a mintaoltalmat megosztja.

(2) A mintaoltalom megosztását be kell jegyezni a mintaoltalmi lajstromba (34. §), és arról hatósági tájékoztatást kell közölni a Magyar Szabadalmi Hivatal hivatalos lapjában (35. §).

(3) A Magyar Szabadalmi Hivatal a megosztást követően mintaoltalmanként mintaoltalmi okiratot ad ki. Ehhez hozzáfűzi a mintaoltalmi lajstrom kivonatát.

A megsemmisítési eljárás

57. § (1) A mintaoltalom megsemmisítését a 28. § alapján — a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel — bárki kérheti a mintaoltalom jogosultjával szemben.

(2) A 9—10. §-ok alapján csak a korábbi akadályozó jog jogosultja, a 28. § (1) bekezdésének *d*) pontja alapján pedig csak az kérheti a mintaoltalom megsemmisítését, akit az a törvény szerint megilletne.

(3) A megsemmisítési kérelmet eggyel több példányban kell benyújtani a Magyar Szabadalmi Hivatalhoz, mint ahány jogosultja van a mintaoltalomnak. A kérelemben meg kell jelölni a megsemmisítés alapjául szolgáló okokat, és mellékelni kell az okirati bizonyítékokat.

(4) A megsemmisítési kérelemre külön jogszabályban meghatározott díjat kell fizetni a kérelem benyújtásától számított két hónapon belül.

(5) Ha a megsemmisítési kérelem nem felel meg a törvényben előírt feltételeknek, a kérelmezőt hiánypótlásra kell felhívni; ha pedig a kérelem díját nem fizette meg, figyelmeztetni kell a törvényben meghatározott határidőben történő pótlásra. Ezek elmaradása esetén a megsemmisítési kérelmet visszavontnak kell tekinteni.

58. § (1) A Magyar Szabadalmi Hivatal a megsemmisítési kérelemmel kapcsolatban nyilatkozattételre hívja fel a mintaoltalom jogosultját, majd írásbeli előkészítés után szóbeli tárgyalás alapján határoz a mintaoltalom megsemmisítéséről, változtatással való fenntartásáról, illetve korlátozásáról a kérelem elutasításáról.

(2) Az egy mintaoltalom ellen irányuló több megsemmisítési kérelmet lehetőség szerint egy eljárásban kell elintézni.

(3) A megsemmisítési kérelem visszavonása esetén az eljárást hivatalból folytatni lehet, kivéve, ha a megsemmisítést csak a 10. § vagy a 28. § (1) bekezdésének *d*) pontja alapján kérték.

(4) A megsemmisítési eljárás költségeinek viselésére a vesztes felet kell kötelezni.

(5) A mintaoltalom megsemmisítését, változtatással való fenntartását vagy korlátozását be kell jegyezni a mintaoltalmi lajstromba (34. §), és arról hatósági tájékoztatást kell közölni a Magyar Szabadalmi Hivatal hivatalos lapjában (35. §).

A nemleges megállapítási eljárás

59. § (1) A nemleges megállapításra (24. §) irányuló kérelmet eggyel több példányban kell benyújtani a Magyar Szabadalmi Hivatalhoz, mint ahány jogosultja van a mintaoltalomnak. A kérelemhez mellékelni kell a hasznosított vagy hasznosítani kívánt termék, valamint a megjelölt mintaoltalom mintájának ábrázolását.

(2) A nemleges megállapításra irányuló kérelmet csak egy mintaoltalom és egy hasznosított vagy hasznosítani kívánt termék tekintetében lehet benyújtani.

(3) A nemleges megállapítási kérelemre külön jogszabályban meghatározott díjat kell fizetni a kérelem benyújtásától számított két hónapon belül.

(4) Ha a nemleges megállapítási kérelem nem felel meg a törvényben előírt feltételeknek, a kérelmezőt hiánypótlásra kell felhívni; ha pedig a kérelem díját nem fizette meg, figyelmeztetni kell a törvényben meghatározott határidőben történő pótlásra. Ezek elmaradása esetén a nemleges megállapítási kérelmet visszavontnak kell tekinteni.

60. § (1) A Magyar Szabadalmi Hivatal a nemleges megállapítási kérelemmel kapcsolatban nyilatkozattételre hívja fel a mintaoltalom jogosultját, majd írásbeli előkészítés után szóbeli tárgyalás alapján határoz arról, hogy a nemleges megállapítási kérelemnek helyt ad-e, vagy a kérelmet elutasítja-e.

(2) A nemleges megállapítási eljárás költségeit a kérelmező viseli.

HARMADIK RÉSZ

BÍRÓSÁGI ELJÁRÁS MINTAOLTALMI ÜGYEKBEN

IX. Fejezet

A MAGYAR SZABADALMI HIVATAL HATÁROZATAINAK MEGVÁLTOZTATÁSA

Megváltoztatási kérelem

61. § (1) A bíróság kérelemre hatályon kívül helyezheti vagy megváltoztathatja (a továbbiakban együtt: megvál-

toztatás) a Magyar Szabadalmi Hivatal érdemi határozatát [32. § (2) bek.], valamint az eljárás félbeszakadását megállapító, az eljárást felfüggesztő és a mintaoltalmi bejelentésekről vezetett nyilvántartásba vagy a mintaoltalmi lajstromba való bejegyzés alapjául szolgáló határozatát.

(2) A határozat megváltoztatását kérheti:

a) aki a Magyar Szabadalmi Hivatal előtti eljárásban ügyfélként részt vett, továbbá

b) az, akinek a határozat megváltoztatásához jogi érdeke fűződik és a Magyar Szabadalmi Hivatal előtti eljárásban észrevételt tett (46. §).

(3) A mintaoltalom megsemmisítése tárgyában hozott határozat megváltoztatását a szolgálati minta szerzője is kérheti. A minta megadása és megsemmisítése kérdésében hozott határozat megváltoztatását az ügyész a 7. § vagy a 8. § alapján kérheti.

(4) A megváltoztatási kérelem előterjesztésének határideje a határozatnak a féllel, illetve a szolgálati minta szerzőjével való közlésétől vagy — a (2) bekezdés b) pontjának alkalmazása esetén — az észrevételt tevőnek történő megküldésétől számított harminc nap.

(5) A kérelem a Magyar Szabadalmi Hivatalnál nyújtható be, amely azt a mintaoltalmi ügy irataival együtt tizenöt napon belül továbbítja a bírósághoz.

(6) A megváltoztatási kérelem kellékeire a keresetlevélre vonatkozó szabályok megfelelően irányadók.

(7) Ha a fél a kérelmet elkésztetten nyújtotta be, az igazolási kérelem tárgyában a bíróság határoz.

Az eljárás egyéb szabályai

62. § A Magyar Szabadalmi Hivatal mintaoltalmi ügyekben hozott határozatának megváltoztatására irányuló bírósági eljárásban a Magyar Szabadalmi Hivatal szabadalmi ügyekben hozott határozatának megváltoztatására irányuló bírósági eljárás szabályait kell alkalmazni.

X. Fejezet

MINTAOLTALMI PEREK

A mintaoltalmi perekre irányadó szabályok

63. § (1) Mintaoltalmi perek: a minta vagy a mintaoltalom bitorlása miatt indított perek, valamint a továbbhasználati jog [67. § (8) bek.] fennállásával kapcsolatos perek.

(2) A mintaoltalmi perekre a szabadalmi perek szabályait kell megfelelően alkalmazni.

(3) Az (1) bekezdésben nem említett, mintaoltalommal kapcsolatos minden más jogvitás ügyben a megyei bíróság

(Fővárosi Bíróság) a szabadalmi jogvitákra irányadó szabályok megfelelő alkalmazásával jár el.

NEGYESEDIK RÉSZ

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

XI. Fejezet

A TÖRVÉNY HATÁLYBALÉPÉSE; VEGYES, ÁTMENETI ÉS MÓDOSULÓ RENDELKEZÉSEK

A szerzői jogi védelemhez való viszony

64. § A mintának az e törvényben szabályozott oltalma nem befolyásolhatja a mintán mint művészeti alkotáson külön törvény szerint fennálló szerzői jogok védelmét.

A törvény hatálybalépésére vonatkozó és egyes átmeneti rendelkezéseket megállapító szabályok

65. § (1) E törvény 2002. január 1-jén lép hatályba; rendelkezéseit — a (2), a (6)—(7) és a (9)—(10) bekezdésekben szabályozott kivételekkel, illetve feltételekkel — csak a hatálybalépését követően indult eljárásokban lehet alkalmazni.

(2) Az igazolásra vonatkozó szabályokat értelemszerűen alkalmazni kell a folyamatban lévő ügyekben is.

(3) Ha a törvény hatálybalépése előtt a szolgálati minta szerzőjének díjazására vonatkozó szerződést, illetve a mintaoltalmi licenciaszerződést megkötötték vagy a szolgálati mintát értékesítették, a szerződéskötés, illetve az értékesítés időpontjában hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.

(4) A törvény hatálybalépése előtt megkezdett hasznosításra a mintaoltalom tartalma, korlátjai, terjedelme és a mintaoltalom bitorlása tekintetében a korábban hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni a hasznosításnak a törvény hatálybalépése napján meglévő mértékéig.

(5) A törvény hatálybalépésekor hatályban lévő mintaoltalom e törvény rendelkezései szerint újítható meg. E rendelkezést kell megfelelően alkalmazni akkor is, ha az oltalmi idő lejáratának napja legfeljebb hat hónappal előzte meg e törvény hatálybalépésének napját, és a korábban hatályos rendelkezések alapján a törvény hatálybalépéséig nem nyújtották be a mintaoltalom meghosszabbítására irányuló kérelmet.

(6) Ha a törvény hatálybalépését megelőzően meghosszabbított mintaoltalmat a hatálybalépést követően megújítják, a mintaoltalom megsemmisítésének feltételeire e törvény rendelkezéseit kell alkalmazni azzal, hogy megsemmisítés esetén a mintaoltalom a meghosszabbított

oltalom lejáratának napjára visszaható hatállyal szűnik meg.

(7) A (6) bekezdésben foglalt rendelkezést megfelelően alkalmazni kell akkor is, ha a törvényhatálybalépésekor meghosszabbítás nélkül hatályban lévő mintaoltalmat második alkalommal is megújítják azzal, hogy megsemmisítés esetén a mintaoltalom az első alkalommal megújított oltalom lejáratának napjára visszaható hatállyal szűnik meg.

(8) Ha a korábban hatályos rendelkezések szerint meghosszabbított mintaoltalom e törvény hatálybalépését megelőző öt éven belül lejárat miatt megszűnt, a jogosult a megújítás szabályainak megfelelő alkalmazásával — a törvény hatálybalépésétől számított hat hónapon belül — a Magyar Szabadalmi Hivataltól kérheti a mintaoltalomnak a törvény hatálybalépésének napjával, a 19. § (3) bekezdésében meghatározott időtartamból még hátralévő időre történő felélesztését. A felélesztett oltalom kezdetként annyi ideig tart, amennyivel a 19. § (3) bekezdésében meghatározott időtartamból hátralévő idő meghaladja a tíz évet; a megújítási kérelem díját ilyenkor arányosan csökkenteni kell. A mintaoltalom felélesztése és a felélesztett oltalom megújítása együttesen is kérhető, ha a felélesztett oltalom kezdeti oltalmi ideje nem haladja meg az egy évet. Továbbhasználati jog illeti meg azt, aki a mintaoltalom megszűnése és e törvény hatálybalépése közötti időben kezdte meg vagy folytatta a minta hasznosítását; e jogra a szabadalmi törvénynek a továbbhasználati jogra vonatkozó rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

(9) A felélesztett mintaoltalom megsemmisítésének feltételeire e törvény rendelkezéseit kell alkalmazni azzal, hogy megsemmisítés esetén a mintaoltalom e törvény hatálybalépésének napjára visszaható hatállyal szűnik meg.

(10) A törvény hatálybalépésekor hatályos vagy a törvény hatálybalépése előtt megszűnt mintaoltalom megsemmisítésének feltételeire az elsőbbség időpontjában hatályos szabályok az irányadók. A törvény hatálybalépését követően megújított ilyen mintaoltalmat vagy a felélesztett mintaoltalmat a bejelentés napjára visszaható hatállyal kell megsemmisíteni, ha az elsőbbség időpontjában hatályos szabályok szerint helye van a megsemmisítésnek. Ilyen esetben a (6)—(7) és a (9) bekezdésben foglalt rendelkezések nem alkalmazhatók.

(11) Ahol jogszabály ipari mintát vagy ipari mintaoltalmat említ, azon e törvény hatálybalépését követően formatervezési mintát, illetve formatervezési mintaoltalmat kell érteni.

Hatályukat vesztő rendelkezések

66. § E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti

a) az ipari minták oltalmáról szóló 1978. évi 28. törvényerejű rendelet és az azt módosító 1991. évi XXXVIII.

törvény 40. §-a, 1994. évi VII. törvény 9—11. §-a, 1997. évi XI. törvény 120. §-ának d)—f) pontja, 1997. évi LXXII. törvény 37. §-ának (1)—(3) bekezdése;

b) a használati minták oltalmáról szóló 1991. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Hmtv.) 17. §-ának (2) bekezdéséből az „igénybevételre és” szövegrész, 31. §-a, 38. §-a (1) bekezdésének b) pontja;

c) a találmányok szabadalmi oltalmáról szóló 1995. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Szt.) 6. §-ának (2) bekezdéséből a „közzététele vagy” szövegrész;

d) a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény (a továbbiakban: Szt.) 1. §-ának (5) bekezdése.

Módosuló rendelkezések és a kapcsolódó átmeneti szabályok

67. § (1) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg

a) a Hmtv. 8. és 9. §-a helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„8. § A munkaviszonyban, közszolgálati vagy közalkalmazotti jogviszonyban álló vagy szolgálati viszonyban foglalkoztatott személy vagy munkaviszony jellegű jogviszony keretében foglalkoztatott szövetkezeti tag által alkotott mintára a szolgálati és az alkalmazotti találmányra irányadó rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni.

9. § A minta feltalálójának személyhez fűződő jogaira és a mintaoltalmi igényre egyebekben a találmányok szabadalmi oltalmáról szóló törvénynek (a továbbiakban: szabadalmi törvény) a feltaláló személyhez fűződő jogaira és a szabadalmi igényre vonatkozó szabályait kell megfelelően alkalmazni.”

b) a Hmtv. 24. §-ának (1) bekezdése a következő c) ponttal egészül ki:

(A mintaoltalmat meg kell semmisíteni, ha)

„c) a mintaoltalom tárgya bővebb annál, mint amit az elismert bejelentési napon benyújtott, illetve — megosztás esetén — a megosztott bejelentésben feltártak.”

c) a Hmtv. 30. §-ának (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) Ha a bejelentő korábban szabadalmi bejelentést tett, akkor az azonos tárgyú mintaoltalmi bejelentés napjától számított két hónapon belül benyújtott nyilatkozatában igényt tarthat a szabadalmi bejelentés napjára és elsőbbségére (származtatás).

(2) A mintaoltalmi bejelentést akkor illeti meg a származtatás alapján a szabadalmi bejelentés elsőbbsége és napja, ha a származtatott mintaoltalmi bejelentést a Magyar Szabadalmi Hivatalhoz benyújtják

a) a szabadalmi bejelentési eljárás során a szabadalmat adó határozat jogerőre emelkedéséig vagy a szabadalmi bejelentést elutasító határozat jogerőre emelkedésétől számított három hónapon belül, vagy

b) a szabadalom újdonság vagy feltalálói tevékenység hiányában történő megsemmisítése esetén a határozat jogerőre emelkedésétől számított három hónapon belül.”

d) a Hmtv. 35. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„35. § A Magyar Szabadalmi Hivatal a mintaoltalmi bejelentés érdemi vizsgálatát a következő szempontokból végzi:

- a) a bejelentés tárgya minta-e;
- b) a bejelentés tárgya iparilag alkalmazható-e;
- c) a bejelentés tárgya nincs-e kizárva a mintaoltalomtól az 5. § (2) bekezdése alapján;
- d) a leírás megfelel-e a törvényes feltételeknek (32. §);
- e) a minta egységes-e;
- f) az elsőbbséget szabályszerűen igényelték-e a mintára.”

e) A Hmtv. 36. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, és jelenlegi (2) bekezdésének számozása (3) bekezdésre változik:

„(2) Ha a 2. § (4) bekezdésének alkalmazásában a bejelentő vagy jogelődje részéről vagy hozzájárulásával történt közlés vagy gyakorlatbavétel annak eredménye, hogy a bejelentő vagy jogelődje, illetve hozzájárulásukkal más a mintát a Magyar Szabadalmi Hivatal elnökének a Magyar Közlönyben közzétett közleményében megjelölt kiállításon bemutatta, a kiállítási nyilatkozatra és igazolásra megfelelően alkalmazni kell a szabadalmi törvény rendelkezéseit.”

f) az Szt. 15. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és az Szt. 15. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(2) A felek a találmányi díjszerződésre vonatkozó — különösen a 13. § (7)—(9) bekezdéseiben foglalt — rendelkezésektől egyező akarattal eltérhetnek. Olyan találmányi díjszerződés is köthető, amelyben meghatározott összegű díjat állapítanak meg a feltaláló jövőben megalkotásra, illetve értékesítésre kerülő találmányaival kapcsolatban (kockázatmegosztásra irányuló találmányi díjszerződés).

(3) A találmányi díjszerződésre az e törvényben nem szabályozott kérdésekben a Polgári Törvénykönyv rendelkezései az irányadók.”

g) az Szt. 17. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„17. § A 9—16. §-okban foglalt rendelkezéseket megfelelően alkalmazni kell, ha közszolgálati vagy közalkalmazotti jogviszonyban álló vagy szolgálati viszonyban foglalkoztatott személy vagy munkaviszony jellegű jogviszony keretében foglalkoztatott szövetkezeti tag alkotta meg a találmányt.”

h) az Szt. 19. §-a (6) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A kizárólagos hasznosítási jog nem terjed ki)

„b) a találmány tárgyával kapcsolatos kísérleti célú cselekményekre, ideértve a találmány tárgyát képező termék vagy a találmány tárgyát képező eljárással előállított termék forgalomba hozatalának engedélyezéséhez szükséges kísérleteket és vizsgálatokat;”

i) a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (a továbbiakban: Vt.) 2. §-ának (2) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) Ki van zárva a védjegyoltalomból a megjelölés, ha

a) nem alkalmas a megkülönböztetésre, különösen, ha kizárólag olyan jelekből vagy adatokból áll, amelyeket a forgalomban az áru vagy a szolgáltatás fajtája, minősége, mennyisége, rendeltetése, értéke, földrajzi származása, előállítási vagy teljesítési ideje, illetve egyéb jellemzője feltüntetésére használhatnak, vagy pedig amelyeket az általános nyelvhasználatban, illetve az üzleti kapcsolatokban állandóan és szokásosan alkalmaznak;

b) olyan formából áll, amely az áru jellegéből következik, vagy amely a célzott műszaki hatás eléréséhez szükséges, illetve amely az áru értékének a lényegét hordozza.

(3) A (2) bekezdés a) pontja alapján a megjelölés nincs kizárva a védjegyoltalomból, ha használata révén — akár az elsőbbség időpontja előtt, akár azt követően — megszerzte a megkülönböztető képességet.”

j) a Vt. 3. §-a (1) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha)

„a) a közrendbe vagy a közerkölcsbe ütközik;”

k) az Szt. 1. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Nem tartoznak e törvény védelme alá a jogszabályok, az állami irányítás egyéb jogi eszközei, a bírósági vagy hatósági határozatok, a hatósági vagy más hivatalos közlemények és az ügyiratok, valamint a jogszabállyal kötelezővé tett szabványok és más hasonló rendelkezések.”

l) az Szt. 6. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az együttesen létrehozott műre (pl. nemzeti szabványra) a szerzők jogutódjaként azt a természetes vagy jogi személyt, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaságot illeti meg a szerzői jog, amelynek kezdeményezésére és irányításával a művet létrehozták, és amely azt a saját nevében nyilvánosságra hozta.”

(2) Ha e törvény hatálybalépése előtt a találmányi díjszerződést megkötötték vagy a szolgálati találmányt értékesítették, a szerződéskötés, illetve az értékesítés időpontjában hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.

(3) A törvény hatálybalépésekor hatályos használati mintaoltalom megsemmisítésének feltételeire az elsőbbség időpontjában hatályos szabályok az irányadók.

(4) Az (1) bekezdés k) pontjában és a 66. § d) pontjában foglalt rendelkezést alkalmazni kell az e törvény hatálybalépése előtt létrejött szabványokra, illetve intézkedésekre és tervezeteikre is azzal, hogy a törvény hatálybalépése előtt megkezdett felhasználás a hatálybalépésekor meglévő mértékben folytatható a hatálybalépéstől számított egy évig.

Felhatalmazás

68. § Felhatalmazást kap az igazságügy-miniszter, hogy — a Magyar Szabadalmi Hivatal elnökével egyetértésben — a mintaoltalmi bejelentés részletes alaki szabályait rendelettel megállapítsa.

Az Európai Közösség jogszabályaihoz való közelítés

69. § E törvény a Magyar Köztársaság és az Európai Közösségek és azok tagállamai között társulás létesítéséről szóló, Brüsszelben, 1991. december 16-án aláírt Európai Megállapodás tárgykörében, a megállapodást kihirdető 1994. évi I. törvény 3. §-ával összhangban az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a formatervezési minták jogi védelméről szóló 98/71/EK irányelvvel összeegyeztethető szabályozást tartalmaz.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2001. évi XLIX. törvény

a jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 1997. évi CIII. törvény módosításáról*

1. § A jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 1997. évi CIII. törvény 54/C. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A szőlőtermelőnek a szőlőtermése helyi hegyközség — a hegyközségekről szóló 1994. évi CII. törvény (a továbbiakban: hegyközségi törvény) hatálya alá nem tartozó szőlőterület esetén a helyi önkormányzat jegyzője — által igazolt mennyiségéről, annak értékesítéséről vagy nem szőlőbor előállításához való felhasználásáról gazdasági évenként — vevőnkénti részletezésben — elszámolást kell készítenie, és azt a vámhatóságához legkésőbb a gazdasági évet követő december 15-éig benyújtania.”

2. § Ez a törvény 2001. augusztus 15-én lép hatályba.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2001. évi L. törvény

pénzügyi tárgyú törvények módosításáról*

I. Fejezet

Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény módosítása

1. § Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 15. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„15. § Az államháztartás alrendszerei nem nyújthatnak a költségvetéseik terhére olyan kiadást vagy bevételkiesést jelentő támogatást, vagy bármilyen formában más előnyt, amely gazdasági tevékenységet folytató vállalkozás részére, vagy áruk termeléséhez, illetve szolgáltatások nyújtásához biztosított kedvezmény révén a versenyt torzítja, vagy annak torzításával fenyeget, amennyiben érintheti az Európai Unió tagállamai és Magyarország közötti kereskedelmet.”

2. § Az Áht. 18. §-át követő cím helyébe a következő rendelkezés lép:

„A kincstári rendszer szervezetei és feladatai”

3. § (1) Az Áht. 18/A. §-ának (1) bekezdése a következő *a*) ponttal egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi *a*)—*b*) pontok jelölése *b*)—*c*) pontra változik:

(Az államháztartás alrendszerei költségvetése végrehajtásának pénzügyi lebonyolítása e törvényben meghatározott feladatait)

„*a*) az Államháztartási Hivatal (a továbbiakban: ÁHH),”

(2) Az Áht. 18/A. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A Kincstár a pénzügyminiszter szakmai, törvényességi és költségvetési felügyelete alatt álló, önálló jogi személyiséggel rendelkező, e törvényben és külön jogszabályokban meghatározott pénzügyi szolgáltatásokat ellátó, önállóan gazdálkodó központi költségvetési szerv.”

(3) Az Áht. 18/A. §-a a következő (5)—(8) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az ÁHH a pénzügyminiszter szakmai, törvényességi és költségvetési felügyelete alatt álló, önálló jogi személyiséggel rendelkező országos hatáskörű, e törvényben és külön jogszabályokban meghatározott feladatokat ellátó, önállóan gazdálkodó központi költségvetési szerv.

(6) Az ÁHH egyes feladatait a területi államháztartási hivatalok, valamint a fővárosi Területi Államháztartási és Közigazgatási Információs Szolgálat útján látja el.

* A törvényt az Országgyűlés a 2001. június 12-i ülésnapján fogadta el.

* A törvényt az Országgyűlés a 2001. június 26-i ülésnapján fogadta el.

(7) Az ÁHH elnökét és elnökhelyetteseit a pénzügyminiszter javaslatára a miniszterelnök nevezi ki, és menti fel, az egyéb munkáltatói jogokat a pénzügyminiszter gyakorolja. A kinevezés 6 évre szól.

(8) Az ÁHH a jogok és kötelezettségek tekintetében a Magyar Államkincstárnak jogutódja azon feladatok esetében, amelyeket e törvény és egyéb jogszabályok feladatkörébe utalnak.”

4. § Az Áht. 18/B. §-ának (1)—(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) Az ÁHH feladatai különösen:

a) nyilvántartja a költségvetési előirányzatokat, azok változását és teljesülését, a kötelezettség-vállalásokat, ellátja a költségvetési előirányzatok felhasználásához, a folyamatok végrehajtásához kapcsolódó pénzforgalmi műveletek előkészítését, a zárszámadás előkészítésével kapcsolatos ügyviteli, nyilvántartási, információgyűjtési és szolgáltatási feladatokat, továbbá az előirányzati fedezetvizsgálatot, valamint külön jogszabályban meghatározott ellenőrzési feladatokat végez;

b) beszámolásra és könyvvizetésre kötelezett a Magyar Állam központi költségvetési alrendszerének nemzetgazdasági elszámolásai, illetve más, államháztartásba tartozó jogi személy beszámolási és könyvvizetési kötelezettségébe nem tartozó eszközök és kötelezettségek elszámolásai tekintetében, beleértve az Állam megbízásából, annak nevében eljáró nem államháztartási szervezetek által végzett vagyon-, adósság- és követelés-kezelési feladatok elszámolásait is;

c) gondoskodik az állam által vállalt kezességek és nyújtott hitelek, az állam nemzetközi pénzügyi elszámolásainak, a többéves kihatással járó pénzügyi kötelezettségvállalásainak, az állam követeléseinek nyilvántartása, a kötelezettségek teljesítése jogszabályban meghatározott feladatainak ellátásáról;

d) a központi költségvetés terhére, annak forrásaiból — a költségvetési törvényben meghatározott mértékben, célra és feltétellel — megelőlegezési, likviditási hitel nyújtását engedélyezheti az Egészségbiztosítási Alapnak, a Nyugdíjbiztosítási Alapnak, az elkülönített állami pénzalapoknak, valamint a helyi önkormányzatoknak, továbbá a költségvetési törvényben adott felhatalmazás szerinti megállapodásban meghatározott mértékben, célra és feltételekkel, tárgyévi lejáratral (visszatérítési kötelezettséggel) a megyei és regionális fejlesztési tanácsoknak;

e) ellátja a központosított illetményszámfejtés, valamint az ehhez kapcsolódó adó- és járulékszámolás e törvényben és külön jogszabályban meghatározott feladatait;

f) végzi a központi költségvetésből finanszírozott családtámogatási és fogyatékosági ellátások megállapítását és finanszírozását;

g) ellátja a nem állami intézmények fenntartói részére folyósított humánszolgáltatások normatív támogatási előirányzataival kapcsolatos adatszolgáltatási, folyósítási és ellenőrzési feladatokat;

h) ellátja az előcsatlakozási alapokkal és egyéb Európai Unió pénzeszközökkel kapcsolatosan jogszabályban meghatározott végrehajtási és ellenőrzési feladatokat;

i) működteti az Országos Támogatási és Monitoring rendszert;

j) ellátja a költségvetési törvényhez kapcsolódó államháztartási információs rendszerek működtetésével, fejlesztésével kapcsolatos feladatokat;

k) végzi a központi költségvetés és a helyi önkormányzatok pénzügyi kapcsolatából adódó feladatokat;

l) külön jogszabályban meghatározottak szerint vezeti a költségvetési szervek törzskönyvi nyilvántartását.

(2) A Kincstár feladatai különösen:

a) vezeti a kincstári kör és a pénzforgalmi számlatulajdonosok jogszabályban meghatározott számláit;

b) számlát vezet a nemzetgazdasági elszámolásokról, a központi költségvetés bevételeiről és kiadásairól;

c) gondoskodik a költségvetés végrehajtásának likviditási feltételeiről, a kincstári egységes számla napi likviditásáról;

d) végrehajtja a kiadások teljesítésére, a bevételek beszedésére irányuló — jogszabályoknak megfelelően kezdeményezett — pénzügyi lebonyolítási feladatokat, ennek keretében a kiadásokhoz kötődően likviditási fedezet, valamint alaki, formai ellenőrzést végez;

e) előírja és biztosítja a készpénzgazdálkodás feltételeit;

f) részt vesz az állam által nyújtott hitelek és visszterhes támogatások visszafizetésével, valamint az állami követelések kezelésével kapcsolatos feladatok ellátásában;

g) e törvény felhatalmazása alapján befektetési és kiegészítő befektetési szolgáltatási tevékenységet nyújt az állam által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok körében;

h) az államháztartás információs rendszeréhez, illetve az érintettek számára szükséges, rendelkezésére álló információk hasznosításával adatgyűjtési és szolgáltatási feladatokat lát el;

i) részt vesz az EU források pénzforgalmának lebonyolításában.

(3) A Kincstár a (2) bekezdésben szereplő feladatai ellátása során jogosult — törvényben meghatározott körben, mértékben és célra — pénzforgalmi szolgáltatások nyújtására, ideértve a bankszámla vezetését és a készpénz nélküli fizetési forgalom lebonyolítását is (bankszámlaügylet).

(4) A Kincstár (2) bekezdésben foglalt feladatait a szolgáltatási körébe és szolgáltatási felelősségébe tartozó szervezetek (a továbbiakban: kincstári kör) számára kötelezően igénybe veendő térítésmentes szolgáltatásként teljesíti. A Kincstár jogosult a kincstári körbe tartozók és a kincstári számlatulajdonosok külön rendelkezése nélkül is számláik megterhelésével továbbhárítani a nem általa végzett pénzforgalmi szolgáltatások igazolt díját, amelyet a kincstári kör, illetve a kincstári számlatulajdonosok részére, mint pénzforgalmi közvetítő végez.”

5. § (1) Az Áht. 18/C. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A 18/B. § (2)—(3) bekezdésében foglaltak ellátásával kapcsolatos pénzforgalom lebonyolítására a Kincstár a Magyar Nemzeti Banknál pénzforgalmi számlával rendelkezik. A Kincstár a Magyar Nemzeti Banknál devizaszámlát nyithat, és azon e törvényben meghatározott tevékenységével kapcsolatban megszerzett devizát tarthatja és használhatja fel. A kincstári egységes számlára inkasszó (azonnali beszedési megbízás) nem nyújtható be, illetve a kincstári egységes számlára benyújtott inkasszó nem teljesíthető.”

(2) Az Áht 18/C. §-ának (6) bekezdése a következő *e)* ponttal egészül ki:

(A Kincstárban — rendelkezési jogok biztosítása mellett — pénzforgalmi számlát köteles vezetni)

„*e)* a külön jogszabályban meghatározott hallgatói hitelt nyújtó Diákhitel Központ.”

6. § Az Áht. 18/D. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A Kincstár jogosult a kincstári egységes számla mindenkor egyenlegét a Magyar Nemzeti Banknál és hitelintézetnél betétként elhelyezni. A kamatokat a központi költségvetés javára kell elszámolni.”

7. § Az Áht. a következő 18/H—18/I. §-sal egészül ki:

„18/H. § (1) A Magyar Államkincstár Rt. (a továbbiakban: Kincstár) a Magyar Állam tulajdonában álló egyéni részvénytársaság, részvénye névre szóló és forgalomképtelen.

(2) A Kincstár alapítója a pénzügyminiszter.

(3) A Kincstár alapítására és működésére — e törvény eltérő rendelkezései kivételével — a gazdasági társaságokról szóló 1997. évi CXIV. törvény szabályait kell megfelelően alkalmazni.

(4) A Kincstár működése során az alapítói jogokat a pénzügyminiszter gyakorolja azzal az eltéréssel, hogy az igazgatóság jogkörét nem vonhatja el.

18/I. § (1) A Kincstár bevételei:

a) a költségvetési törvényben jóváhagyott díjbevétel illeti meg. Az adott évi díj mértéke az adott évet kettővel megelőző költségvetési évre vonatkozó zárszámadási törvény szerinti központi költségvetési bevételi főösszeg 1,75 ezreléke,

b) szerződés alapján ellátott feladatok végzéséért, valamint szolgáltatások nyújtásáért kapott bevételek,

c) egyéb bevételek.

(2) A Kincstár bevételeit a következő célokra fordítja:

a) saját működési és beruházási kiadásaira,

b) jogszabályban megállapított fizetési kötelezettségeire,

c) egyéb fizetési kötelezettségeire.

(3) A Magyar Államkincstár Rt. a jogok és kötelezettségek tekintetében a Magyar Államkincstár jogutódja.”

8. § Az Áht. 33. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Az Országgyűlés felhatalmazza a Kormányt, hogy a Nemzetközi Újjáépítési és Fejlesztési Bankkal, az Európai Beruházási Bankkal, az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bankkal, a német Újjáépítési és Hitelbankkal (KfW), továbbá az Északi Beruházási Bankkal, valamint az Európa Tanács Fejlesztési Bankjával kötendő hitelszerződéseknél az ezen intézmények által megkívánt formában — összegszerű korlátozás nélkül — kezességet vagy egyéb szerződést biztosító önálló kötelezettséget vállaljon.”

9. § Az Áht. 48. §-ának *f)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A pénzügyminiszter)

„*f)* működteti az ÁHH-t és a Kincstárat, ellátja azok szakmai, törvényességi felügyeletét;”

10. § (1) Az Áht. 63. §-ának (3)—(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(3) A központi költségvetésből a helyi önkormányzatokat megillető normatív állami hozzájárulás, átengedett személyi jövedelemadó, a helyi önkormányzatok működésével kapcsolatos egyéb központi költségvetési kapcsolatból származó, a költségvetési törvényben meghatározott támogatás, illetve előirányzat összegét a 101. § (6)—(7) bekezdésében meghatározott tartozásokkal csökkentett összegben (nettó módon) 13 részletben, az adott hónapban esedékes jogcímelek figyelembevételével az ÁHH rendelkezése alapján a Kincstár folyósítja.

(4) A (3) bekezdés szerinti finanszírozás biztosításához szükséges információkat a központosított illetményszámfejtésből rendelkezésre álló adatok, illetve az illetmény számfejtésüket önállóan ellátó önkormányzatok adatszolgáltatása alapján a Területi Államháztartási Hivatalok (a továbbiakban: TÁH), valamint a fővárosi Területi Államháztartási és Közigazgatási Információs Szolgálat szolgáltatja az ÁHH részére, külön jogszabályban meghatározott módon.”

(2) Az Áht. 63. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Ha a (3) bekezdésben meghatározott források a nettósítás során beszámítandó, a 101. § (6) bekezdésében meghatározott tartozásokra nem nyújtanak fedezetet, akkor a különbözetet az ÁHH rendelkezése alapján a Kincstár a helyi önkormányzatok részére átmenetileg megelőlegezi. A Kincstár az ezen a jogcímen keletkező követelés érvényesítése érdekében havonta azonnali beszedési megbízást nyújt be a helyi önkormányzat ellen. A beszedési megbízás benyújtását követő hónap első napjától a megelőlegezett összeg után a helyi önkormányzat az előző évi átlagos jegybanki alapkamat kétszeres mértékének megfelelő kamatot köteles fizetni addig a napig, amíg fizetési kötelezettségét nem teljesíti. Külön jogszabályban meghatározott összeghatár alatti tartozás esetében az ÁHH a követelést a (3) bekezdés szerint a helyi önkormányzatokat

a következő hónapokban megillető összegből történő levonás útján is érvényesítheti.”

11. § (1) Az Áht. 64. §-a (1) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A helyi önkormányzat a költségvetési év végét követően)

„c) a központosított előirányzatok vonatkozásában évközi visszafizetés esetén, azzal egyidejűleg — a területileg illetékes TÁH-on, a fővárosi Területi Államháztartási és Közigazgatási Információs Szolgáltatón keresztül — kezdeményezi a Belügyminisztériumnál az előirányzat módosítását. A jogtalanul igénybe vett összeget teljes egészében vissza kell fizetni;”

(2) Az Áht. 64. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) Amennyiben a helyi önkormányzat az (5) és (6) bekezdésekben meghatározott fizetési kötelezettségének a külön jogszabályban meghatározott határidőt követő 90 napon belül nem tesz eleget, akkor az ÁHH rendelkezése alapján a Kincstár azonnali beszédési megbízást nyújt be a helyi önkormányzat ellen, és a 63. § (7) bekezdésében foglaltak szerint jár el.”

12. § (1) Az Áht. 102. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az előirányzat-felhasználási keret megállapítása során a kincstári körbe tartozók által elismert tartozásállományról benyújtott adatszolgáltatás, valamint annak az (5) bekezdésben foglalt felülvizsgálata alapján az ÁHH — kormányrendeletben szabályozott módon és mértékben — az állammal és a társadalombiztosítási alapokkal szembeni tartozás összegére az előirányzat-felhasználási keretet zárolja. A tartozásállomány csökkentésére irányuló átutalási megbízások esetén a Kincstár az ÁHH rendelkezése alapján az átutalási megbízásban foglalt összeggel a zárolt keretből teljesíti a megbízást.”

(2) Az Áht. 102. §-a (12) bekezdésének felvezető rendelkezése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(12) Az ÁHH rendelkezése alapján a Kincstár — a következő év január 5-éig esedékes járandóságok fedezetének biztosítása érdekében — december 20-át követően a következő évi előirányzatok terhére megelőlegezi”

13. § Az Áht. a következő 103/A. §-sal egészül ki:

„103/A. § (1) A költségvetési szerv a vele foglalkoztatási, illetőleg egyéb bérjellegű kifizetési jogviszonyban álló személyek részére — jogviszonytól függetlenül — a munkabért, az illetményt és egyéb juttatást, valamint az ehhez kapcsolódó adó-, társadalombiztosítási és egyéb, a munkáltatót terhelő fizetési kötelezettségeket az illetmény-számfejtés útján végzi.

(2) A költségvetési szerv az illetmény-számfejtést jogszabályban e feladatra kijelölt szerv útján és módon (a továbbiakban: illetmény-számfejtő hely) látja el.

(3) Az illetmény-számfejtés céljából a munkavállaló, illetőleg a kifizetéssel érintett személy (a továbbiakban együtt: munkavállaló) személyes adatai a következő körben kezelhetők:

a) a munkavállaló azonosításához szükséges adatai, beleértve az adó- és a társadalombiztosítási azonosítót is,

b) a munkavállaló munkajogviszonyára, illetőleg a kifizetés alapjául szolgáló jogviszonyára, személyi és egyéb ellátásaira,

c) társadalombiztosítási és családtámogatási ellátásaira,

d) adó-, járulék- és egyéb levonásaira, a levonások utalására vonatkozó, a kötelezettségeket előíró törvényekben meghatározott adatok.

(4) Az illetmény-számfejtési adatok a munka- illetőleg egyéb kifizetésre vonatkozó jogviszony, illetőleg a kifizetési/levonási kötelezettség fennállásáig, illetőleg a külön jogszabályban meghatározott elévülési időig kezelhetők.

(5) Az illetmény-számfejtő hely az általa feldolgozott adatokból — a költségvetési szerv vezetője rendelkezése alapján — a bűnüldöző és nemzetbiztonsági szervek, valamint a bíróság, továbbá azon szervek részére továbbíthat adatot, amelyek részére egyéb törvények alapján a munkáltató, mint kifizető adatszolgáltatási kötelezettséggel tartozik, egyéb esetben adatszolgáltatásra csak személy-azonosításra alkalmatlan módon kerülhet sor.

(6) Az illetmény-számfejtő hely részére a költségvetési szerv, mint adatkezelő a (3) bekezdésben meghatározott adatokat tartalmazó adatállományt átadhatja, amelybe adatokat az adatfeldolgozó kizárólag az adatkezelő rendelkezése alapján vehet fel, helyesbíthet vagy törölhet, illetőleg továbbíthat. Amennyiben az illetmény-számfejtő hely az adatfeldolgozást több költségvetési szerv részére végzi, az egyes költségvetési szervek adatállományait elkülönítetten kell kezelnie. Az illetmény-számfejtő hely az adatállományt az adatfeldolgozói jogviszony megszűnésekor haladéktalanul köteles az adatkezelőnek visszaadni, illetőleg saját rendszeréből törölni.”

14. § Az Áht. 113/A. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az ÁKK Rt. és a Kincstár az állam által kibocsátott, vagy garantált hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok tekintetében értékpapír-bizományosi, értékpapír-kereskedelmi, értékpapír forgalomba hozatalát szervező és ehhez kapcsolódó szolgáltatási, értékpapír-letétkezelési és értékpapír-számlavezetési, továbbá ügyfélszámla-vezetési tevékenységet végezhet. Az ÁKK Rt. és a Kincstár e tevékenységeire az értékpapírok forgalomba hozataláról, a befektetési szolgáltatásokról és az értékpapír-tőzsdéről szóló 1996. évi CXI. törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.”

15. § (1) Az Áht. 124. §-ának (2) bekezdése a következő y) ponttal egészül ki:

(A Kormány felhatalmazást kap arra, hogy rendeletben állapítsa meg)

„y) a nemzetközi kötelezettségvállalásokkal összhangban azokat a feltételeket, valamint az ellenőrzésüket szolgáló intézményi és eljárási szabályokat, amelyek teljesülése

esetén az állami támogatások egyes jogcímei a 15. §-ban megállapított tilalom alól mentesülnek.”

(2) Az Áht. 124. §-a (4) bekezdésének *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Felhatalmazást kap a pénzügyminiszter arra, hogy)

„*a*) a kincstári rendszer működésének, a kincstári gazdálkodásnak a részletes szabályait; az előirányzat-gazdálkodás, az előirányzat-felhasználás és a felhasználás ütemezésének, a bevételek fogadásának és a kiadások teljesítésének, valamint a készpénzellátmányok felvételének és elszámolásának kincstári rendjét, ezen belül az országgyűlési képviselők tiszteletdíjáról, költségtérítéséről és kedvezményeiről szóló 1990. évi LVI. törvényben biztosított működési keret vonatkozásában az általánostól eltérő, a képviselőcsoportok gazdálkodási önállóságát megtartó módon;”

(rendeletben szabályozza.)

II. Fejezet

A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény módosítása

16. § A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tao.) 21. §-ának (13) bekezdése a következő mondatral egészül ki:

„Az adózó nem veheti igénybe az adókedvezményt a Magyar Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének a napjától megkezdett beruházás alapján.”

17. § A Tao. a következő címmel és a cím utáni 22/B. §-sal egészül ki:

„Fejlesztési adókedvezmény

22/B. § (1) Az adózó a Kormány engedélye alapján, az engedélyben meghatározott feltételek szerint adókedvezményt vehet igénybe. Az adókedvezményt a Kormány az adózó kérelmére, a kérelemben részletesen bemutatott, nemzetgazdasági szempontból kiemelkedő jelentőségű fejlesztési program alapján, az e törvényben és az e törvény felhatalmazása alapján kiadott kormányrendeletben meghatározott feltételek szerint engedélyezheti. A Kormány az adókedvezmény tárgyában hozott határozatát a Határozatok Tárában közzéteszi.

(2) Az adózó az adókedvezményt a Magyar Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének a napjától megkezdett, a fejlesztési program keretében megvalósított beruházás üzembe helyezését követő adóévben és az azt követő négy adóévben, vagy — ha az engedély az adózó kérelmére így rendelkezik — a beruházás üzembe helyezésének adóévében és az azt követő négy adóévben

veheti igénybe. E rendelkezés alkalmazásában a földterület, a telek, a telkesítés, valamint az említett ingatlanhoz kapcsolódó vagyoni értékű jognak az első mondatban meghatározott időpontig történő átvétele nem minősül a beruházás megkezdésének.

(3) Az adózó által az engedély alapján igénybe vett adókedvezmény nem haladhatja meg a fejlesztési programra vonatkozóan az engedélyben meghatározott — de legfeljebb a ténylegesen felmerült — beruházási érték, költség, ráfordítás együttes értékére vetített, a kormányrendeletben meghatározott aránnyal számított összeget. E rendelkezés alkalmazásában az adókedvezménnyel egy tekintet alá esik a fejlesztési program keretében visszafizetési kötelezettség nélkül kapott, pénzügyileg rendezett, illetve egyéb formában igénybe vett, a kormányrendeletben meghatározott más államháztartási támogatás is.

(4) A Kormány nemzetgazdasági szempontból kiemelkedő jelentőségűnek minősítheti azt a fejlesztési programot, amelynek megvalósítása legalább 10 milliárd forint — ha az adózó a beruházást a kormányrendeletben meghatározott feltételeknek megfelelő települési önkormányzat közigazgatási területén helyezi üzembe és üzemelteti, legalább 5 milliárd forint — értékű beruházás üzembe helyezését eredményezi, feltéve, hogy

a) a beruházás új létesítmény létrehozatalát, meglévő létesítmény bővítését, vagy az előállított termék, a termelési eljárás alapvető változását eredményezi, valamint

b) az engedélyben az adókedvezmény első igénybevételeire meghatározott adóévet követő négy adóévben az adózó által foglalkoztatottak éves átlagos állományi létszáma legalább 500 fővel — ha az adózó a beruházást a kormányrendeletben meghatározott feltételeknek megfelelő települési önkormányzat közigazgatási területén helyezi üzembe és üzemelteti, legalább 300 fővel — meghaladja a beruházás megkezdését megelőző adóévben foglalkoztatottak átlagos állományi létszámát, vagy

c) az engedélyben az adókedvezmény első igénybevételeire meghatározott adóévet követő négy adóévben az adózónál keletkezett szállítói kötelezettségek bekerülési értékéből a kötelezettség alapjául szolgáló szerződés megkötésekor — de legkorábban az engedélyben az adókedvezmény igénybevételeire meghatározott első adóévben — a kis- és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról szóló törvény szerint kis- és középvállalkozásnak minősülő személyekkel szembeni kötelezettségek bekerülési értéke meghaladja az 50 százalékot.

(5) Az adókedvezményre jogosító beruházás értékéből

a) legalább 50 százalékot el kell érnie a korábban még használatba nem vett beruházás értékének;

b) legfeljebb 20 százalék lehet a felújítás értéke, kivéve, ha az adózó a beruházást a kormányrendeletben meghatározott feltételeknek megfelelő települési önkormányzat közigazgatási területén helyezi üzembe és üzemelteti.

(6) A kormányrendelet — figyelembe véve különösen a környezetvédelmi előírásokat, a beruházás üzemeltetési helye szerinti térség (megye, régió, kistérség) fejlesztési

programját — a (4)—(5) bekezdésben foglaltakon túlmenő feltételeket állapíthat meg.

(7) A kormányrendelet az érzékeny ágazatokra, a mezőgazdasági és erdőgazdálkodási ágazatra, valamint a halászati ágra további feltételeket fogalmaz meg. E rendelkezés alkalmazásában érzékeny ágazat az adókedvezmény iránti kérelem benyújtásakor hatályos, a gazdasági tevékenységek egységes ágazati osztályozási rendszerét tartalmazó TEÁOR '98 szerinti szénbányászat, tőzégkitermelés (CA 10), vas-, acél-, vasötvözet alapanyag gyártása (ECSC) (DJ 27.1.), csőgyártás (DJ 27.2), vas, acél, egyéb feldolgozás, nem ECSC vasötvözet gyártása (DJ 27.3), valamint acélöntés (DJ 27.52), közúti jármű gyártása (DM 34), szárazföldi, vízi és légi szállítás (I 60, 61, 62, kivéve 60.3 és 62.3), szintetikus szál előállítás (DB 17.17, 17.25), vegyi szál gyártása (DG 24.70), hajóépítés (98 DM 35.1.).

(8) Ha az adózó nem teljesíti az engedélyben meghatározott bármely feltételt, de teljesíti a (4)—(5) bekezdésben meghatározott feltételeket, akkor — a (3) bekezdésben foglaltak szerint — a kormányrendeletben meghatározott legalacsonyabb arány szerinti összegnek megfelelően veheti igénybe az adókedvezményt. Ha az adózó a (4)—(5) bekezdésben meghatározott feltételeket sem teljesíti, nem veheti igénybe az adókedvezményt, és a már igénybe vett adókedvezményt köteles késedelmi pótlékkal növelten visszafizetni.

(9) Az engedélyben az adókedvezmény első igénybevételére meghatározott adóévben és az azt követő négy adóévben az adózó köteles adózás előtti eredményét az elhatárolt veszteség teljes összegével — de legfeljebb az elhatárolt veszteség figyelembevétele nélkül megállapított adóalapnak megfelelő összeggel — csökkenteni.

(10) A fejlesztési program keretében megvalósított beruházáshoz kapcsolódóan fizetett kamat után az adózó nem veheti igénybe a kis- és középvállalkozások adókedvezményét.

(11) Az adózó az igénybe vett adókedvezményt, a fejlesztési programhoz igénybe vett más államháztartási támogatást, valamint a fejlesztési program keretében elszámolt beruházási értéket, költséget, ráfordítást adóbevallásában fejlesztési programonként — a kormányrendeletben meghatározott részletezettséggel — tünteti fel.

(12) Az adóhatóság a (11) bekezdés alapján rendelkezésre álló valamennyi adatról — adózónként és fejlesztési programonként — haladéktalanul tájékoztatja az Államháztartási Hivatalt, amely a kapott adatok felhasználásával, megkeresésre — törvénnyel kihirdetett nemzetközi szerződésben előírt tájékoztatási kötelezettség teljesítése érdekében — a Pénzügyminisztérium részére adatot szolgáltat. Az Államháztartási Hivatal által a tájékoztatás révén megszerzett adatra az adózás rendjéről szóló törvénynek az adótitokra vonatkozó rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

(13) Az adókedvezmény iránti kérelmet az adózó a kormányrendeletben előírt formában és tartalommal a Pénzügyminisztériumhoz nyújtja be. A kérelmet a benyúj-

tását, hiánypótlás esetén a hiánypótlást követő 90 napon belül kell a Kormány elé terjeszteni; a Pénzügyminisztérium a határidőt egy alkalommal, legfeljebb 60 nappal meghosszabbíthatja. Ha a kérelem nem felel meg a kormányrendeletben előírt formának vagy tartalomnak, és az adózó a hiányt felszólítás ellenére nem pótolta, a Pénzügyminisztérium határozatában elutasítja a kérelemnek a Kormány elé terjesztését.”

18. § A Tao. 23. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A társasági adó mértékéig veheti igénybe az adókedvezményt a 21. § (3), (7), (10)—(11) bekezdése, a 22. § (6)—(7) bekezdése és a 29. § (5) bekezdés *a*), *d*) pontja alapján az adóévben 100 százalékos adókedvezményre jogosult adózó, valamint az az adózó, amely a 29. § (5) bekezdés *b*) pontja alapján jogosult adókedvezményre, továbbá — az e törvény felhatalmazása alapján kiadott kormányrendelet eltérő rendelkezése hiányában — a 22/B. § alapján adókedvezményre jogosult adózó.”

19. § A Tao. 30. §-a a következő (6) és (7) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A Kormány felhatalmazást kap arra, hogy rendeletben szabályozza a fejlesztési adókedvezmény részletes feltételeit, az engedélyezés szabályait, az engedélyezéssel kapcsolatos eljárás rendjét, valamint az adókedvezménnyel összefüggő adatszolgáltatási kötelezettség teljesítésének részletes szabályait.

(7) A pénzügyminiszter felhatalmazást kap arra, hogy rendeletben szabályozza a fejlesztési adókedvezmény engedélyezése iránti eljárás kezdeményezéséért fizetendő igazgatási-szolgáltatási díjat.”

20. § A Tao. 3. számú melléklete e törvény 3. számú melléklete szerint módosul.

III. Fejezet

A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény módosítása

21. § A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) 7. §-a a következő *e*) ponttal egészül ki:

(Az önkormányzat adómegállapítási jogát korlátozza az, hogy:)

„*e*) a vállalkozó (52. § 26. pont) üzleti célt szolgáló épülete, épületrésze utáni építményadó, telke utáni telekadó, továbbá a vállalkozók kommunális adója és a helyi iparüzési adó megállapítása során — ha e törvény eltérően nem rendelkezik — a 6. § *d*) pontja nem alkalmazható. Az előző mondatban felsorolt adónemek tekintetében — a vállalkozókat érintően — adónemenként csak egyféle adómérték állapítható meg.”

22. § A Htv. a következő alcímmel és az alcím utáni 39/B. §-sal egészül ki:

„Az önkormányzat által nyújtható adómentesség, adókedvezmény

39/B. § (1) Az önkormányzat rendeletében a (2)—(3) bekezdésben foglaltak alapján jogosult adómentességet, adókedvezményt megállapítani a vállalkozó számára.

(2) Az adómentesség, adókedvezmény csak azt a vállalkozót illetheti meg, akinek/amelynek a 39. § (1) bekezdés, illetőleg a 39/A. § alapján számított (vállalkozási szintű) adóalapja nem haladja meg a 2,5 millió Ft-ot. Az önkormányzat az adómentességre, adókedvezményre való jogosultság szempontjából 2,5 millió Ft-nál alacsonyabb adóalap-összeget is meghatározhat.

(3) Az adómentesség, adókedvezmény terjedelmének, mértékének valamennyi — a (2) bekezdésben foglaltaknak megfelelő — vállalkozó számára azonosnak kell lennie.”

IV. Fejezet

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosítása

23. § Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) a következő címmel és a cím utáni 17/B. §-sal egészül ki:

„Az egyéni kisvállalkozói vagyon öröklési és ajándékozási illetékkedvezménye

17/B. § (1) Az egyéni vállalkozóként működő kisvállalkozó (e § alkalmazásában a továbbiakban: kisvállalkozó) kizárólag üzleti célt szolgáló vállalkozói vagyónának öröklése, továbbá — az ajándékozó kisvállalkozásának megszüntetésére való tekintettel — az ilyen vagyonnak az egyéni vállalkozás megszüntetését követő három hónapon belüli ajándékozása esetén a magánszemély örökös, illetve a magánszemély megajándékozott az általa megszerzett vállalkozói vagyon forgalmi értékéből a (3)—(5) bekezdésben meghatározott illetékalap kedvezményre jogosult, ha a vállalkozást a fizetési meghagyás jogerőre emelkedése évének utolsó napjától számított legalább három évig egyéni vállalkozói igazolvánnyal folytatja.

(2) A kedvezmény igénybevételének feltétele, hogy

a) öröklés esetén a túlélő házastárs, illetve túlélő házastárs hiányában vagy annak egyetértésével a magánszemély örökös a hagyatéki tárgyaláson az elhunyt kisvállalkozásának folytatásáról előzetes nyilatkozatot tegyen. A nyilatkozatot a közjegyző köteles jegyzőkönyvbe foglalni, és a jegyzőkönyv hiteles másolatát a teljes hatályú hagyatékátadó végzéshez csatolva megküldeni az illetékhivatalnak. Az illetékhivatal a nyilatkozó örököst a fizetési meghagyás meghozatala előtt határidő megjelölésével felhívja az egyéni vállalkozói igazolvány bemutatására;

b) ajándékozás esetén az ajándékozó kisvállalkozásának megszűnéséről, a magánszemély megajándékozott pedig a kisvállalkozás folytatásáról az ajándékozási illetékről szóló fizetési meghagyás jogerőre emelkedéséig nyilatkozzon az illetékhivatalnál. Az együttes nyilatkozatban fel kell tüntetni azt a napot, amelyen az ajándékozó az egyéni vállalkozói igazolványát visszaadta, illetve amelyen azt a körzetközponti jegyző visszavonta, továbbá a magánszemély megajándékozott egyéni vállalkozói igazolványát kiállító körzetközponti okmányirodát, a vállalkozói igazolvány számát, kiállításának időpontját, valamint a vállalkozói igazolványban feltüntetett tevékenységi kört (köröket) és a vállalkozó székhelyét.

(3) Ha a kisvállalkozást a vállalkozói vagyon tulajdonjogát vagy hasznélvezetét megszerző túlélő házastárs folytatja, akkor a vállalkozói vagyon után az őt egyébként terhelő öröklési illeték alapját 50%-kal, de legfeljebb 5 millió forinttal csökkentett összegben kell megállapítani.

(4) Ha a kisvállalkozást a vállalkozói vagyon tulajdonjogát megszerző — a (3) bekezdésben nem említett — más magánszemély örökös folytatja, akkor a vállalkozói vagyon után az őt egyébként terhelő öröklési illeték alapját 25%-kal, de legfeljebb 2,5 millió forinttal csökkentett összegben kell megállapítani.

(5) Ha a kisvállalkozást a vállalkozói vagyon tulajdonjogát vagy hasznélvezeti jogát ajándékozás útján megszerző magánszemély folytatja, akkor a vállalkozói vagyon után az őt egyébként terhelő ajándékozási illeték alapját 25%-kal, de legfeljebb 2,5 millió forinttal csökkentett összegben kell megállapítani.

(6) A (3)—(5) bekezdés szerinti illetékalap kedvezmények figyelembevételével nélkül kell a kisvállalkozást nem folytató más örökös, hasznélvező, illetve megajándékozott — a 15. §-ban meghatározott — illetékfizetési kötelezettségét megállapítani.

(7) Ha a (3)—(5) bekezdés szerinti kedvezményben részesülő vagyonszerző az (1) bekezdés szerinti 3 éves időtartam letelte előtt az egyéni kisvállalkozást elháríthatatlan külső ok hiányában megszünteti, az általa igénybe vett illetékkedvezmény alapján élvezett illetékterher csökkenés összegének kétszeresét köteles pótlólag megfizetni.

(8) A vagyonszerző az (1) bekezdésben meghatározott időtartamra, valamint a vállalkozás egyéni vállalkozási formában történő működtetésére vonatkozó feltétel teljesülését legkésőbb a határidő elteltét követő 15 napon belül köteles igazolni az egyéni vállalkozói igazolványt kiadó körzetközponti jegyző által illetékmentesen kiállított hatósági bizonyítvánnyal.”

24. § (1) Az Itv. 45. §-a (1) bekezdésének a) és b) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[A cégbejegyzésre irányuló eljárás illetéke a létesítő okiratban, a társasági szerződésben, az alapító okiratban, illetve az alapszabályban megállapított vagyon (jegyzett tőke) értéke után:]

„a) jogi személy esetében 1% , de legalább 80 000 forint, legfeljebb 600 000 forint;

b) jogi személyiség nélküli gazdasági társaság, illetve az a) pont alá nem tartozó egyéb cég esetén 1% , de legalább 30 000 forint, legfeljebb 200 000 forint;”

(2) Az Itv. 45. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A cég vagyonának (jegyzett tőkéjének) növelése (felemelése) esetében az (1) bekezdésben foglaltak szerint meghatározott illetéket a vagyon (jegyzett tőke) növekedésének összege után kell kiszámítani, az illeték mértéke legalább 15 000 forint, az (1) bekezdés a) pontjában említettek esetében legfeljebb 600 000 forint, az (1) bekezdés b) pontjában említettek esetében pedig legfeljebb 200 000 forint. Ez az illeték magában foglalja az egyidejűleg bejelentett más változásokért fizetendő illetéket is.”

25. § Az Itv. 102. §-ának (1) bekezdése a következő sz) és t) ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában)

„sz) *egyéni vállalkozóként működő kisvállalkozó*: az az egyéni vállalkozói igazolvánnyal rendelkező magánszemély, akinél az éves összes foglalkoztatotti létszám az 50 főt nem éri el és éves nettó árbevétele legfeljebb 700 millió forint. Az éves foglalkoztatottak létszámát az egyes foglalkoztatottak munkaviszonyának kezdetétől annak megszűnéséig eltelt naptári napok összegezésével, majd az így kapott összeg 365-tel történő elosztásával, tört hányados esetén lefelé kerekítve kell meghatározni;

t) *vállalkozói vagyon*: minden olyan üzleti célt szolgáló ingatlan (termőföld, telek, épület, egyéb építmény), ingó vagyon (műszaki berendezés, gép, jármű, üzemi és üzleti felszerelés, egyéb berendezés), továbbá az ilyen vagyonra vonatkozó haszonélvezeti jog, amelyet az egyéni vállalkozóként működő kisvállalkozó kizárólag az egyéni vállalkozói igazolványban feltüntetett tevékenységével (tevékenységeivel) kapcsolatban használ, azokat más célra részben sem használja és üzleti nyilvántartásai ezt egyértelműen alátámasztják. Nem minősül vállalkozói vagyonnak a személygépkocsi, a lakástulajdon (tulajdoni hányad), valamint az ezekre vonatkozó vagyoni értékű jog.”

26. § Az Itv. a következő 103. §-sal egészül ki:

„103. § (1) Ez a törvény a Magyar Köztársaság és az Európai Közösségek és azok tagállamai között társulás létesítéséről szóló, Brüsszelben, 1991. december 16-án aláírt, az 1994. évi I. törvénnyel kihirdetett Európai Megállapodással összhangban az Európai Közösség következő jogszabályaival összeegyeztethető szabályozást tartalmaz:

a) a Tanács 69/335/EGK irányelve a tőkeemelésre vonatkozó közvetett adókról,

b) a Bizottság 94/1069/EGK ajánlása a kis- és középvállalkozások átruházásáról.”

V. Fejezet

Az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal egyes feladatairól szóló 1998. évi XCIII. törvény módosítása

27. § Az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal egyes feladatairól szóló 1998. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: APEH tv.) 1. §-a a következő új (2) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (2)—(3) bekezdések számozása (3)—(4) bekezdésre változik:

„(2) A Hivatalt a pénzügyminiszter által kinevezett elnök vezeti.”

28. § Az APEH tv. 3. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A Bűnügyi Igazgatóságot a Hivatal elnökének irányítása mellett a bűnügyi igazgató vezeti. A Hivatal elnöke a bűnüldözési feladatok ellátásával kapcsolatos irányítási jogkörében:

a) gondoskodik az APEH nyomozó hatósága rendeltetészerű és törvényes működéséről, a jogszabályok és a miniszter által meghatározott feladatok végrehajtásáról;

b) gyakorolja a munkáltatói jogokat a bűnügyi igazgató felett;

c) jóváhagyja a Bűnügyi Igazgatóság szervezeti és működési szabályzatát.”

29. § (1) Az APEH tv. 4. §-a (2) bekezdésének első mondata helyébe következő rendelkezés lép:

„Az adónyomozót a Hivatal elnökének előzetes egyetértésével a bűnügyi igazgató nevezi ki és menti fel.”

(2) Az APEH tv. 4. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az adónyomozó köteles a munkáltatói jogokat gyakorló személynek bejelenteni, ha bűncselekmény vagy szabálysértés miatt vele szemben intézkedés történt, illetve ilyen eljárás alá vonták.”

30. § Az APEH tv. 5. §-a (1) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A Hivatal nyomozó hatósága a bűnüldözési feladatok ellátása során)

„b) a törvényben és nemzetközi szerződésben meghatározott feladatainak végrehajtása során észlelt egyéb bűncselekmény esetén köteles

ba) a bűncselekmény elkövetését megszakítani, a bűncselekmény elkövetésével alaposan gyanúsítható személyt elfogni és a bizonyítási eszközök megjelölésével a hatáskörrel rendelkező hatóságnak átadni,

bb) elfogni és a hatáskörrel rendelkező hatóságnak átadni azt a személyt, aki ellen törvény vagy nemzetközi szerződés alapján elfogatóparancsot adtak ki, vagy akinek személykörözésben az elfogását rendelték el.”

31. § (1) Az APEH tv. 6. §-a (1) bekezdésének d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A Hivatal bűnüldözési feladatai ellátása során az adónyomozó:)

„d) a Hivatal nyomozó hatóságának hatáskörébe tartozó bűncselekmény esetében a (2)—(5) bekezdésekben foglaltak szerint feltartóztatást, előállítást vagy elfogást alkalmazhat,”

(2) Az APEH tv. 6. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A Hivatal bűnüldözési feladatai ellátása során az adónyomozó a Hivatal nyomozó hatóságának hatáskörébe tartozó bűncselekmény elkövetésén tetten ért, illetőleg annak elkövetésével alaposan gyanúsítható személyt személyazonosságának megállapítása érdekében az igazolás megtagadása esetén, illetőleg az (1) bekezdés b) pontjában szabályozott áruvizsgálat foganatosítása céljából az eljárással érintett személyt az igazoltatás, illetve az áruvizsgálat helyén feltartóztathatja. A feltartóztatás során az adónyomozó a feltartóztatott személyt az intézkedés helyszínének elhagyásában megakadályozhatja.”

(3) Az APEH tv. 6. §-a a következő új (3)—(5) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (3)—(4) bekezdés számozása (6)—(7) bekezdésre változik:

„(3) A Hivatal nyomozó hatóságának hatáskörébe tartozó bűncselekmény miatt az adónyomozó előállíthatja, aki bűncselekmény elkövetésével alaposan gyanúsítható, továbbá aki az adónyomozó felszólítására magát hitelt érdemlően nem igazolja.

(4) A Hivatal nyomozó hatóságának hatáskörébe tartozó bűncselekmény miatt az adónyomozó elfogja és az illetékes hatóság elé állítja, akit bűncselekmény elkövetésén tetten ért, továbbá aki ellen törvény vagy nemzetközi szerződés alapján elfogatóparancsot adtak ki, vagy akinek személykörözésben az elfogását rendelték el.

(5) A feltartóztatás és az előállítás időtartama a hat órát nem haladhatja meg.”

32. § Az APEH tv. 13. §-a (1) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A Bűnügyi Igazgatóság központi adatállományába — feladatkörében eljárva — csak a Hivatal elnöke, az adónyomozó, illetőleg a Bűnügyi Igazgatóság erre felhatalmazott tagja, a Pénzügyminisztériumnak a pénzügyminiszter által kijelölt köztisztviselője, az adatvédelmi biztos, továbbá a vonatkozó törvényi szabályok alapján az érintett tekinthet be, kérhet felvilágosítást, értesítést vagy adatszolgáltatást.”

33. § Az APEH tv. 20. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az állami adóhatóság hatáskörébe tartozó adóval vagy költségvetési támogatással kapcsolatban elkövetett bűncselekménnyel okozott kár megtérítése iránt az állam nevében a polgári jogi igény előterjesztésére a Hivatal jogosult.”

VI. Fejezet

Az értékpapírok forgalomba hozataláról, a befektetési szolgáltatásokról és az értékpapír-tőzsdéről szóló 1996. évi CXI. törvény módosítása

34. § Az értékpapírok forgalomba hozataláról, a befektetési szolgáltatásokról és az értékpapír-tőzsdéről szóló, többször módosított 1996. évi CXI. törvény (a továbbiakban: Épt.) 1. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. § (1) Ez a törvény szabályozza az értékpapírok forgalomba hozatalát, a befektetési szolgáltatási tevékenység feltételeit, a nyilvánosan működő részvénytársaságban történő befolyásszerzés egyes szabályait, a tőzsde alapítását, szervezetét, működését, megszűnését, az elszámolóház alapítását, működését, továbbá a befektetési szolgáltatási és kiegészítő befektetési szolgáltatási tevékenységet végző gazdálkodó szervezet és külföldi vállalkozás fióktelepe, a kibocsátó, a részvényes, a részvényesi meghatalmazott, a befektető jogait, kötelezettségeit és felelősségét, a Felügyelet — e törvény hatálya alá tartozó szervezet, tevékenység felügyeletével kapcsolatos — feladatát, eszköztársaságát és eljárását.”

35. § Az Épt. 3. §-a (2) bekezdésének 36. pontja helyébe a következő rendelkezés lép, és egyidejűleg a bekezdés a következő új 58. és 59. ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában:)

„36. közvetett tulajdon, illetve közvetett befolyás: egy vállalkozás tulajdoni hányadának, szavazati jogának — ideértve a 94. § (2) bekezdésében meghatározott eseteket is — a vállalkozásban tulajdoni részesedéssel, illetőleg szavazati joggal rendelkező más vállalkozás (köztes vállalkozás) tulajdoni hányadán, szavazati jogán keresztül történő gyakorlása. A közvetett tulajdon, a közvetett befolyás arányának megállapításához a közvetett tulajdonnal, közvetett befolyással rendelkezőnek a köztes vállalkozásban fennálló szavazati jogát vagy tulajdoni hányadát meg kell szorozni a köztes vállalkozásnak a vállalkozásban fennálló szavazati vagy tulajdoni hányada közül azzal, amelyik a nagyobb. Ha a köztes vállalkozásban fennálló szavazati vagy tulajdoni hányad az ötven százalékot meghaladja, akkor azt egy egészként kell figyelembe venni;”

„58. független pénzügyi szakértő: olyan könyvvizsgáló, befektetési tanácsadási tevékenység végzésére jogosult személy, vagy forgalmazó, aki a vételi ajánlat közzétételének időpontját megelőző három éven belül nem állt megbízásos jogviszonyban sem az ajánlattevővel, sem a vételi ajánlattal érintett részvénytársasággal, sem az ebben, illetve az ajánlattevőben befolyással rendelkező személlyel;

59. másodlagos értékpapír: devizakülföldi által — a másodlagos értékpapír tulajdonosa (végső jogosultja) részére — saját joga alapján kibocsátott, a belföldön székhellyel rendelkező részvénytársaság részvényeire vonat-

kozó rendelkezési jogot és a részvénytársasággal szembeni tagsági jog gyakorlását biztosító értékpapír.”

36. § Az Épt. 4. §-a (2) bekezdésének *d*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Kiegészítő befektetési szolgáltatási tevékenység a következő tevékenységek üzletszerű folytatása:)

„*d*) értékpapír forgalomba hozatalának, valamint nyilvános vételi ajánlat útján részvénytársaságokban történő befolyás szerzésének szervezése és az ehhez kapcsolódó szolgáltatás,”

37. § (1) Az Épt. 92. §-ának (1) bekezdése a következő mondatokkal egészül ki:

„Részvényesi meghatalmazott devizakülföldi is lehet, ha saját joga alapján jogosult a saját nevében a devizakülföldi részvényes javára a részvénytársasággal szemben a tagsági jogok gyakorlására. Ebben az esetben a devizakülföldi részvényesi meghatalmazott eljárására e § (3) bekezdésében és (5)—(8) bekezdésében meghatározottakat kell alkalmazni. Ez a szabály megfelelően irányadó akkor is, ha a részvénytársasággal szemben a tagsági jogok gyakorlására másodlagos értékpapír kibocsátása alapján, a másodlagos értékpapír tulajdonosa (végső jogosultja) javára kerül sor.”

(2) Az Épt. 92. §-ának (8) bekezdése a következő mondatokkal egészül ki:

„Az (1) bekezdésben meghatározott devizakülföldi részvényesi meghatalmazottként kizárólag a részvényessel, illetve belföldi részvénytársaság részvényeire kibocsátott másodlagos értékpapír esetén annak tulajdonosával (végső jogosultjával) együtt jegyezhető be a részvénykönyvbe.”

38. § Az Épt. XIV. Fejezetének címe helyébe a következő cím lép:

„*A részvénykönyv vezetésének egyes szabályai, a részvényesi meghatalmazott*”

39. § Az Épt. 94. §-a előtt álló cím és az Épt. 94—94/H. §-a helyébe a következő új XIV/A. Fejezet lép:

„XIV/A. Fejezet

Befolyásszerzés nyilvánosan működő részvénytársaságban

94. § (1) E fejezet alkalmazásában befolyásszerzés: a részvénytársaság közgyűlésén a döntéshozatalban való részvétel lehetőségét biztosító szavazati jog megszerzése, ideértve a szavazati jogot biztosító részvényre vonatkozó vételi jog, visszavásárlási jog, határidős vételi megállapodás érvényesítését vagy a szavazati jog használati, haszonélvezeti jog alapján történő gyakorlását, valamint azt, ha a befolyás nem a befolyásszerző közvetlenül erre irányuló magatartása révén, hanem egyéb körülmények — így különösen öröklés, jogutódlás vagy a részvénytársaságnak a részvényesek szavazati jogát érintő, a szavazati

arányokat módosító határozata vagy a szavazati jogok feléledése — következtében jön létre.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltakon kívül befolyásszerzésnek minősül a részvényes által a részvénytársaság más részvényesével kötött olyan megállapodás is, amely alapján

a) a részvényes jogosult a vezető tisztségviselők, illetve a felügyelő bizottság tagjai többségének megválasztására, illetőleg visszahívására, vagy

b) a felek kötelezettséget vállalnak a részvénytársaság egységes szempontok szerint történő irányítására.

(3) Az (1)—(2) bekezdés szerinti befolyásszerzés tényének, illetve mértékének megállapítása során a közvetlen és a közvetett befolyásszerzést [3. § (2) bek. 36. pont], valamint a Ptk. 685. § *b*) pontja szerinti közeli hozzátartozók befolyásának mértékét egybe kell számítani.

(4) A befolyásszerzés abban az esetben is megvalósul, ha arra az egymással a (3) bekezdés szerinti kapcsolatban nem álló (független) személyek összehangolt magatartása révén került sor.

(5) E fejezet alkalmazásában:

a) a harmadik személy által saját nevében, de a részvényes javára történő szavazati joggyakorlást a részvényes szavazati jogaként,

b) a szerződést biztosító mellékkötelezettségként biztosítékul adott részvény alapján a részvényest megillető szavazati jogot — eltérő megállapodás hiányában — a biztosíték jogosultjának szavazati jogaként kell figyelembe venni.

(6) Az (5) bekezdés *a*) pontjában foglaltaktól eltérően a saját nevében, de a részvényes javára eljáró személy befolyásszerzését kell megállapítani akkor, ha az eljáró devizakülföldi harmadik személy nem a 92. § (1) bekezdésében és az (5)—(8) bekezdésben foglaltaknak megfelelően (részvényesi meghatalmazottként), hanem részvényesként jegyezteti be magát a részvénykönyvbe.

94/A. § Ha e fejezet közzétételéről, közzétételi kötelezettségről vagy a közzététel kezdeményezéséről rendelkezik, a közzététel helye: a részvénytársaság hirdetményi lapja és a tőzsde lapja, valamint a tőzsde és — ha van ilyen — a részvénytársaság honlapja. A közzététel kezdeményezésének arra kell irányulnia, hogy a közzétételre a részvénytársaság hirdetményi lapjának, illetve a tőzsde lapjának legközelebbi számában kerüljön sor.

A befolyásszerzés közzététele

94/B. § (1) A nyilvánosan működő részvénytársaságban történő öt százalékos mértéket elérő, majd ezt követően minden további öt százalékos mértéket (tíz, tizenöt, húsz százalék stb.) elérő befolyásszerzést a szerző fél köteles két naptári napon belül a Felügyeletnek, valamint a részvénytársaság igazgatóságának bejelenteni.

(2) Az (1) bekezdés szerinti százalékos mértékek megállapítása szempontjából a befolyást szerző fél által korábban megszerzett összes befolyást és az utolsó befolyásszerzést együttesen kell figyelembe venni.

(3) Az (1) bekezdésében meghatározott bejelentési kötelezettség áll fenn a befolyással rendelkező befolyásának az ott meghatározott mértékeket elérő csökkenése esetén is.

(4) A bejelentésnek tartalmaznia kell:

a) a befolyásszerző, illetve az elidegenítő, vagy a 94. § (2) bekezdésében meghatározott megállapodások esetében a megállapodásban részt vevő felek megnevezését, székhelyét (lakóhelyét), cégjegyzékszámát,

b) az elért befolyás mértékét,

c) a 94. § (2) bekezdésében meghatározott kapcsolatot, vagy a hozzátartozói minőség megjelölését.

(5) A befolyást szerző a bejelentéssel egyidejűleg haladéktalanul kezdeményezi a bejelentés közzétételét. Ha a befolyásszerzésre a 94. § (2) bekezdésében meghatározott módon kerül sor a bejelentési és közzétételi kötelezettség valamennyi felet közösen terheli.

(6) Az ötven százalékos befolyás elérését követően az (1) és (5) bekezdésben meghatározott bejelentési és közzétételi kötelezettségnek csak a hetvenöt, illetve a kilencven százalékos befolyás elérésekor kell ismét eleget tenni. Ezt a szabályt kell alkalmazni a befolyás csökkenésének bejelentésére, közzétételére is.

(7) Az (1) és (5) bekezdésben meghatározott bejelentési és közzétételi kötelezettség áll fenn minden olyan megállapodás esetén is, melynek alapján a befolyás megszerzésére csak a megállapodásban meghatározott későbbi időpontban vagy feltételtől függően kerül sor. A bejelentési kötelezettség határidejét a megállapodás megkötésének napjától kell számítani és a bejelentésnek, illetve a közzétételnek tartalmaznia kell a befolyás gyakorlásának lehetséges kezdő időpontját és feltételét is.

(8) Az (1), az (5) és a (7) bekezdésben meghatározott bejelentés és közzététel elmulasztása esetén a bejelentési kötelezettség teljesítéséig a részvénytársasággal szemben a tagsági jogok nem gyakorolhatóak.

(9) A részvénytársaság alapszabálya előírhatja, hogy az (1), a (3), az (5) és a (7) bekezdésben meghatározott bejelentési és közzétételi kötelezettség a kettő százalékot elérő befolyásszerzés, illetve a befolyás kettő százalék alá csökkenése esetén is fennáll.

Befolyásszerzés kötelező nyilvános vételi ajánlat útján

94/C. § (1) A nyilvánosan működő részvénytársaságban a harminchárom százalékot meghaladó mértékű befolyásszerzéshez előzetesen — a Felügyelet által jóváhagyott — nyilvános vételi ajánlatot (a továbbiakban: vételi ajánlat) kell tenni. Ha a nyilvánosan működő részvénytársaságban a befolyást szerezni kívánó részvényes kivételével egy részvényes sem rendelkezik — sem közvetlenül, sem közvetve — a szavazati jogok több mint tíz százalékával, a vételi ajánlat megtétele már a huszonöt százalékot meghaladó befolyás megszerzéséhez kötelező.

(2) Ha az (1) bekezdésben meghatározott mértéket meghaladó befolyás megszerzésére

a) nem a befolyást szerző közvetlenül erre irányuló magatartása következtében, vagy

b) vételi jog, visszavásárlási jog érvényesítése, illetőleg határidős vételi megállapodás teljesítése alapján,

c) állami vagyongazdálkodó szervezet által lefolytatott, törvényben szabályozott eljárás keretében, továbbá

d) a 94. § (2) bekezdésében meghatározott megállapodás alapján

került sor, ezt a tényt — a befolyásszerzés mértékének és jogcímének megjelölésével — a szerző fél a 94/B. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően bejelenti, és egyidejűleg kezdeményezi a bejelentés közzétételét. A vételi ajánlatot legkésőbb a befolyásszerzés bejelentésétől számított tizenöt napon belül kell megtenni.

(3) A 94. § (2) bekezdésében meghatározott befolyásszerzés esetén a vételi ajánlat megtételére valamennyi szerződő fél közösen köteles, kivéve, ha a felek megállapodnak a vételi ajánlatot tevő fél személyéről. A vételi ajánlat megtételére kötelezett személyében való megállapodás nem mentesíti a feleket a vételi ajánlat megtételével kapcsolatos felelősség alól.

(4) A vételi ajánlat útján történő befolyásszerzés lebonyolítására forgalmazót kell megbízni.

94/D. § (1) A vételi ajánlatot az ajánlattevő és a forgalmazó jóváhagyásra benyújtja a Felügyeletnek, és ezzel egyidejűleg a vételi ajánlatot és annak a Felügyelet részére benyújtott mellékleteit a részvénytársaság igazgatósága részére megküldi, és haladéktalanul kezdeményezi a jóváhagyásra benyújtott vételi ajánlat közzétételét. A közzétételnek a figyelem felhívására alkalmas módon tartalmaznia kell, hogy a közzétett vételi ajánlatot a Felügyelet még nem hagyta jóvá, illetve azt, ha az ajánlattevő versenyfelügyeleti eljárást kezdeményez.

(2) A vételi ajánlatnak tartalmaznia kell:

a) az ajánlattevő nevét (cégét), lakóhelyét (székhelyét);

b) az ajánlattevőnek, illetve a 94. § (2) bekezdése esetében meghatározott megállapodásban részt vevő valamennyi félnek, illetve az ajánlattevőnek a részvénytársaságban befolyással rendelkező közeli hozzátartozójának a társaságban fennálló közvetlen vagy közvetett befolyása mértékét, a tulajdonában álló részvények számát, sorozatát;

c) a részvényekért ajánlott ellenérték pénzben kifejezett értékét, az ellenérték összetételét (pénzbeli, illetve értékpapírral történő teljesítés aránya, értékpapír esetén a felajánlott értékpapír megnevezése stb.), illetve az ellenérték kiszámításának, teljesítésének módját, ideértve a 94/I. § (6)—(8) bekezdésében meghatározott szabályokra történő figyelemfelhívást is;

d) a vételi ajánlat elfogadására nyitva álló határidőt;

e) a vételi ajánlat elfogadása (a továbbiakban: elfogadó nyilatkozat) megtételének lehetséges helyét és módját, továbbá a meghatalmazott vagy közreműködő igénybevételeinek feltételeit;

f) a közreműködő forgalmazó cég nevét és székhelyét;

g) a (4) bekezdésben meghatározott működési terv és az ajánlattevő gazdasági tevékenységéről szóló jelentés megtekintésének helyét;

h) közös ajánlat esetén az elfogadó nyilatkozatban megjelölt részvényeknek az ajánlattevők közötti megosztási arányát;

i) a vételi ajánlattól történő elállási jog fenntartására vonatkozó nyilatkozatot arra az esetre, ha az elfogadó nyilatkozatok alapján nem kerülne sor ötven százalékot meghaladó mértékű befolyás megszerzésére.

(3) Tilos a vételi ajánlat oly módon történő meghatározása, amely a részvényesek tekintetében az elfogadó nyilatkozatra vonatkozóan bármilyen hátrányos megkülönböztetést tartalmaz, vagy ilyen megkülönböztetést eredményezne.

(4) Az ajánlattevő köteles a részvénytársaság jövőbeni működésére vonatkozóan a 8. számú mellékletben meghatározott kötelező elemeket tartalmazó működési tervet és amennyiben az ajánlattevő akár külföldi, akár belföldi gazdálkodó szervezet, gazdasági tevékenységéről jelentést készíteni.

(5) Az ajánlattevő gazdasági tevékenységéről szóló jelentés valóságtartalmáért az ajánlattevő és a forgalmazó írásban felelősséget vállal. A felelősségvállaló nyilatkozatnak tartalmaznia kell, hogy a gazdasági tevékenységről szóló jelentés a valóságnak megfelelő adatokat és állításokat tartalmaz, valamint nem hallgat el olyan tényt és információt, amely az ajánlattevő és a vételi ajánlat megítélése szempontjából jelentőséggel bír. A gazdasági tevékenységről szóló jelentés félrevezető tartalma vagy információ elhallgatása következtében keletkezett kár megtérítéséért az ajánlattevő és a forgalmazó egyetemlegesen felel.

(6) Az ajánlattevőnek és a forgalmazónak a vételi ajánlat jóváhagyására irányuló kérelméhez mellékelnie kell:

a) a működési tervet és a gazdasági tevékenységről szóló jelentést,

b) annak igazolását, hogy az ajánlatban meghatározott részvények megszerzéséhez szükséges ellenérték szolgáltatásához az ajánlattevő fedezettel rendelkezik, valamint

c) ha a vételi ajánlat megtételére a 94. § (2) bekezdésében meghatározottak alapján kerül sor és a felek a vételi ajánlatot nem közösen teszik meg, az ajánlattevő személyére vonatkozó megállapodást,

d) ha a vételi ajánlatra a 94/C. § (2) bekezdése alapján kerül sor, a vételi, illetve visszavásárlási jogot megállapító szerződést, illetve a határidős vételi megállapodás alapján történt részvényszerzés feltételeit tartalmazó szerződést.

(7) A vételi ajánlat fedezete lehet:

a) pénz,

b) magyar állampapír vagy az OECD más tagállama által kibocsátott állampapír,

c) belföldön vagy az OECD más tagállamában székhellyel rendelkező hitelintézet által kibocsátott bankgarancia.

94/E. § (1) A Felügyelet az erre irányuló kérelem benyújtásától számított tizenöt napon belül dönt a vételi

ajánlat jóváhagyásáról, vagy ha a kérelem nem alkalmas a jóváhagyásra, legfeljebb öt napos határidő kitűzésével előírhatja a jóváhagyásra benyújtott vételi ajánlat, illetve mellékletei kiegészítését, részletezését. A módosított vételi ajánlat jóváhagyásáról a Felügyelet öt napon belül határoz.

(2) A Felügyelet a jóváhagyást nem tagadhatja meg, ha a vételi ajánlat és mellékletei az e törvényben foglalt követelményeknek megfelelnek. Ha a Felügyelet a kérelem tárgyában tizenöt napon belül, illetve hiánypótlás esetén öt napon belül nem dönt, a jóváhagyást megadottnak kell tekinteni.

(3) A Felügyelet köteles határozatát az ajánlattevő és a részvénytársaság igazgatósága részére megküldeni.

(4) Az ajánlattevő a Felügyelet határozatának kézhezvételét, illetve a jóváhagyásra nyitva álló határidő leteltét követően haladéktalanul köteles kezdeményezni a felügyeleti eljárás eredményének és a vételi ajánlatnak a közzétételét, az elfogadó nyilatkozat megtételére megadott határidő kezdő és zárónapjának megjelölésével.

(5) A vételi ajánlat elfogadására nyitva álló határidő legalább harminc nap, legfeljebb negyvenöt nap lehet. Az elfogadó nyilatkozat megtételére nyitva álló határidő kezdőnapja nem lehet korábbi időpont, mint a (4) bekezdésben meghatározott közzététel megjelenését követő második nap, és nem lehet későbbi időpont, mint a közzétételt követő ötödik nap.

(6) Ha a vételi ajánlat közzétételére — a különböző megjelentetési helyeken — eltérő időpontban kerül sor, a vételi ajánlattal kapcsolatos határidők a később megjelenő közzététel napjától számítandóak.

(7) Az ajánlattevő és a 94. § (2) bekezdésében foglalt megállapodásban részt vevő felek — természetes személy esetén, annak a részvénytársaságban befolyással rendelkező közeli hozzátartozója —, továbbá mindazon gazdálkodó szervezet, amelyben e személyek legalább huszonöt százalékot meghaladó mértékű — a 94. §-ban meghatározott — befolyással rendelkeznek (a továbbiakban együtt: kapcsolt személyek), az elfogadó nyilatkozatok megtételére nyitva álló határidő záró napjáig a vételi ajánlattal érintett részvények tekintetében — a vételi ajánlat keretében kötött részvény-átruházási szerződés kivételével — a részvények átruházására, elidegenítésére, megterhelésére vonatkozó ügyletet nem köthetnek. A forgalmazó az elfogadó nyilatkozat megtételére nyitva álló határidő záró napjáig a vételi ajánlattal érintett részvényekre — a vételi ajánlat keretében kötött részvény-átruházás kivételével — saját számlás ügyletet nem köthet.

(8) A Felügyelet indokolt kérelemre az elfogadó nyilatkozat megtételére a vételi ajánlatban meghatározott határidőt egyszer, legfeljebb tizenöt nappal meghosszabbíthatja. A kérelmező legkésőbb az eredeti határidő lejártáig köteles közzétenni a határidő meghosszabbításának tényéről szóló tájékoztatást.

94/F. § (1) A vételi ajánlatot a részvénytársaság valamennyi szavazati jogot megtestesítő részvényére, vala-

mennyi szavazati joggal rendelkező részvényese számára kell megtenni.

(2) Az ajánlattevő — az elfogadásra nyitva álló határidő záró napjáig — a vételi ajánlatot az ellenérték tekintetében módosíthatja, feltéve, hogy a módosított ellenérték forintban meghatározott értéke meghaladja az ajánlatban meghatározott értéket és a módosítást az ajánlattevő — a 94/D. § (1) bekezdésében meghatározott módon — közzéteszi. Az ellenérték módosítása kiterjed a módosítás közzététele előtt tett elfogadó nyilatkozatokra is.

94/G. § (1) A vételi ajánlatban az ajánlat tárgyát képező részvények ellenértéke nem lehet kevesebb mint:

a) a tőzsdére bevezetett részvény esetén a részvénynek a vételi ajánlat Felügyelet részére történő benyújtását megelőző száznyolcvan nap forgalommal súlyozott tőzsdei átlagára és az ajánlattevő, valamint a kapcsolt személyek által a vételi ajánlat benyújtását megelőző száznyolcvan napon belül a részvénytársaság részvényeire ellenérték fejében kötött átruházási szerződés legmagasabb ára, vagy a vételi, visszavásárlási jog érvényesítése esetén a szerződés lehívási ára és díja együttes összege közül a magasabb összeg;

b) a tőzsdére be nem vezetett részvény esetén, a részvénynek a vételi ajánlat Felügyelet részére történő benyújtását megelőző száznyolcvan nap forgalommal súlyozott átlagára és az ajánlattevő, valamint a kapcsolt személyek által a vételi ajánlat benyújtását megelőző száznyolcvan napon belül a részvénytársaság részvényeire ellenérték fejében kötött átruházási szerződés legmagasabb ára, vagy a vételi, visszavásárlási jog érvényesítése esetén a szerződés lehívási ára és díja együttes összege közül a magasabb összeg.

(2) Ha a részvények ellenértéke az (1) bekezdés szerint nem állapítható meg, az ellenérték nem lehet kevesebb, mint a vételi ajánlatban meghatározott és a Felügyelet által jóváhagyott számítási mód alapján megállapítható legkisebb összeg.

94/H. § (1) Ha a vételi ajánlat 94/D. § (1) bekezdése szerinti közzétételét megelőzően az ajánlattevő megkeresésére a részvénytársaság igazgatósága a részvénytársaság működésével kapcsolatos információt adott át az ajánlattevő vagy a meghatalmazottja részére, azt az ajánlattevő, a meghatalmazottja, illetve a forgalmazó köteles az üzleti titokra, az értékpapírtitokra, valamint a bennfentes kereskedelem tilalmára vonatkozó szabályoknak megfelelően kezelni.

(2) A részvénytársaság igazgatósága a vételi ajánlat kézhezvételének időpontjától a vételi ajánlat elfogadására nyitva álló határidőn belül nem hozhat olyan döntést, amely alkalmas a befolyásszerzésre irányuló eljárás megzavarására, így nem határozhat az alaptőke felemeléséről vagy a részvénytársaság saját részvényeinek megszerzéséről. Ha a részvénytársaság igazgatósága már a vételi ajánlatnak a 94/D. § (1) bekezdésében meghatározott megkülönböztetés nélkül tudomást szerzett a vételi szándékról, ez a szabály a tudásszerzés időpontjától alkalmazandó.

(3) A részvénytársaság igazgatósága köteles a vételi ajánlatot véleményezni, és azt a működési terv és az ajánlattevő gazdasági tevékenységéről szóló jelentés megtekintésének helyén a részvényesek számára — az elfogadó nyilatkozat megtételére nyitva álló határidő kezdő napját megelőzően — közzé tenni. Az igazgatóság véleményének kötelező tartalmi elemeit a 9. számú melléklet tartalmazza. Ha a Felügyelet a vételi ajánlatot módosított tartalommal hagyta jóvá, az igazgatóság szükség esetén a módosításokra tekintettel újabb véleményt tehet közzé.

(4) A részvénytársaság igazgatósága jogosult a társaság költségén a vételi ajánlat értékelésével független pénzügyi szakértőt megbízni. A szakértői értékelést az igazgatóság a véleménnyel azonos módon teszi közzé. Az igazgatóság a szakértői vélemény közzétételéről hirdetmény útján értesíti a részvényeseket.

94/I. § (1) Az elfogadó nyilatkozat megtételére nyitva álló határidő kezdő napját követően valamennyi, az ajánlat tárgyát képező részvénnel rendelkező részvényes bejelentheti, hogy részvényét, vagy annak az elfogadó nyilatkozatban meghatározott részét, a vételi ajánlatban foglalt feltételek szerint át kívánja ruházni.

(2) Az elfogadó nyilatkozatot személyesen, vagy meghatalmazott útján lehet megtenni. Az elfogadó nyilatkozat meghatalmazott, illetve közreműködő (pl. posta) útján történő megtételével kapcsolatos felelősség az elfogadó nyilatkozatra jogosultat terheli.

(3) Az elfogadó nyilatkozat nem vonható vissza.

(4) Az ajánlattevő valamennyi felajánlott részvényt köteles megvásárolni, kivéve, ha az elfogadó nyilatkozatok alapján az ajánlattevő nem szerezne a részvénytársaságban ötven százalékot meghaladó befolyást, és a vételi ajánlat erre az esetre tartalmazta az elállás jogának fenntartását. Tilos a részvényesek között a vételi ajánlat elfogadására vonatkozó jogosultság gyakorlása során hátrányos megkülönböztetést tenni.

(5) Az ajánlattevő és az elfogadó nyilatkozatot tevő részvényes között a részvény-átruházási szerződés az elfogadó nyilatkozat megtételére nyitva álló határidő záró napján jön létre, kivéve, ha a verseny-felügyeleti eljárás ezen a napon még nem zárult le. Ez utóbbi esetben a szerződés a verseny-felügyeleti engedély megadásának napján jön létre.

(6) Az ajánlattevő az ellenérték teljesítésére a vételi ajánlat elfogadására nyitva álló határidő záró napját — verseny-felügyeleti eljárás esetén, a verseny-felügyeleti engedély megadásának napját — követő öt munkanapon belül köteles.

(7) Ha az ellenérték nem vagy nem kizárólagosan pénz, az elfogadó nyilatkozatot tevő — az elfogadó nyilatkozattal egyidejűleg — kérheti, hogy az ajánlattevő az ellenértéket pénzben fizesse meg.

(8) Ha az ellenérték szolgáltatása a (6) bekezdésben foglalt időpontot követően történik meg, az ajánlattevő késedelmi kamat megfizetésére köteles. Ha az ellenérték megfizetésére a (6) bekezdésben meghatározott határidő

lejártát követő harminc napon belül nem kerül sor, az elfogadási nyilatkozatot tevő elállhat a szerződéstől. Az eladó elállási jogának gyakorlása esetén az ajánlattevő köteles ennek tényét a Felügyeletnek két munkanapon belül bejelenteni. A késedelmi kamat megfizetése, az elállási jog gyakorlása nem érinti a Felügyeletnek azon jogát, hogy az ellenérték megfizetésére vonatkozó szabályok megsértése esetén az e törvényben meghatározott szankciókat alkalmazza.

Az ellenajánlat

94/J. § (1) Az elfogadó nyilatkozat megtételére nyitva álló határidő zárónapját megelőző tizenötödik napig bárki jogosult új vételi ajánlat megtételére (a továbbiakban: ellenajánlat). Az ellenajánlatra — a (2)—(4) bekezdésben meghatározott eltéréssel — a vételi ajánlatra vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.

(2) Az ellenajánlat akkor tehető közzé és az ellenajánlatot a Felügyelet akkor hagyja jóvá, ha az a részvényesek számára kedvezőbb, mint a vételi ajánlat vagy a korábbi ellenajánlat. Az ellenajánlat akkor minősül kedvezőbbnek, ha az legalább öt százalékkal magasabb forintban kifejezett ellenértéket tartalmaz. Ha újabb ellenajánlatra kerül sor, ez az ellenajánlat akkor minősül kedvezőbbnek, ha legalább további öt százalékkal magasabb forintban meghatározott ellenértéket határoz meg, mint a korábbi ellenajánlat.

(3) Ha az újabb ellenajánlat az ajánlattevő által korábban megtett ajánlattól (ellenajánlattól) csak az ellenérték tekintetében tartalmaz eltérést, úgy annak jóváhagyásáról a Felügyelet három napon belül határoz.

(4) Az ellenajánlat jóváhagyásával és annak a 94/E. § (4) bekezdésében meghatározott közzétételével az előző vételi ajánlat (ellenajánlat), illetve az arra tett elfogadó nyilatkozat hatályát veszti.

A vételi ajánlattételi eljárás lezárása

94/K. § (1) Az ajánlattevő, illetve a forgalmazó a vételi ajánlat elfogadására nyitva álló határidő zárónapját követő két naptári napon belül a vételi ajánlat eredményét a Felügyeletnek bejelenti, és azt a bejelentéssel egyidejűleg a vételi ajánlat közzétételére vonatkozó szabályok szerint közzéteszi. Az ajánlattevő az ellenérték szolgáltatására nyitva álló határidő lejártát követő két naptári napon belül köteles a Felügyeletnek bejelenteni az ellenérték teljesítésének vagy nem teljesítésének tényét, az utóbbi esetben a nem vagy részleges teljesítés indokait is.

(2) Az ajánlattevőt, ha a vételi ajánlat következtében a szavazati jogok több mint kilencven százalékát megszerezte és az ellenérték teljesítésére vonatkozó kötelezettségének maradéktalanul eleget tett, az (1) bekezdésben meghatározott bejelentés közzétételét követő harminc napon belül vételi jog illeti meg a tulajdonába nem került részvények tekintetében. A vételi jog gyakorlása során az ellenérték nem lehet kevesebb, mint a vételi ajánlat során alkalmazott ellenérték.

(3) A vételi jogával élni kívánó befolyásszerző e szándékát két naptári napon belül a Felügyeletnek bejelenti, és

ezzel egyidejűleg vételi szándékát közzéteszi. A bejelentésben és a közleményben meg kell jelölni a részvények ellenértékét, a részvények átadásának és az ellenérték megfizetésének helyét, idejét és módját.

(4) A részvénytársaság a határidőben át nem adott részvényeket érvénytelenné nyilvánítja. Erre az eljárásra a Gt. 263. §-ának (2) bekezdésében foglaltakat kell alkalmazni.

(5) Ha a vételi ajánlati eljárás lezárásakor az ajánlattevőnek a részvénytársaságban fennálló befolyása meghaladja a szavazati jogok több mint kilencven százalékát, a fennmaradó részvények tulajdonosainak — a vételi ajánlat elfogadására nyitva álló határidő zárónapját követő harminc napon belül megtett — kérésére köteles e részvényeket is megvásárolni. A vételi kötelezettség esetén az ellenérték legkisebb összegének meghatározására a (2) bekezdésben foglaltakat megfelelően alkalmazni kell.

94/L. § Ha a befolyásszerzésre a 94/C—94/K. §-ban foglaltaktól eltérő módon került sor, a részvénytársasággal szemben a tagsági jogok nem gyakorolhatóak. A befolyást szerző a harminchárom, illetve a huszonöt százalékot meghaladó mértékű szavazati jogot megtestesítő részvényeit köteles a szerzést vagy a Felügyelet határozatának meghozatalát követő hatvan napon belül elidegeníteni. Az elidegenítési kötelezettséggel nem érintett részvények tekintetében a részvénytársasággal szemben a tagsági jogok csak az elidegenítési kötelezettség alá eső részvények elidegenítését követően gyakorolhatóak.

94/M. § Ha a vételi ajánlat eredményeként nem kerül sor a vételi ajánlat tárgyát képező valamennyi részvény átruházására, de az ajánlattevő a 94/C. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű befolyást szerzett, az ajánlattevőnek a további befolyásszerzése során nem kell újabb vételi ajánlatot tennie. Ha a vételi ajánlat eredményeként megszerzett befolyás mértéke nem éri el a 94/C. § (1) bekezdésében meghatározott mértéket, úgy az ajánlattevőnek a további — a 94/C. § (1) bekezdésében meghatározott mértéket meghaladó — befolyásszerzéshez előzetesen újabb vételi ajánlatot kell tennie.

Befolyásszerzés önkéntes vételi ajánlat útján

94/N. § (1) Vételi ajánlat útján történő befolyásszerzésre akkor is sor kerülhet, ha a vételi ajánlat tétele nem kötelező (a továbbiakban: önkéntes vételi ajánlat). Önkéntes vételi ajánlat útján történő befolyásszerzésre a kötelező vételi ajánlat útján történő befolyásszerzés szabályai irányadóak azzal az eltéréssel, hogy a 94/F. §-ban az ajánlattétel kötelező legkisebb mértékére vonatkozó, valamint a 94/H. § (3) és (4) bekezdésében meghatározott szabályt nem kell alkalmazni, illetve ellenajánlat nem tehető.

(2) Ha az elfogadó nyilatkozatokban felajánlott részvények száma a vételi ajánlatban meghatározott mértéket meghaladja, a részvények átruházására kizárólag a részvények névértékének arányában kerülhet sor.

(3) Nem tehető önkéntes vételi ajánlat a kötelező vételi ajánlatnak a 94/D. § (1) bekezdésében meghatározott köz-

zétételétől az annak elfogadására nyitva álló határidő záró napjáig.

94/O. § (1) Az e fejezetben meghatározott rendelkezésektől csak akkor lehet eltérni, ha ezt a törvény lehetővé teszi.

(2) Az e fejezetben meghatározott bejelentési és közzétételi kötelezettség nem érinti a Gt.-ben meghatározott bejelentési és közzétételi kötelezettségeket.

(3) A tőzsde — a Felügyelet által jóváhagyott — szabályzatában a tőzsdén forgalmazott részvények vételi ajánlatétel útján történő megszerzéséhez további feltételeket írhat elő.”

40. § (1) Az Épt. 123. §-a a következő *i*) ponttal egészül ki:

(A Felügyelet feladatkörében)

„*i*) ellenőrzi, illetve vizsgálja a nyilvánosan működő részvénytársaságban történő befolyásszerzéssel kapcsolatban e törvényben meghatározott szabályok és elvek betartását, érvényesülését.”

(2) Az Épt. 128. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A nyilvánosan működő részvénytársaságokban történő befolyásszerzésre vonatkozó szabályok betartásának ellenőrzése keretében a Felügyelet írásbeli megkeresésére a részvényesi jogok gyakorlója köteles e jogok gyakorlására kötött megállapodást feltárni, valamennyi e tárgyban keletkezett irat másolatát a Felügyelet rendelkezésére bocsátani, illetve megjelölni azt a személyt, akinek érdekében ténylegesen eljár.”

(3) Az Épt. 133. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A Felügyelet nyilvántartásba veszi a nyilvánosan működő részvénytársaság tulajdonosainak a 94/B. §-ban szabályozott, a befolyásszerzéshez kapcsolódó bejelentési kötelezettség alapján tudomására jutott adatokat.”

(4) Az Épt. 136. §-ának (1) bekezdése a következő új *h*) ponttal egészül ki:

(A Felügyelet feladata ellátása érdekében kezelheti)

„*h*) a befolyásszerzés mértékének ellenőrzése érdekében a nyilvánosan működő részvénytársaság tulajdonosainak adatait.”

(5) Az Épt. 136. §-a (3) bekezdésének *e*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, és a (3) bekezdés az alábbi új *f*) ponttal egészül ki:

(A Felügyelet az adatot)

„*e*) a nyilvánosan működő részvénytársaságban történő befolyás megszűnésétől, megszüntetésétől számított öt évig,

f) az *a*)—*e*) pontban meg nem határozott esetekben a Felügyelet birtokába kerülésétől számított öt évig”

(kezelheti.)

41. § (1) Az Épt. 137. §-a (2) bekezdésének *a*) és *f*) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek, és egyidejűleg a bekezdés a következő új *l*) ponttal egészül ki:

(A Felügyelet jogszabályban, határozatában, valamint a tőzsde alapszabályában, illetve szabályzataiban, az elszámolóház üzletszabályzatában, illetve szabályzataiban meghatározott feltételektől való eltérés, a befektetők érdekét és a tőkepiac egyensúlyát, a tőkepiac többi szereplőinek helyzetét veszélyeztető magatartás esetén a következő intézkedéseket teheti:)

„*a*) a tőzsdei kereskedési tevékenységgel, az elszámolási tevékenységgel, az értékpapír forgalomba hozatalával, a befektetési szolgáltatási, kiegészítő befektetési szolgáltatási tevékenységgel, valamint a nyilvánosan működő részvénytársaságokban történő befolyásszerzéssel kapcsolatos, jogszabályban vagy engedélyben meghatározott feltételeknek való megfelelésre, határidő kitűzésével felszólíthat;”

„*f*) meghatározott időszakra felfüggesztheti az értékpapír forgalomba hozatalát és forgalmazását, a nyilvánosan működő részvénytársaságban történő befolyásszerzésre irányuló nyilvános vételi ajánlatra vonatkozó eljárást, a tőzsdei szekcióban történő kereskedést, illetve a tőzsdei kereskedést;”

„*l*) ha törvény alapján a részvényes a részvénytársasággal szemben tagsági jogait nem gyakorolhatja, ezt a tényt a Felügyelet határozatban megállapítja, és szükség esetén elrendelheti a tagsági jogok gyakorlásának felfüggesztését.”

(2) Az Épt. 137. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki, és egyidejűleg a jelenlegi (3) bekezdés számozása (4) bekezdésre változik:

„(3) A Felügyelet a (2) bekezdés *l*) pontjában meghatározott határozatának felülvizsgálatára irányuló perben a bíróság soron kívül jár el. A tárgyalást — ha egyéb intézkedésre nincs szükség — legkésőbb a keresetlevélnek a bírósághoz érkezésétől számított nyolcadik napra kell kitűzni. A bírósági határozat elleni fellebbezés határideje három nap.”

42. § Az Épt. 142. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„142. § (1) A Felügyelet a kibocsátót, a befektetési szolgáltatót, a tőzsdét, az elszámolóházat, illetve ezek vezető állású személyét és alkalmazottját, a bennfentes és a tisztességtelen árfolyam-befolyásolást elkövető személyt, valamint a nyilvánosan működő részvénytársaságban történő befolyásszerzés szabályait megsértő személyt e törvényben és az e törvény felhatalmazása alapján kiadott jogszabályban, valamint a Felügyelet határozatában foglalt kötelezettség megszegése, kijátszása, elmulasztása vagy késedelmes teljesítése esetén, továbbá, ha azt az MNB a (2) bekezdés szerint kezdeményezi, bírság megfizetésére kötelezheti.”

43. § Az Épt. 143. §-ának (2) bekezdése a következő *m*) ponttal egészül ki:

(A bírság összege:)

„*m*) a nyilvánosan működő részvénytársaságban történő befolyásszerzés e törvényben meghatározott szabályainak megszegése esetén 500 000—100 000 000 Ft.”

44. § Az Épt. 247. §-ának (2) bekezdése a következő l) ponttal egészül ki:

(Felhatalmazást kap a pénzügyminiszter arra, hogy rendeletben állapítsa meg:)

„l) a befektetési szolgáltatási tevékenységet folytató gazdálkodó szervezet üzleti-befektetési szolgáltatási tevékenységéhez kapcsolódó, a Felügyelet részére történő adatszolgáltatási kötelezettségét, az adatszolgáltatás tartalmát, módját, gyakoriságát.”

45. § (1) Az Épt. az e törvény 1. és 2. számú mellékletében szereplő új 8. és 9. számú melléklettel egészül ki, ezzel egyidejűleg a jelenlegi 9. számú melléklet számozása 10. számú mellékletre változik.

(2) Az Épt. (1) bekezdéssel átszámozott 10. számú melléklete a következő új 8. ponttal egészül ki:

„8. A Tanács 88/627/EGK irányelve a nyilvános társaságok meghatározó részesedésének megszerzése és elidegenítése esetén nyilvánosságra hozandó információkról.”

VII. Fejezet

Az állam tulajdonában lévő vállalkozói vagyoni értékesítéséről szóló 1995. évi XXXIX. törvény módosítása

46. § (1) Az állam tulajdonában lévő vállalkozói vagyoni értékesítéséről szóló 1995. évi XXXIX. törvény (a továbbiakban: Priv. tv.) 70. §-ának (9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(9) A bankkonszolidációban részt vett pénzintézet (Konzumbank Rt.) állami tulajdonban lévő részvényei tekintetében a tulajdonosi jogokat az ÁPV Rt. gyakorolja. A Földhitel- és Jelzálogbank Rt. állami tulajdonban lévő részvényei tekintetében a tulajdonosi jogokat a pénzügyminiszter gyakorolja.”

(2) A Priv. tv. mellékletében a tulajdonosi jogokat gyakorló pénzügyminiszter cím alatti felsorolásból a következő szövegrész hatályát veszti:

(Tulajdonosi jogokat gyakorló miniszter: pénzügyminiszter)

„Magyar Fejlesztési Bank Rt.100%
Földhitel- és Jelzálogbank Rt.100%”

(3) A Priv. tv. melléklete a következő, a tulajdonosi jogokat gyakorló miniszterre utaló címmel és a cím utáni rendelkezéssel egészül ki:

„Tulajdonosi jogokat gyakorló miniszter: a Kormány által kijelölt miniszter

Magyar Fejlesztési Bank Rt.100%”

VIII. Fejezet

A hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény módosítása

47. § A hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Hpt.)

2. §-ának (2) bekezdése a következő g) ponttal egészül ki:

(E törvény rendelkezései nem terjednek ki:)

„g) a külön jogszabály alapján létrehozott Diákhitel Központra és hitelezési tevékenységére;”

48. § A Hpt. 12. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„12. § (1) A hitelintézet jegyzett tőkéjében egy tulajdonosnak sem a közvetlen és közvetett tulajdoni hányada, sem az általa gyakorolt szavazati jog mértéke — a Magyar Állam, a más hitelintézet, az egyetemes postai szolgáltató, a biztosítóintézet, a befektetési társaság, a pénzügyi holding társaság, az Országos Betétbiztosítási Alap a 104. § (1) bekezdésében meghatározott cél érdekében történő tulajdonszerzése, illetve a (3) bekezdésben meghatározott esetek kivételével — nem lehet több tizenöt százaléknál.”

49. § A Hpt. 13/A. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„13/A. § (1) A hitelintézet által kiszervezhető ügyviteli tevékenységek körét, valamint azt, hogy ezek közül melyek kiszervezését kell a Felügyelet részére bejelenteni, külön jogszabály állapítja meg.”

50. § A Hpt. 51. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A Felügyelet, valamint az MNB jogszabályban, illetőleg jegybanki rendelkezésben a pénzügyi intézmény számára előírt adatszolgáltatás során is jogosult banktitokhoz jutni.”

51. § A Hpt. 150. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„150. § E törvény és a pénzügyi szolgáltatási tevékenységre vonatkozó egyéb jogszabályok, illetve jegybanki rendelkezések, továbbá a Felügyelet határozatai maradéktalan betartása, a jogsértések vagy hiányosságok megelőzése, illetőleg megszüntetése érdekében a Felügyelet a pénzügyi intézménnyel szemben — az MNB egyidejű értesítése mellett — intézkedést, kivételes intézkedést és bírságot alkalmazhat.”

52. § (1) A Hpt. 151. §-a (1) bekezdésének bevezető szövegrésze helyébe a következő rendelkezés lép:

„A Felügyeletnek mérlegelnie kell az intézkedés szükségességét, ha a pénzügyi intézmény, valamint a pénzügyi intézménynek nem minősülő kiegészítő pénzügyi szolgáltatást nyújtó egyéb jogi személy, ezek vezető állású személye, illetőleg tulajdonosa megsérti az e törvény, az eredményes, megbízható és független tulajdonlásra, illetőleg a prudens működésre vonatkozó jogszabályok, valamint az MNB tv., a pénzforgalomról szóló jogszabályok, a devizajogszabályok és a jegybanki rendelkezések előírásait, illetőleg tevékenységét nyilvánvalóan nem elvárható gondossággal végzi, így különösen”

(2) A Hpt. 151. §-a (2) bekezdésének bevezető szöveg-része helyébe a következő rendelkezés lép:

„A Felügyeletnek e törvény, továbbá a prudens működésre vonatkozó jogszabályok, valamint az MNB tv., a pénzforgalomról szóló jogszabályok, a devizajogszabályok, továbbá a jegybanki rendelkezések előírásainak jelentős megsértése esetén — a rendelkezésére álló adatokat és információkat mérlegelve — meg kell tennie a szükséges intézkedést (153. §, 155—156. §), ha a pénzügyi intézmény”

(3) A Hpt. 151. §-a (3) bekezdésének bevezető szöveg-része helyébe a következő rendelkezés lép:

„A Felügyeletnek e törvény, továbbá a prudens működésre vonatkozó jogszabályok, valamint az MNB tv., a pénzforgalomról szóló jogszabályok, a devizajogszabályok és a jegybanki rendelkezések előírásainak súlyos megsértése esetén — a rendelkezésére álló adatokat és információkat mérlegelve — meg kell tennie a szükséges intézkedéseket, illetőleg kivételes intézkedéseket (157—160. §), ha a hitelintézet”

53. § A Hpt. 169. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„169. § (1) A pénzügyi szolgáltatásokra és kiegészítő pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó jogszabályok, jegybanki rendelkezések előírásainak megsértése esetén a Felügyelet bírságot szabhat ki.”

54. § A Hpt. 235. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Felhatalmazást kap a pénzügyminiszter, hogy rendeletben állapítsa meg:

a) a tőkeegyelelési mutató és az egyes pénzügyi szolgáltatási tevékenységekből származó kockázatoknak megfelelő szavatoló tőke szükséglet számítására,

b) a kintlevőségek, befektetések, a mérlegen kívüli tételek és a fedezetek minősítésének, illetőleg értékelésének szempontjaira,

c) a rossznak minősített követelések átstrukturálására,

d) az azonnali fizetőképesség alapelveire és az esedékségi napok nyilvántartási rendszereire,

e) a belső ügyintézésre, eljárásokra vonatkozó szabályzatok kötelező tartalmára, ideértve a nyilvántartások vezetésére vonatkozó előírásokat is,

f) a belső ellenőrzési rendszerekre, illetőleg eljárásokra,

g) a Felügyeletnek szolgáltatandó rendszeres jelentések tartalmára, formájára, a jelentésadás módjára és időpontjára,

h) a könyvvizsgálók által — a Felügyeletnek évente — a 136. § alapján készítendő külön kiegészítő jelentés szerkezetére és tartalmára,

i) a hitelintézetek követelése és kötelezettségei lejáratidőpontjainak összhangjával kapcsolatosan a lejáratidőpontra,

j) a kockázatok megállapítására, elemzésére, értékelésére, behatárolására, kezelésére és csökkentésére, a kockázatvállalás ellenőrzésére,

k) az információs és ellenőrzési rendszerek megfelelő működtetésére,

l) a deviza nyitott pozícióra,

m) a tőkeegyelelési és tőkeszükségleti követelményeknek konszolidált módon való megfelelésre,

n) az igazgatási-szolgáltatási díjra,

o) az országkockázat tőkekövetelményére,

p) a banki értékesítői, az értékpapír értékesítői, a szakképesített banktisztviselői és a befektetési tanácsadói képzés szakmai és vizsgakövetelményeire, továbbá

q) a hitelintézet szolgáltatásához kapcsolódó ügyviteli tevékenység Felügyelethez történő bejelentéssel, illetve bejelentés nélkül kiszervezhető körére, valamint a kiszervezés követelményére vonatkozó részletes szabályokat.”

IX. Fejezet

A Nemzeti Kulturális Alapprogramról szóló 1993. évi XXIII. törvény módosítása

55. § (1) A Nemzeti Kulturális Alapprogramról szóló 1993. évi XXIII. törvény (a továbbiakban: Nkat.) a következő 5/B. §-sal egészül ki:

„5/B. § (1) Az építetű (beruházó, megrendelő) köteles a kivitelezőt írásban tájékoztatni arról, hogy a megvalósítandó építmény kulturális járulékköteles, vagy nem. A kivitelező járulékkifizetési kötelezettsége ezzel egyidejűleg keletkezik, illetőleg szűnik meg. Az írásbeli tájékoztatás elmulasztása esetén a járulékkifizetési kötelezettség az építetűt terheli.

(2) Megszűnik a járulékkifizetési kötelezettség, ha az építmény a rendeltetése alapján — az építési (szerelési, kivitelezési) szerződés megkötését követően az építési engedély módosításával bekövetkezett változás folytán — már nem tartozik a melléklet szerinti körbe.

(3) Amennyiben az 5/A. § (2) bekezdése szerinti építmény megvalósításához az építetű biztosít anyagot, saját előállítású terméket, nyújt szolgáltatást, azoknak — a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 51. §-ának (3) bekezdése szerint meghatározott — bekerülési költsége is része az építmény teljes bekerülési értékének, és a kulturális járulékk alapjának meghatározásakor figyelembe kell venni.

(4) Az építetű által biztosított anyagok, saját előállítású termékek, nyújtott szolgáltatások (3) bekezdés szerint meghatározott értéke alapján a kulturális járulékkifizetési kötelezettség közvetlenül az építetűt terheli.

(5) Ha a használatbavételi engedélyben meghatározott rendeltetése alapján az építmény a melléklet szerinti körbe tartozik és bekerülési költsége a járulékköteles értékhatárt

a) nem haladja meg, a járulékfizetésre kötelezett (kivitelező, illetőleg építető) a megfizetett kulturális járulékot esedékes bevallásában az APEH-től visszaigényelheti;

b) eléri, a járulékfizetésre kötelezett (a kivitelező, illetve az építető) köteles a teljes kulturális járulékot, illetőleg — ha az építmény megvalósítása során részteljesítés történt — a különbözetet az esedékes bevallásával egyidejűleg megfizetni.

(6) Ha a használatbavételi engedélyben meghatározott rendeltetése alapján az építmény nem tartozik a melléklet szerinti körbe, a már megfizetett kulturális járulékot az építető, illetve a kivitelező az esedékes bevallásában az APEH-től visszaigényelheti.

(7) A kivitelező a fizetendő (bevallott) kulturális járulékot az egyéb ráfordítások között számolja el, az építető az őt terhelő kulturális járulékot pedig a bekerülési érték részeként mutatja ki.”

(2) A Nkat. melléklete II. Szolgáltatások részében a „64.20.27-ből Pornótartalmú emeltdíjas szolgáltatás” szövegrész helyébe a „72.40-ből Távbeszélő útján teljesített pornótartalmú emeltdíjas szolgáltatás” szövegrész lép.

X. Fejezet

A jelzálog-hitelintézetről és a jelzáloglevélről szóló 1997. évi XXX. törvény módosítása

56. § A jelzálog-hitelintézetéről és a jelzáloglevélről szóló 1997. évi XXX. törvény (a továbbiakban: Jht.) 3. §-a (1) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép, és egyidejűleg a § a következő új (4) bekezdéssel egészül ki:

„3. § (1) Jelzálog-hitelintézet pénzkölcsönt nyújt Magyarország területén levő ingatlanon alapított jelzálogjog, ide értve az önálló zálogjogként alapított jelzálogjogot is (a továbbiakban együtt: jelzálogjog) fedezete mellett, melyhez forrásait alapvetően jelzáloglevél kibocsátásával gyűjti.”

„(4) A jelzálog-hitelintézet a (2) bekezdésben meghatározott pénzügyi, befektetési, illetve kiegészítő befektetési szolgáltatáson kívül üzletszerűen kizárólag ingatlanok hitelbiztosítéki értékének meghatározását végezheti hitelintézetek és biztosító részvénytársaságok részére.”

57. § A Jht. 5. §-a (1)—(2) bekezdésének helyébe a következő rendelkezések lépnek, és egyidejűleg a § a következő új (7) bekezdéssel egészül ki:

„5. § (1) A teljes hitelállományban a kölcsönszerződések megkötésekor a legalább ötéves lejáratú jelzáloghitelek aránya nem lehet kevesebb nyolcvan százaléknál.

(2) A jelzálog-hitelintézetet a fedezetül szolgáló ingatlan tekintetében jelzálogjogának biztosítására elidegenítési és terhelési tilalom illeti meg, melyet a zálogszerződéseiben köteles feltüntetni. A jelzálog-hitelintézetet megillető elidegenítési és terhelési tilalom tényét az ingatlan-nyilvántartásba be kell jegyezni.”

„(7) A jelzálog-hitelintézet jelzálogjog és a hozzá kapcsolódó elidegenítési és terhelési tilalom bejegyzésére, módosítására vagy törlésére irányuló kérelmét a földhivatal soron kívül, 8 napon belül intézi el.”

58. § A Jht. 7. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„7. § A jelzálog-hitelintézet a jelzáloghitel szerződésben kikötheti, hogy a jelzáloghitel lejáratát megelőzően nem fizethető vissza. Előtörlesztés elfogadása esetén jogosult a lejárat előtti visszafizetésekor az elmaradt hasznát érvényesíteni.”

59. § A Jht. 8. §-a (2) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép, és egyidejűleg a § a következő (3)—(6) bekezdéssel egészül ki:

„(2) Jelzálog-hitelintézet azt a jelzáloghitelt vásárolhatja meg hitelintézettől, illetve biztosító részvénytársaságtól,

a) amelyet Magyarország területén lévő ingatlanon alapított jelzálogjog fedezete mellett nyújtottak elidegenítési és terhelési tilalom kikötése mellett és

b) amelynek a még hátralévő futamideje a vásárlás időpontjában legalább öt év és

c) amely a jelzálog-hitelintézet könyvvizsgálója szerint problémamentes minőségű és

d) amelynek fedezetéül szolgáló ingatlan hitelbiztosítéki értékét a jelzálog-hitelintézet az erre vonatkozó szabályok betartásával állapította meg, és a hitel tőkeösszege nem haladja meg a hitelbiztosítéki érték hetven százalékát és

e) amelyre vonatkozó jelzáloghitel szerződést közjegyzői okiratba foglalták.

(3) Amennyiben a felek az átruházásról szóló szerződésben másként nem állapodnak meg, úgy a jelzáloghitel megvásárlásával az annak alapjául szolgáló, illetve az azt biztosító szerződéses jogviszonyból származó és az átruházó hitelintézetet megillető valamennyi jog átszáll a jelzálog-hitelintézetre.

(4) Jelzálog-hitelintézet csak hitelintézettől és azt a Magyarország területén lévő ingatlanon alapított önálló zálogjogot vásárolhatja meg,

a) amelyet a (2) bekezdésben meghatározott valamennyi feltételnek megfelelő jelzáloghitel biztosítékeként kötöttek ki és

b) amelyre vonatkozó szerződést közjegyzői okiratba foglalták és

c) amelyet a hitelintézet — az eladással egyidejűleg — részletvétel keretében azzal a feltétellel vásárolt vissza, hogy őt a jelzálogjog csak a vételár-fizetési kötelezettségének (az utolsó vételár-részlet megfizetésének) teljesítésével illeti meg.

(5) A jelzálog-hitelintézet (4) bekezdés c) pontja szerinti vételár-követelése (a továbbiakban: visszavásárlási vételár) nem haladhatja meg az önálló zálogjoggal biztosított jelzáloghitelből még fennálló követelés mértékét.

(6) A visszavásárlási szerződésből származó fizetési kötelezettség megszegése esetén és ennek bekövetkezése időpontjától kezdődően az önálló zálogjoggal biztosított jelzáloghitel a (3) bekezdés szerinti jogkövetkezménnyel a jelzálog-hitelintézetet illeti meg, amely — törvényi engedményesként — e tényről maga is jogosult a kötelezettet az engedményező értesítési kötelezettségének hatályával (Ptk. 328. § (4) bek.) tájékoztatni. Ebben az esetben a jelzálog-hitelintézet az elszámolás során csak a visszavásárlási vételárnak azt a részét köteles a hitelintézetnek kiadni, amellyel az — a visszavásárlási vételár eddig törlesztett és a jelzálog-hitelintézetet megillető jelzáloghitel, illetve az abból még fennálló követelés együttes összegét figyelembe véve — többet teljesített.”

60. § A Jht. 14. §-ának (3)—(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(3) Rendes fedezetként azon jelzáloghitelből eredő tőkekövetelés és a szerződés alapján járó kamat vehető figyelembe, amely fedezetétől kikötött, elidegenítési és terhelési tilalommal biztosított jelzálogjog az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre került. Rendes fedezetként a visszavásárlási vételár is figyelembe vehető.

(4) Ha a jelzáloghitelből eredő tőkekövetelés, illetve a visszavásárlási vételár összege a fedezetül lekötött ingatlan hitelbiztosítéki értékének hatvan százalékát meghaladja, rendes fedezetként legfeljebb a hatvan százalék mértékéig vehető figyelembe.”

61. § A Jht. 23. §-ának *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A Felügyelet a Hpt.-ben és az Épt.-ben meghatározottakon túlmenően a következő intézkedést és kivételes intézkedést alkalmazhatja:)

„*b)* a jelzáloglevelekből eredő kötelezettség és a fedezetet képező jelzáloghitel-állomány, ideértve a visszavásárlási vételárból eredő követelésállományt is (a továbbiakban együtt: jelzáloghitel-állomány), továbbá a pótfedezet átruházására kötelezheti a jelzálog-hitelintézetet, ha tőke-megfelelési mutatója — kilencven napot meghaladóan — négy százaléknál alacsonyabb, és azt a Felügyelet által megállapított határidőn belül nem tudják helyreállítani. Ha a jelzáloglevelekből eredő kötelezettség, a jelzáloghitel-állomány és a pótfedezet más jelzálog-hitelintézet számára nem adható át, azokat — a Felügyelet engedélyével — bank is átveheti.”

XI. Fejezet

A lakástakarékpénztárakról szóló 1996. évi CXIII. törvény módosítása

62. § A lakástakarékpénztárakról szóló 1996. évi CXIII. törvény (a továbbiakban: Ltp.) 3. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Lakástakarékpénztár legalább kétmilliárd forint jegyzett tőkével alapítható.”

63. § Az Ltp. 3/A. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és egyidejűleg a § a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(2) Olyan hitelintézet fióktelepének működését, amelynek székhelye nem az Európai Unió tagállamában van, akkor engedélyezi a Felügyelet, ha a kérelmező működése, üzletszabályzata, általános szerződési feltételei megfelelnek e törvény és a kapcsolódó rendeletek előírásainak.”

„(4) Az Európai Unió másik tagállamában székhellyel rendelkező hitelintézet magyarországi fióktelepe esetén a fióktelep létesítésének bejelentésétől számított két hónapon belül a Felügyelet tájékoztatja a székhely állam felügyeleti hatóságát a magyarországi tevékenységvégzés 6—24. §-ban meghatározott feltételeiről.”

64. § Az Ltp. 15. §-ának (2)—(5) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) A lakástakarékpénztárnak a kiutalási összeg (1) bekezdésben meghatározott célokra fel nem használt része (a továbbiakban: szabad eszköz) előző hónap utolsó napján meglévő állományának legalább ötven százalékát készpénzben, számlapénzben, illetőleg olyan országnak a központi kormánya, vagy központi bankja által kibocsátott értékpapírban kell tartania, amely

a) teljes jogú tagja a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezetnek vagy az Európai Uniónak, vagy

b) speciális megállapodást kötött arra, hogy hitelt nyújtson a Nemzetközi Valuta Alapnak annak Általános Kölcsönnyújtási Megállapodása szerint, és a megelőző öt év során hitelfelvételből származó külső adósságát nem ütemezte át, illetőleg nem függesztette fel.

(3) A lakástakarékpénztár szabad eszközei előző hónap utolsó napján meglévő állományának legfeljebb húsz százalékát helyezheti ki egy évnél nem hosszabb lejáratra devizabelföldi hitelintézeteknél.

(4) A lakástakarékpénztár szabad eszközei előző hónap utolsó napján meglévő állományának legfeljebb húsz százalékát használhatja fel áthidaló kölcsönök nyújtására.

(5) A lakástakarékpénztár szabad eszközei előző hónap utolsó napján meglévő állományának legfeljebb huszonöt százalékát fektetheti be jelzálog-hitelintézet által kibocsátott jelzáloglevélbe.”

65. § Az Ltp. 24. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Ha a lakáselőtakarékoskodó felvette az állami támogatást, de a kormányrendeletben meghatározott időn belül nem igazolja a támogatással növelt betétösszeg lakás-célú felhasználását, illetve az utólagos ellenőrzés során nem tudja azt bizonyítani, vissza kell fizetnie a kapott állami támogatást a felvétel napjáig jóváírt betéti kamattal, valamint a felvétel napjától számított időszakra jutó mindenkoros jegybanki alapkamattal növelt összegben a központi költségvetésnek. Ha a lakástakarékpénztár megállapítja a támogatással növelt betétösszeg nem lakás-célú felhasználását, az állami támogatás és járulékai megfizetése

íránti követelést — a jogosult Magyar Állam nevében eljárva — bírósági úton érvényesíti, amely mentes az eljárási illeték alól. A jogerős fizetési meghagyás, illetőleg a fizetési kötelezettséget megállapító jogerős bírósági határozat végrehajtható okirat, amely alapján a lakástakarékpénztár megkeresésére a tartozást az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal adók módjára hajtja be. A lakástakarékpénztár az adózás rendjéről szóló 1990. évi XCI. törvény 92. § (2) bekezdésében meghatározott költségátalány megelőlegezésére nem kötelezhető.”

66. § Az Ltp. a következő új 28. §-sal egészül ki:

„28. § E törvény a Magyar Köztársaság és az Európai Közösségek és azok tagállamai között társulás létesítéséről szóló, Brüsszelben, 1991. december 16-án aláírt Európai Megállapodás tárgy körében, a megállapodást kihirdető 1994. évi I. törvény 3. §-ával összhangban az Európai Parlament és a Tanács 2000. március 20-i, a hitelintézeti tevékenység megkezdéséről és folytatásáról szóló 2000/12/EK irányelvvel összeegyeztethető szabályozást tartalmaz.”

XII. Fejezet

Az adózás rendjéről szóló 1990. évi XCI. törvény módosítása

67. § Az adózás rendjéről szóló 1990. évi XCI. törvény (a továbbiakban: Art.) 96/B. §-a feletti címének és 96/B. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„A hallgatói hitel törlesztésére vonatkozó különös szabályok

96/B. § (1) Hallgatói hitel e törvény alkalmazásában a Kormány rendeletével létrehozott Diákhitel Központ és a hitelfelvevő közötti kölcsönszerződés alapján nyújtott kölcsön. A hallgatói hitel törlesztése az adóval [3. § (1) bekezdésének a) pontja] esik egy tekintet alá a megállapítás, a levonás, a bevallás, az adatszolgáltatás, az ellenőrzés, a jogkövetkezmények és a végrehajtás tekintetében.

(2) A hitelfelvevő a Diákhitel Központtal kölcsönszerződést kötött és e szerződés alapján hallgatói hitelhez jutott magánszemély, aki e törvény alapján adózónak minősül.

(3) A hallgatói hitelrendszert a Diákhitel Központ működteti, folyósítja a hallgatói hiteleket, vezeti az ezzel kapcsolatos nyilvántartásokat, hitelfelvevőnként vezetett nyilvántartásában jóváírja az állami adóhatóság által szolgáltatott adatok alapján a hitelfelvevők törlesztéseit. A Diákhitel Központ a hitelfelvevő nevének, adóazonosító jelének feltüntetésével a törlesztési kötelezettségről az azt befolyásoló körülmény (különösen kölcsönszerződés kötés, törlesztési kötelezettség megszűnése, szünetelése, a hitelfelvételi jogosultsági idő lejártja) bekövetkeztét követő hónap 20. napjáig adatot szolgáltat az állami adóhatóságnak.

(4) eltérő rendelkezés hiányában a hallgatói hitel törlesztésére e törvénynek a személyi jövedelemadóra vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

(5) A törlesztési kötelezettség alapja a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti

a) összevont adóalapba tartozó bevételnek azon része, amelyet az adóelőleg számításánál jövedelemként kell figyelembe venni;

b) külön adózó jövedelmek közül az adóbevallásban bevallott, illetőleg az adóbevallást helyettesítő munkáltatói elszámolásban elszámolt jövedelmek, kivéve a vagyónátruházásból származó jövedelmet és a vállalkozói adóalapot.

(6) Ha a hallgatói hitel törlesztő részletének éves alapja nem éri el az éves minimálbér összegét, a törlesztő részlet alapjaként — feltéve, hogy a hitelfelvételi jogosultsági idő lejárt — az éves minimálbért kell figyelembe venni. Ha a hitelfelvételi jogosultsági idő az adóév közben szűnik meg, illetve ha a törlesztési kötelezettség nem a teljes adóévben szünetel, e bekezdés alkalmazásában a törlesztő részlet alapja az éves minimálbér időarányos része. Az időarányos minimálbér számításánál a törlesztési kötelezettség szünetelésével érintett hónapokat, illetőleg a hitelfelvételi jogosultsági idő megszűnésének hónapját egész hónapként kell figyelembe venni.

(7) A hitelfelvevő a munkáltatónak, a kifizetőnek a törlesztési kötelezettség alapjába számító jövedelem szerzését eredményező jogviszony keletkezésekor bejelenti, hogy hallgatói hitel törlesztési kötelezettség terheli, illetőleg igazolja a kötelezettség megszűnését.

(8) A hitelfelvevő bejelentése alapján a kifizetésekor a munkáltató az (5) bekezdés a)–b) pontjában, a kifizető az (5) bekezdés a) pontjában meghatározott jövedelemből a Kormány rendeletében meghatározott mértékkel levonja a törlesztő részletet, és havonta a tárgyhót követő hónap 12. napjáig egy összegben megfizeti az állami adóhatóság e célra nyitott számlájára. A levont összegekről a munkáltató, kifizető a rá vonatkozó adóbevallási gyakorisággal bevallást nyújt be az állami adóhatósághoz.

(9) Munkáltatói adómegállapítás esetén a munkáltató az adóévet követően a jövedelemadó megállapítására előírt időpontig megállapítja a hitelfelvevő éves törlesztési kötelezettségének alapját, összegét, az év közben teljesített törlesztési kötelezettséget és ez utóbbiak esetleges különbözetét. A magánszemély terhére megállapított különbözetet a munkáltató a következő kifizetésekor vonja le, melynek mértéke legfeljebb a közterhekkel csökkentett kifizetés 15%-áig terjedhet. A levonás meghiúsulásáról a munkáltató a különbözet összegének, valamint a magánszemély adóazonosító jelének feltüntetésével a következő hónap 20. napjáig értesíti a magánszemély állami adóhatóságát, amely a különbözetet határozattal írja elő.

(10) Ha a hitelfelvevő

a) a törlesztési kötelezettség alapjába tartozó jövedelme után személyi jövedelemadó-, adóelőleg megállapításra kötelezett, vagy

b) (5) bekezdés b) pontja szerinti jövedelme nem munkáltatótól származik

a törlesztő részletet maga állapítja meg és fizeti meg negyedévenként a negyedévet követő hónap 12. napjáig az

állami adóhatóság e célra nyitott számlájára. A törlesztési kötelezettségét az e bekezdés alapján teljesítő hitelfelvevőt az állami adóhatósághoz benyújtandó bevallási kötelezettség terheli. A bevallásnak tartalmaznia kell az éves törlesztő részlet alapját, az éves törlesztő részlet összegét, a ténylegesen teljesített (tőle levont, vagy általa megfizetett) törlesztést és ezek különbözetét. A hitelfelvevő bevallási kötelezettségét a jövedelemadó bevallásra előírt határidőig teljesíti, ezzel egyidejűleg megfizeti a törlesztő részlet különbözetét.

(11) A munkáltató és a kifizető az adóévet követő március 31-ig, mágneses adathordozón április 20-ig hitelfelvevőként adatot szolgáltat az állami adóhatóságnak a hitelfelvevő nevének, adóazonosító jelének feltüntetése mellett a törlesztési kötelezettség alapjául szolgáló kifizetések és a levont törlesztő részletek összegéről.

(12) Az állami adóhatóság a befizetett törlesztő részletet a befizetési határidőt követően a Kormány rendeletében előírt határidőn belül átutalja a Diákhitel Központ e célra nyitott számlájára. Az állami adóhatóság évente október 31-ig adatot szolgáltat a Diákhitel Központnak a hitelfelvevők törlesztési kötelezettségének összegéről. A hitelfelvevő túlfizetésének összegét a Diákhitel Központ törlesztésként számolja el.

(13) Az állami adóhatóság ellenőrzi a hallgatói hiteltörlesztés alapjának, és a törlesztő részletnek a megállapítását, bevallását, megfizetését és az adatszolgáltatási kötelezettség teljesítését. A törlesztő részlet alapját képező jövedelem feltárása esetén határozatában megállapítja az elmaradt törlesztő részlet megfizetési kötelezettségét. A törlesztő részlet különbözet feltárásáról szóló jogerős határozat alapján a megfizetést követően az adóhatóság értesíti a Diákhitel Központot a törlesztési kötelezettség összegének megváltozásáról. A feltárt túlfizetés összegét a Diákhitel Központ törlesztésként számolja el. A hallgatói hitel visszafizetésével kapcsolatos kötelezettségek megsértése esetén az adóhatóság az e törvényben meghatározott jogkövetkezményeket alkalmazza azzal, hogy a késedelmi pótlék kivételével a szankciókból származó bevétel a központi költségvetést illeti meg.

(14) Ha a munkáltató, a kifizető a törlesztő részletet levonta és ezt a hitelfelvevő igazolja, a levont de meg nem fizetett törlesztő részlet csak a megfizetési kötelezettséget elmulasztó munkáltatótól, kifizetőtől követelhető.

(15) Az állami adóhatóság az esedékességig meg nem fizetett éves törlesztő részletet és annak jogkövetkezményeit (pótlék, bírság), továbbá a határozattal előírt, de meg nem fizetett kötelezettséget behajtja. A beszedett összeget az adóhatóság átutalja a Diákhitel Központnak.

(16) Ha az éves törlesztési kötelezettség teljesítése során túlfizetés keletkezik, arról a hitelfelvevő nem rendelkezhet, a megállapított éves törlesztési kötelezettség önellenőrzéssel, utólagos adómegállapítással nem csökkenthető. Az adóhatóság a törlesztő részlet tartozást nem mérsékelheti, illetőleg e tartozásra fizetési könnyítést nem engedélyezhet. A törlesztő részlet tartozásra a végrehajtáshoz való jog elévülésére vonatkozó rendelkezés nem alkalmazható.”

XIII. Fejezet

A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény módosítása

68. § (1) A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) 7. §-a (1) bekezdésének *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni a következő bevételeket:)

„*b*) a magánszemély adózott jövedelméből történt vagyoni érték átadásának (befektetésének) részben vagy egészben történő visszafizetését (visszajuttatását), ideértve

ba) a vállalkozásban lévő vagyon kivonásával megszerzett bevételt is, ha ez a vagyon magánszemély adózott jövedelméből került befektetésre,

bb) a magánszemély által fizetett tagdíja, hozzájárulása, felajánlása ellenében a vállalkozási tevékenységet nem folytató társadalmi szervezet, köztestület által a részére nyújtott szolgáltatást, ha a beszedő szervezet nem jogosult adóalap-csökkentésre vagy adókedvezményre jogosító igazolás kiadására,

azzal, hogy nem tekinthető visszafizetésnek (visszajuttatásnak), ha a bevételt jövedelemként kell figyelembe venni, vagy a kifizetés (juttatás) adóköteles jogcímen történt;”

(2) A Szja tv. 7. §-a (1) bekezdésének *p*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a bekezdés a következő *q*)—*s*) pontokkal egészül ki:

(A jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni a következő bevételeket:)

„*p*) a kifizető által a vele munkaviszonyban álló magánszemély, illetve tevékenységében személyesen közreműködő tagja képzésének költségként elszámolt értékét, feltéve, hogy a képzés a kifizető tevékenységéhez szükséges ismeretek megszerzését, bővítését célozza, továbbá a kifizető tevékenységében közreműködő magánszemély (például üzleti partner, szakértő) e feladatának ellátásához szükséges felkészítésének költségként elszámolt értékét, azzal, hogy egyebekben a hivatali, üzleti utazásra vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni;

q) a hivatali, üzleti utazáshoz kapcsolódó utazási jegy ellenértékét, ideértve a szokásosan a jegy árában felszámított étkezés ellenértékét is;

r) a hivatali, üzleti utazáshoz kapcsolódó szállás ellenértékét, ideértve a szokásosan a szálláshely árában felszámított reggeli étkezés ellenértékét is;

s) a 69. § (10) bekezdésének rendelkezéseiben meghatározott reprezentációt és 10 ezer forint egyedi értéket meg nem haladó üzleti ajándékot, ha a juttatót az adott juttatás tekintetében a belföldi jogszabály alapján nem terheli adókötelezettség.”

69. § A Szja tv. 62. §-a (1) bekezdésének *c*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az ingatlan, a vagyoni értékű jog átruházásából származó — a 63. § (5) bekezdésének rendelkezését is figyelembe véve

megállapított — bevételből le kell vonni az átruházó magán-személyt terhelő következő igazolt költségeket, kivéve azokat, amelyeket valamely tevékenységből származó bevételével szemben költségként elszámolt:]

„c) az átruházással kapcsolatos kiadásokat, ideértve az adott ingatlannal kapcsolatban az állammal szemben vállalt kötelezettség alapján igazoltan megfizetett összeget is.”

70. § (1) A Szja tv. 69. §-a (5) bekezdésének b) és d) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(Természetbeni juttatásnak minősül többek között:)

„b) a kifizető által adott ajándék (tárgyjutalom, szolgáltatás, illetőleg az ezekre szóló utalvány stb.), ideértve a vetélkedő és a verseny díjaként kapott ajándékot, azzal, hogy nem minősül ajándéknak a takarékbetét, valamint azzal, hogy az 1. számú mellékletben adómentesnek minősített esetekben az ajándékot nem kell bevételként figyelembe venni.”

„d) a reprezentáció és az üzleti ajándék.”

(2) A Szja tv. 69. §-a a következő (7)—(10) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A (6) bekezdés rendelkezésétől eltérően a kifizetőnek nem kell megfizetnie

a) a b) pontban nem említett kifizető esetében

aa) a reprezentáció értéke után számított adóból azon összeget, amely nem több, mint az adóévre elszámolt éves összes bevétele 0,5 százalékának, de legfeljebb kétmillió ötszázezer forintnak a 44 százaléka,

ab) az adóévben adott, a 10 ezer forint egyedi értéket meg nem haladó üzleti ajándékok együttes értéke után számított adóból a (9) bekezdésben meghatározott létszámmal számolva 1500 forint/fő érték 44 százalékát;

b) a társadalmi szervezet, köztestület, egyházi jogi személy, alapítvány (ideértve a közalapítványt is) kifizető esetén a reprezentáció és 10 ezer forint egyedi értéket meg nem haladó üzleti ajándékok együttes értéke után számított adóból a közhasznú, illetve cél szerinti tevékenysége érdekében felmerült, az adóévre vonatkozó beszámolóban kimutatott összes ráfordítás 10 százalékának 44 százalékát, de legfeljebb az adóévre elszámolt éves összes bevétele 10 százalékának 44 százalékát.

(8) A (7) bekezdés alkalmazásában a reprezentáció, az üzleti ajándék értékének meghatározására egyebekben az (1) bekezdés rendelkezését kell alkalmazni, azzal, hogy a számításnál figyelmen kívül kell hagyni az e törvény előírásai szerint adómentes természetbeni juttatások értékét. Az adókötelezettség alá eső érték után az adót

a) a b) pontban nem említett kifizetőnek az adóévre elszámolt éves összes bevétel megállapítására előírt időpontot követően kell megállapítania, és az elszámolt éves összes bevétel megállapításának hónapját követő hónap 12-éig megfizetnie, továbbá az adót az elszámolt éves összes bevétel megállapítása hónapjának kötelezettségeként a havi, a negyedéves, illetőleg az éves bevallásában kell bevallania;

b) az egyéni vállalkozónak az adóbevallás benyújtására nyitva álló határnapig kell megállapítania és megfizetnie, és az éves adóbevallásában az adóév utolsó hónapjának kötelezettségeként kell bevallania.

(9) A (7) bekezdés ab) pontjában meghatározott létszám alatt az adóévi statisztikai átlagos állományi létszám és az adóév során a kifizető tevékenységében személyesen közreműködő tagok (egyéni vállalkozó kifizető esetében ideértve az egyéni vállalkozót is) számának együttes összegét kell érteni.

(10) E § alkalmazásában

a) *adóév*: a számvitelről szóló törvény szerinti gazdálkodónál az üzleti év, egyébként az adózás rendjéről szóló törvény szerinti adóév;

b) *elszámolt éves összes bevétel*: a kifizető által az adóévre vonatkozó beszámolóban — ide nem értve az összevont (konszolidált) beszámolót — kimutatott (ennek hiányában az adóév utolsó napjára vonatkozó könyvviteli zárlat alapján megállapított) összes bevétel, egyéni vállalkozónál az adóévi vállalkozói bevétel;

c) *juttató*: a kifizető, továbbá a külföldi illetőségű jogi személy és jogi személyiség nélküli szervezet;

d) *reprezentáció*: a juttató tevékenységével összefüggő üzleti, hivatali, szakmai, diplomáciai vagy hitéleti rendezvény, esemény keretében, továbbá az állami, egyházi ünnepek alkalmával nyújtott vendéglátás (étel, ital) és az ahhoz kapcsolódó szolgáltatás (utazás, szállás, szabadidőprogram stb.);

e) *üzleti ajándék*: a juttató tevékenységével összefüggő üzleti, hivatali, szakmai, diplomáciai vagy hitéleti kapcsolatok keretében adott ajándék, ide nem értve az értékpapírt.

71. § (1) A Szja tv. 1. számú mellékletének 6.1. pontja e törvény 4. számú mellékletének 1. pontja szerint módosul.

(2) A Szja tv. 1. számú mellékletének 8.14., 8.19. és 8.22. pontjai e törvény 4. számú mellékletének 2—4. pontjai szerint módosulnak.

XIV. Fejezet

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény módosítása

72. § A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Tbj) 4. §-a k) pontjának 1. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Járvulékalmat képező jövedelem:)

„1. a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) szerinti, az összevont adóalapba tartozó, az önálló és nem önálló tevékenységből származó bevételnek azon része, amelyet az adóelőleg

számításánál jövedelemként kell figyelembe venni, ideértve az Szja tv.-ben szabályozott kis összegű kifizetésből származó jövedelmet is, továbbá az Szja tv. 69. §-a szerinti természetbeni juttatás adóalapként megállapított értéke (ide nem értve az Szja tv. 69. §-ának (10) bekezdése szerinti üzleti ajándék, reprezentáció címén adott terméket és nyújtott szolgáltatást), valamint a munkavállalói érdekvépviseletet ellátó szervezet részére levont (befizetett) tagdíj, a tanulószervezetben meghatározott díj, továbbá a hivatásos nevelőszülői díj,”

XV. Fejezet

Az egészségügyi hozzájárulásról szóló 1998. évi LXVI. törvény módosítása

73. § Az egészségügyi hozzájárulásról szóló 1998. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: Eho tv.) 3. §-ának *bb*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulás alapja az adóévben juttatott (megszerzett), az Szja törvényben meghatározott:]

„*bb*) a társadalombiztosítási járulékalapot nem képező természetbeni juttatások adóalapként meghatározott értéke, azzal, hogy a Szja törvény 69. §-ának (10) bekezdésében meghatározott reprezentáció és üzleti ajándék esetében az egészségügyi hozzájárulás alapját — a 2. § és az 5. § (2) bekezdésének rendelkezéseitől eltérően — a juttatásban részesülő magánszemély(ek) illetőségétől függetlenül kell megállapítani, azonban a Szja törvény 69. §-ának (7) bekezdése rendelkezései szerint számított összeg után az egészségügyi hozzájárulást nem kell megfizetni.”

74. § Az Eho tv. 11. §-ának (6) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„A Szja törvény 69. §-ának (10) bekezdésében meghatározott reprezentáció és üzleti ajándék után fizetendő százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást a Szja törvény 69. §-a (8) bekezdésének *a*)—*b*) pontjában meghatározottak szerint kell megállapítani, megfizetni és bevallani.”

XVI. Fejezet

A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény módosítása

75. § A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ft.) 40. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„40. § (1) A munkaadó a munkavállaló részére munkaviszonya alapján kifizetett és elszámolt bruttó munkabér, illetmény (kereset), valamint végkielégítés, jubileumi jutalom, a betegszabadság idejére adott díjazás, személyi

jövedelemadó köteles természetbeni juttatás (kivéve a az Szja tv. 69. § (10) bekezdése szerinti reprezentáció, üzleti ajándék címén nyújtott természetbeni juttatást), étkezési hozzájárulás, üdülési hozzájárulás és a munkaviszony keretében biztosított cégautó adójának 25 százaléka után 3 százalékos munkaadói járulékot köteles fizetni.”

XVII. Fejezet

Záró rendelkezések

76. § E törvény — a 77—80. §-ban, valamint a 85—90. §-ban foglalt eltéréssel — a kihirdetését követő 15. napon lép hatályba.

77. § (1) Az e törvény 2—6. §-aival, valamint a 8—13. §-aival megállapított Áht. 18/A. §-ának, 18/B. §-ának, 18/C. §-ának, 18/D. §-ának, 33. §-a (8)—(10) bekezdésének, 48. §-a *f*) pontjának, 63. §-ának, 64. §-ának, 102. §-ának és 103/A. §-ának, továbbá az e törvény 15. §-a (2) bekezdésével megállapított Áht. 124. §-a (4) bekezdése *a*) pontjának rendelkezései 2001. október 1-jén lépnek hatályba, és ezzel egyidejűleg a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény 44. §-ának (1) bekezdése kiegészül az „Államháztartási Hivatalnál” szöveggel.

(2) 2001. október 1-jétől az Áht. 18/B. §-a (8), (11) bekezdésében, a 18/C. §-a (12), (14) bekezdésében, a 24. §-a (2) bekezdésének *d*) pontjában, a 48. § *j*) pontjában, a 63. §-a (5), (7) bekezdésében, a 101. §-a (7)—(8) bekezdésében, a 102. §-a (5) bekezdésében, a 103. §-a (1) bekezdésében, a 124. §-a (2) bekezdésének *p*) pontjában és a 124. §-a (4) bekezdésének *c*) pontjában a Kincstár megnevezés helyett Államháztartási Hivatalt kell érteni, a 18/B. §-a (9) bekezdésében, a 48. §-a *o*) pontjában, a 121. §-a (7) bekezdésében, a 122/A. §-ában a Kincstár megnevezés helyett az Államháztartási Hivatalt és a Kincstárt együttesen kell érteni.

(3) Az e törvény 1. §-ával megállapított Áht. 15. §-ának rendelkezése, valamint az e törvény 7. §-ával megállapított Áht. 18/H. §-ának és 18/I. §-ának rendelkezései, továbbá az e törvény 15. §-ának (1) bekezdésével megállapított Áht. 124. §-a (2) bekezdése *y*) pontjának rendelkezése 2002. január 1-jén lépnek hatályba, és ezzel egyidejűleg az Áht. 18/A. §-a (1) bekezdése *b*) pontjának szövege helyébe Magyar Államkincstár Rt. (a továbbiakban: Kincstár) szövegrész lép és az Áht. 18/A. §-ának (2)—(4) bekezdése hatályát veszti.

(4) Az Államháztartási Hivatal munkavállalóira a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény rendelkezései vonatkoznak. Az Államháztartási Hivatal azon munkavállalóinak az illetménye, akik 2001. október 1-je előtt a Magyar Államkincstár közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény hatálya alá tartozó munkavállalói voltak, nem lehet kevesebb 2001. ok-

tóber 1-je után sem a 2001. október 1-je előtt ott elért — jutalom nélküli — keresetüknél.

(5) Ahol jogszabály Kincstárról rendelkezik, az alatt 2001. október 1-jétől az Áht. 18/B. §-ának (1) bekezdésében megállapított feladatoknak megfelelően Államháztartási Hivatalt, a 18/B. § (2) bekezdésében megállapított feladatoknak megfelelően 2002. január 1-jétől Magyar Államkincstár Rt.-t (Kincstár) kell érteni.

78. § (1) E törvénynek a Tao. 21. §-a (13) bekezdésének új mondatát megállapító 16. §-a a kihirdetés napján lép hatályba.

(2) E törvény kihirdetésével egyidejűleg a Tao. 7. § (1) bekezdésének *zs*) pontjában az „(ide nem értve az üzemmörön kívüli ingatlant)” szövegrész helyébe az „(ide nem értve az üzemmörön kívüli ingatlant és a 2001. december 31-ét követően beszerzett ültetvénynek az állományba vétel időpontjára megállapított beszerzési, bekerülési értékét)” szövegrész, e pont „(11—(12) bekezdésben” szövegrésze helyébe „(11)—(13) bekezdésben” szövegrész, a Tao. 7. §-a (11) bekezdésében a „magánszemély” szövegrész helyébe a „magánszemély (ideértve az MRP-t is)” szövegrész, a Tao. 8. §-a (1) bekezdése *u*) pontjának *ua*) alpontjában a „beruházást” szövegrész helyébe a „beruházást (kivéve az ültetvényt)” szövegrész, *ud*) alpontjában a „(természetbeni juttatásként átad, értékesít, apportál, térítés nélkül átad)” szövegrész helyébe a „(természetbeni juttatásként átad, értékesít, apportál, térítés nélkül átad, valamint pénzügyi lízing keretében, részletfizetéssel, halasztott fizetéssel átvett eszközt a szerződés szerinti feltételek teljesülésének megghiúsulása miatt a pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvény kihirdetése napjától visszaad)”, valamint a Tao. 22/A. §-ának (1) bekezdésében az „A hitelszerződés megkötésének” szövegrész helyébe az „A hitelszerződés (ideértve a pénzügyi lízinget is) megkötésének” szövegrész lép. E rendelkezéseket a 2001-ben kezdődő adóév első napjától kell alkalmazni.

(3) E törvény kihirdetésével egyidejűleg a Tao. 7. §-a a következő (13) bekezdéssel egészül ki:

„(13) Az (1) bekezdés *zs*) pontját az ügyvédi iroda, a szabadalmi ügyvivői iroda és a magánszemélyek jogi személyiséggel rendelkező munkaközössége is alkalmazhatja, ha az adóév utolsó napján — a kis- és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról szóló törvény előírásának megfelelő alkalmazásával — mikro- vagy kisvállalkozásnak minősül.”

(4) A (3) bekezdéssel megállapított Tao. 7. §-ának (13) bekezdése a kihirdetés napján lép hatályba, rendelkezéseit a 2001-ben kezdődő adóév első napjától kell alkalmazni.

(5) A Tao. e törvény 20. §-ával és 3. számú mellékletével megállapított 3. számú melléklete *B*) fejezetének 2. pontja a kihirdetést követő 45. napon lép hatályba, ezzel egyide-

jűleg a Tao. 4. §-ának 31. pontja hatályát veszti; e rendelkezéseket az adózó köteles a 2001. január 1-jétől felmerült költségre alkalmazni, ha e törvénynek a Szja tv.-t, a Tbj-t, az Eho tv.-t és az Flt-t módosító 68. és 70. §-át, valamint 71. §-ának (2) bekezdését, továbbá 72—75. §-át és 4. számú mellékletének 2—4. pontját a 2001. január 1-jétől keletkező adókötelezettségeire alkalmazza.

(6) A Tao. e törvény 17. §-ával megállapított 22/B. §-*a*, e törvény 18. §-ával módosított 23. §-ának (1) bekezdése, valamint e törvény 19. §-ával megállapított 30. §-ának (6)—(7) bekezdése a Magyar Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének a napján lép hatályba; rendelkezéseiket első ízben a hatálybalépés napjával kezdődő adóév társasági adókötelezettségére kell alkalmazni.

(7) A Magyar Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének a napján a Magyar Köztársaság 2000. évi költségvetéséről szóló 1999. évi CXXV. törvény 93. §-a hatályát veszti; a rendelkezés alapján kiadott engedélyek az abban foglalt feltételek szerint érvényesíthetők.

79. § (1) Az e törvény 21—22. §-ával megállapított — a Htv.-t módosító — rendelkezések a Magyar Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének a napján lépnek hatályba.

(2) Az önkormányzat a Magyar Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépéséig köteles hatályon kívül helyezni a Htv. e törvény 21. §-ával megállapított, 7. §-a *e*) pontjának első mondatával ellentétes adókedvezményeket, adómentességeket határozatlan időre biztosító önkormányzati rendelkezéseket. Az önkormányzat legkésőbb a Magyar Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének a napját követő ötödik naptári év utolsó napjával köteles hatályon kívül helyezni minden olyan — határozott időtartamra adókedvezményeket, adómentességeket biztosító — rendelkezését, amely ellentétes a Htv. e törvény 21. §-ával megállapított, 7. §-a *e*) pontjának első mondatával.

(3) E törvény kihirdetésével egyidejűleg a Htv. 3. §-ának (4) bekezdése „az Állami Privatizációs és Vagyonkezelő Részvénytársaságra,” szövegrész után kiegészül „az Államadósság Kezelő Központ Részvénytársaságra,” szövegrésszel. E rendelkezést 2001. március 1-jétől kell alkalmazni.

(4) E törvény kihirdetésével egyidejűleg a Htv. 52. §-ának 44. pontja a következő szövegrésszel egészül ki: „ideértve a bel- és külföldi légi közlekedést is.” E rendelkezést 2001. január 1-jétől kell alkalmazni.

80. § Az e törvény 23—26. §-ával megállapított — az Itv.-t módosító — rendelkezések a Magyar Köztársaság

Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének a napján lépnek hatályba; rendelkezéseiket az e naptól illetékkiszabásra bejelentett vagy más módon az illetékhivatal tudomására jutott vagyonszerzési ügyekben, valamint az ezt követően kezdeményezett cégbíróági eljárásokban kell alkalmazni.

81. § (1) Az e törvény 27—33. §-ával megállapított — az APEH tv.-t módosító — rendelkezéseket az e törvény hatálybalépésének napján folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az APEH tv. 3. §-a (1) bekezdésének első mondata hatályát veszti.

82. § (1) Az e törvény 34—45. §-ával megállapított — az Épt.-t módosító — rendelkezések az e törvény hatálybalépését követő befolyásszerzésre alkalmazandók. A részvénytársaság felvásárlására a hatálybalépést megelőzően indult eljárás során a hatálybalépést megelőzően hatályos törvényi rendelkezések alkalmazandók.

(2) Ha az e törvénynek az Épt.-t módosító rendelkezéseiben megállapított bejelentési, közzétételi vagy nyilvános vételre vonatkozó ajánlattételi kötelezettség a hatálybalépést megelőzően hatályos jogszabályok szerint nem állott fenn, a kötelezett az e törvény hatálybalépését követő hatvan napon belül köteles a meglévő befolyása mértékét és jellegét az e törvényben meghatározott szabályok szerint bejelenteni, illetve közzétenni.

(3) Aki az e törvény hatálybalépésekor nyilvánosan működő részvénytársaságban huszonöt vagy harminchárom százalékot meghaladó mértékű befolyással rendelkezik és befolyását a korábban hatályos szabályok alapján vételi ajánlat megtétele nélkül szerezte, a részvénytársaságban a befolyás mértékét csak a vételi ajánlatra vonatkozó szabályok alkalmazásával növelheti.

(4) Ha e törvény hatálybalépésekor a nyilvánosan működő részvénytársaság alapszabályában a részvénytársaságban történő befolyásszerzésre vonatkozó rendelkezések nem felelnek meg az e törvényben meghatározott szabályoknak, a részvénytársaság az alapszabályát — az (5)—(6) bekezdésben meghatározottak kivételével — legkésőbb e törvény hatálybalépését követő soron következő közgyűlésen módosítani köteles.

(5) Ha a nyilvánosan működő részvénytársaság alapszabálya e törvény hatálybalépésekor eltérő rendelkezéseket tartalmaz a vételi ajánlattételi kötelezettség küszöbértéke, illetve a vételi ajánlatban meghatározott ellenérték legkisebb összege tekintetében az e törvénnyel megállapított, az Épt. XIV/A. fejezetében szereplő új rendelkezésekhez képest, a részvénytársaság az alapszabály e rendelkezéseit legkésőbb 2004. június 30. napjáig köteles hatályon kívül helyezni, illetve e törvényben meghatározott szabályoknak megfelelően módosítani.

(6) Ha a törvény hatálybalépésekor nyilvánosan működő részvénytársaság alapszabálya a gazdasági társaságokról szóló 1997. évi CXLIV. törvény (a továbbiakban: Gt.) 229. §-ának (2) bekezdése alapján meghatározza az egy részvényes által gyakorolható szavazati jog legmagasabb mértékét, úgy a Gt. 229. §-a e törvénnyel megállapított új (3) bekezdésének rendelkezéseit a Magyar Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének napját követő ötödik naptári év utolsó napjáig nem kell alkalmazni.

83. § (1) A Gt. 51. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Ha a nyilvánosan működő részvénytársaság alapszabálya a 229. § (2) bekezdése alapján az egy részvényes által gyakorolható szavazati jog legmagasabb mértékét legfeljebb tíz százalékban határozza meg, valamint ha a nyilvánosan működő részvénytársaságban közvetlenül vagy közvetve egy részvényes szavazati joga sem haladja meg a tíz százalékot, az (1), (3) és (5) bekezdésben, valamint a 230. §-ban meghatározott kisebbségi jogokat a szavazatok legalább öt százalékát képviselő tagok (részvényesek) gyakorolhatják.”

(2) A Gt. 229. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (3) és (4) bekezdés számozása (4) és (5) bekezdésre változik:

„(3) A nyilvánosan működő részvénytársaság alapszabályának a szavazati jogot — a (2) bekezdés szerint — korlátozó rendelkezése e törvény erejénél fogva a hatályát veszti az értékpapírokra vonatkozó törvényi rendelkezésekben meghatározott vételi ajánlatra vonatkozó eljárás lezárásakor, ha vételi ajánlat útján a részvénytársaságban ötven százalékot meghaladó befolyás megszerzésére került sor.”

(3) A Gt. 295. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az (1) bekezdésben említett forgalmi ár megállapítása során — ha az ellenőrzött társaság nyilvánosan működő részvénytársaság — a részvények ellenértéke nem lehet kevesebb, mint a nyilvánosan működő részvénytársaságban, nyilvános vételi ajánlat útján történő befolyásszerzésre vonatkozó törvényi rendelkezésekben meghatározott legkisebb ellenérték.”

(4) A Gt. 295. §-ának (2) bekezdésében a „részvénytársaság felvásárlására vonatkozó szabályai” szövegrész helyébe a „nyilvánosan működő részvénytársaságban történő befolyásszerzésre vonatkozó szabályai” szövegrész lép.

(5) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg:

- a) a Gt. 292. §-a (1) bekezdésének az „— a befolyás módját és mértékét is feltüntetve —” szövegrésze,
- b) a Gt. 318. §-ának (3) bekezdése,
- c) a Gt. 319. §-ának (2) bekezdése,
- d) az értékpapírok forgalomba hozataláról, a befektetési szolgáltatásokról és az értékpapír-tőzsdéről szóló

1996. évi CXI. törvény módosításáról szóló 1997. évi CLI. törvény 1. §-a, valamint

e) az adótörvények, a számviteli törvény és egyes más törvények módosításáról szóló 1998. évi XXXIII. törvény 68. §-a

hatályát veszti.

84. § (1) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti:

a) a Hpt. 87. §-a (1) bekezdésének második mondata és a Hpt. 235. §-ának (3) bekezdése,

b) a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 1999. évi CXXIV. törvény 8. §-ának g) pontja,

c) az Épt. 247. §-ának (3) bekezdése,

d) a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény módosításáról szóló 2000. évi CXXIV. törvény 135. §-ának (3) bekezdése, 154. §-ának (5) bekezdése és 155. §-ának (8) bekezdése.

(2) E törvény 48. §-a és a Hpt. 12. §-ának (1) bekezdése értelmében egyetemes postai szolgáltatónak a Magyar Posta Rt.-t kell tekinteni.

85. § Az e törvény 55. §-a a kihirdetést követő 45. napon lép hatályba, azzal, hogy rendelkezéseit az ezt követően megkötött építési (szerelési, kivitelezési) szerződéseknél kell alkalmazni.

86. § (1) Az Ltp. e törvény 62. §-ával megállapított 3. §-ának (5) bekezdése, valamint az Ltp. e törvény 64. §-ával megállapított 15. §-ának (2)—(5) bekezdése 2001. július 1-jén lép hatályba.

(2) Az Ltp. e törvény 63. §-ával megállapított 3/A. §-ának (2), (4) bekezdése, valamint az Ltp. e törvény 66. §-ával megállapított 28. §-a a Magyar Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének napján lép hatályba.

(3) A 2001. július 1-jén már működési engedéllyel rendelkező lakástakarékpénztár jegyzett tőkéjének 2001. december 31-ig el kell érnie az egymilliárd-ötszázmillió forintot és legkésőbb 2002. december 31-ig kell elérnie a kétmilliárd forintot.

87. § (1) Az Art. e törvény 67. §-ával megállapított 96/B. §-a feletti címe és 96/B. §-a 2001. szeptember 1-jén lép hatályba.

(2) 2001. szeptember 1-jén a Szja tv. 72. §-ának (5) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„Nem kell az (1) bekezdés rendelkezéseit alkalmazni a Diákhitel Központ által nyújtott hallgatói hitel esetében.”

(3) 2001. szeptember 1-jén a személyazonosító jel helyébe lépő azonosítási módokról és az azonosító kódok haszná-

latáról szóló 1996. évi XX. törvény 20. §-ának (2) bekezdése a következő j) ponttal egészül ki:

(Az adóazonosító jel kezelésére törvényben meghatározott feladatkörében eljárva jogosult)

„j) a Diákhitel Központ a hallgatói hitelek folyósításával, nyilvántartásával és törlesztésével összefüggésben.”

88. § (1) E törvény 69. §-ával és 71. §-ának (1) bekezdésével, valamint 4. számú mellékletének 1. pontjával megállapított a Szja. tv. 62. §-a (1) bekezdésének c) pontja és 1. számú mellékletének 6.1. pontja a kihirdetés napján lép hatályba. E rendelkezéseket a 2001. január 1-jétől keletkező adókötelezettségre kell alkalmazni.

(2) E törvény 68. és 70. §-ával, 71. §-a (2) bekezdésével valamint 4. számú mellékletének 2—4. pontjával, továbbá 72—75. §-ával megállapított — a Szja tv.-t, a Tbj.-t, az Eho tv.-t és az Flt-t módosító — rendelkezések a törvény kihirdetését követő 45. napon lépnek hatályba, azonban az adózó választhatja, hogy e §-ok valamennyi rendelkezését egységesen a 2001. január 1-jétől keletkező adókötelezettségeire alkalmazza.

(3) E törvény kihirdetésével egyidejűleg a Szja tv. 49/B. §-ának (9) bekezdése a következő mondattal egészül ki: „A kisvállalkozói kedvezmény és a 13. számú melléklet szerinti kisvállalkozások adókedvezménye ugyanazon beruházásra egymás mellett is érvényesíthető.”, a Szja tv. 49/B. §-ának (12) bekezdése a következő mondattal egészül ki: „E rendelkezés alkalmazásában üzembe nem helyezett ültetvény 2001. december 31-ét követő vásárlása esetén az ültetvény beszerzési ára beruházási költségként nem vehető figyelembe.”, a Szja tv. 49/B. §-a (14) bekezdésének a) pontjában a „tárgyi eszköz” szövegrész helyébe a „tárgyi eszköz (ide nem értve az ültetvényt)” szövegrész, a Szja tv. 49/B. §-a (14) bekezdésének d) pontjában az „(ideértve a természetbeni juttatás formájában történő átadást, az ellenszolgáltatás nélküli átadást is)” szövegrész helyébe az „(ideértve a természetbeni juttatás formájában történő átadást, az ellenszolgáltatás nélküli átadást, valamint a pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvény kihirdetésének napjától a pénzügyi lízing keretében, részletfizetéssel, halasztott fizetéssel átvett eszköznek a szerződés szerinti feltételek teljesülésének megghiúsulása miatti visszaadását)” szövegrész, a Szja tv. 49/B. §-a (14) bekezdésének e) pontjában a „kisvállalkozói adókedvezmény” szövegrész helyébe a „kisvállalkozói kedvezmény” szövegrész, valamint a Szja tv. 13. számú mellékletének 9. pontjában a „hitelszerződés szerint” szövegrész helyébe a „hitelszerződés (ideértve a pénzügyi lízinget is) alapján” szövegrész lép, továbbá a Szja tv. 13. számú mellékletének 11. pontja hatályát veszti. E rendelkezéseket a 2001. január 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

89. § (1) E törvény kihirdetésével egyidejűleg a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Számv. tv.) 167. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Mentesül az általa kiállított számla, egyszerűsített számla, számlát helyettesítő okmány aláírási kötelezettsége alól az a gazdálkodó, amelyik a termékértékesítésről, a szolgáltatásnyújtásról — a számlázáshoz szükséges, a számlázási rendszer által mért, illetve számított vagy a számlázási rendszerbe bevitt ellenőrzött alapadatok alapján — számítógépes úton, emberi beavatkozás nélkül, folyamatosan és nagy tömegben állítja ki a számlát, az egyszerűsített számlát, a számlát helyettesítő okmányt.”

(2) Az (1) bekezdéssel megállapított Számv. tv. 167. §-a (4) bekezdésének rendelkezéseit a gazdálkodó 2001. január 1-jétől alkalmazhatja.

(3) E törvény kihirdetésével egyidejűleg a Magyar Könyvvizsgálói Kamaráról és a könyvvizsgálói tevékenységről szóló 1997. évi LV. törvény 24. §-a (1) bekezdésének második mondata hatályát veszti.

90. § (1) E törvény kihirdetésével egyidejűleg a szakképzésről szóló 1993. évi LXXVI. törvény 1. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A törvény hatálya nem terjed ki a külön törvénnyel szabályozott okleveles könyvvizsgálói képzésre.”

(2) E törvény kihirdetésével egyidejűleg az adókra, a járulékokra és a költségvetési befizetésekre vonatkozó egyes törvények módosításáról szóló 2000. évi CXIII. törvény 285—286. §-a hatályát veszti.

(3) E törvény kihirdetésével egyidejűleg a jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 1997. évi CIII. törvény (a továbbiakban: Jöt.) 32. §-a a következő (18) bekezdéssel egészül ki:

„(18) A vámhatóság által végzett, ellenőrzéssel lezárt időszakot nem eredményező jövedéki ellenőrzés folytatása, valamint a hatósági felügyelet ellátása esetében általános megbízólevél szükséges, általános megbízólevélnek a vámhatóság tagjának intézkedésre jogosító szolgálati igazolványa minősül.”

(4) A Jöt. e § (3) bekezdésében megállapított 32. §-a (18) bekezdésének rendelkezését kell alkalmazni az e törvény kihirdetésekor jogerősen el nem bírált jövedéki ügyekben is. E bekezdés alkalmazásában jogerősen el nem bíraltnak tekintendő az az ügy, amelyben a vámhatóság határozatának bírósági felülvizsgálatára nyitvaálló határidő még nem telt el, illetőleg a határozat felülvizsgálatára irányuló bírósági eljárás jogerősen nem zárult le.

91. § (1) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a behozott kőolaj és kőolajtermékek biztonsági készletezéséről szóló 1993. évi IL. törvény (a továbbiakban: Kltv.) 4. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Visszaigényelhető a tagi hozzájárulás azután a kőolajtermék mennyiség után, amelyet a nemzetközi forgalomban közlekedő — külföldi és belföldi lajstromjelű — légitársaság üzemeltetésére használnak fel, vagy ilyen célra értékesítenek, vagy a légitársaság saját felhasználásra tartalékol.”

(2) A Kltv. 38. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A tagi hozzájárulás befizetésétől számított 90 napon belül a Szövetségtől visszaigényelhető a hozzájárulásnak az a része, amelyet a tag a törvény 4. § (2) és (3) bekezdésében meghatározott kőolaj és kőolajtermék mennyisége után fizetett be. A Szövetség a visszautalást az igénylésnek és a felhasználás könyvelésen alapuló igazolásának a Szövetséghez történő beérkezésétől számított 15 napon belül köteles teljesíteni. A behozott kőolaj feldolgozásából származó — e törvény hatálya alá tartozó — kőolajtermék értékesítése esetén a visszaigényelhető tagi hozzájárulást kőolaj-egyenérték alapján kell elszámolni.”

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

*1. számú melléklet
a 2001. évi L. törvényhez*

*„8. számú melléklet
az 1996. évi CXI. törvényhez*

A nyilvánosan működő részvénytársaságban vételi ajánlat útján történő befolyásszerzés esetén készítendő működési terv és az ajánlattevő gazdasági tevékenységéről szóló jelentés kötelező tartalmi elemei:

I.

Működési terv

1. az ajánlattevő neve és székhelye (címe);
2. a vételi ajánlattal érintett részvénytársaság neve, székhelye;
3. a közreműködő forgalmazó neve, székhelye;
4. a vételi ajánlat közzétételének helye;
5. a vételi ajánlattal érintett részvénytársaság jövőbeni működésére vonatkozó üzletpolitikai elképzelések bemutatása — ideértve azt is, hogy a befolyásszerzés miként érinti a részvénytársaság munkavállalóit —, amely részletezi az ajánlattevő által a társaság üzleti tevékenysége lényeges megváltoztatásának irányát és ennek okát.

II.

Gazdasági tevékenységről szóló jelentés

1. az ajánlattevő neve és székhelye (címe);
2. a vételi ajánlattal érintett részvénytársaság neve, székhelye;

3. az ajánlattevő cég történetének, illetve üzleti tevékenységének rövid bemutatása;

4. az ajánlattevő vezető tisztségviselőinek és felügyelő bizottsági tagjainak rövid bemutatása;

5. az ajánlattevő, illetve az ajánlattevőben befolyással rendelkezők, valamint a részvénytársaság, illetve az abban befolyással rendelkezők között létrejött esetleges megállapodások részletes ismertetése, ha azok kihatással lehetnek a vételi ajánlat értékelésére;

6. az ajánlattevő, illetve az ajánlattevőben befolyással rendelkezők, valamint a részvénytársaság, illetve az abban befolyással rendelkezők, illetve a részvénytársaság vezető tisztségviselői között létrejött esetleges megállapodások részletes ismertetése, ha azok kihatással lehetnek a vételi ajánlat értékelésére;

7. az ajánlattevő pénzügyi helyzetének bemutatása és az abban beállt változások ismertetése;

8. az ajánlattevő nyilatkozata arról, hogy a vételi ajánlat teljesítésére megfelelő fedezettel rendelkezik és ennek bemutatása;

9. ha az ajánlat ellenértéke nyilvánosan működő részvénytársaság részvényeit is tartalmazza:

a) az ellenértékként felajánlott értékpapírok kibocsátójának neve, és kapcsolata az ajánlattevővel,

b) az értékpapírok lényegi jellemzői, feltételei,

c) ha az értékpapír tőzsdén jegyzett értékpapír, a legutolsó tizenkét hónap forgalmára vonatkozó információk (minimális ár, maximális ár, átlagár, mennyiség),

d) az értékpapírnak az ellenérték megállapítása során figyelembe vett ára, kiszámításának módja;

10. a vételi ajánlatban és az ajánlattevő gazdasági tevékenységéről szóló jelentésben szereplő adatok, információk valóságára vonatkozó felelősségvállaló nyilatkozat.”

2. számú melléklet

a 2001. évi L. törvényhez

„9. számú melléklet

az 1996. évi CXI. törvényhez

A részvénytársaság igazgatóságának a vételi ajánlattal kapcsolatos véleményének kötelező tartalmi elemei:

1. a részvénytársaság neve, székhelye;

2. a vételi ajánlat összefoglalása, kitérve az ajánlat alapvető feltételeire (ellenérték, az ajánlat elfogadásra rendelkezésre álló időszak, fizetés módja);

3. nyilatkozat arról, hogy a részvénytársaság vezető tisztségviselői betöltöttek-e vezető állást, illetve rendelkeznek-e befolyással az ajánlattevőnél, illetve az ajánlattevőben befolyással rendelkezőnél, illetve milyen más kapcsolat áll fenn az említettekkel;

4. a részvénytársaság tulajdonosi struktúrája, a legalább ötszázalékos szavazati joggal rendelkező személyek felsorolása, a részvényeik darabszáma és a szavazataik számának feltüntetése;

5. a véleményben ki kell térni arra is, hogy a befolyásszerzés miként érinti a részvénytársaság munkavállalóit;

6. a részvénytársaság igazgatóságának javaslata a vételi ajánlat elfogadására, vagy annak elutasítására a javaslat részletes indokolásával; ha bármely igazgatósági tag véleménye eltér a javaslattól, vagy tartózkodott a javaslat meghozatala során, akkor ezt a tényt indokolás mellett fel kell tüntetni;

7. ha a társaság igazgatósága független pénzügyi tanácsadót bízott meg:

a) a független pénzügyi tanácsadó megnevezése,

b) arra vonatkozó nyilatkozat, hogy a tanácsadó esetében nem áll fenn olyan érdekellentét, amely befolyásolja a tanácsadó azon képességét, hogy elfogulatlan jelentést adjon.”

3. számú melléklet

a 2001. évi L. törvényhez

A Tao. 3. számú melléklete B) fejezetének 2. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A 8. § (1) bekezdés d) pontjának alkalmazásában a vállalkozási tevékenység érdekében felmerült költségnek, ráfordításnak minősül különösen:]

„2. a személyi jövedelemadóról szóló törvényben meghatározott reprezentáció vagy üzleti ajándék címen felmerült természetbeni juttatás és az e juttatáshoz kapcsolódó, törvényen alapuló, az államháztartás valamely alrendszere számára történő kötelező befizetés, valamint az adózó által üzletpolitikai (reklám) célból, bárkinek azonos feltételekkel és módon, nyilvános körülmények között adott kedvezmény, árengedmény, visszatérítés, termék, szolgáltatás révén nyújtott természetbeni juttatás, továbbá a termék megismertetése, forgalmának növelése céljából adott, a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerint természetbeni juttatásnak minősülő áruminta, ha az nem tartós használatra rendelt dolog és mennyisége nem éri el a kereskedelemben forgalmazott/forgalmazható legkisebb mennyiséget;”

4. számú melléklet

a 2001. évi L. törvényhez

1. A Szja tv. 1. számú mellékletének 6.1. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A károk megtérülése, a kockázatok viselése körében adómentes:)

„6.1. az elemi károk, katasztrófák esetén a károsultnak jogszábjálya alapján, és/vagy közadakozásból pénzben vagy

természetben nyújtott segély, támogatás (ideértve a lakóépület(ek) állami költségvetési forrásból történő helyreállítását, újjáépítését is), a jogszabályban meghatározott kötelezettség alapján kapott tartásdíj, a kártalanítás (ideértve a kisajátítás alapjául szolgáló közérdekű célra megvásárolt ingatlan vételárát is), a kárpótlás, a kártérítés, kivéve a jövedelmet pótló kártérítést;”

2. A Szja tv. 1. számú mellékletének 8.14. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A természetbeni juttatások közül adómentes:)

„8.14. a kifizető által üzletpolitikai (reklám) célból, bárkinnek azonos feltételekkel és módon, nyilvános körülmények között adott kedvezmény, árengedmény, visszatérítés, termék, szolgáltatás, ha az

a) nem tartozik a nyeresémből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezések hatálya alá,

b) nem vetélkedő és nem verseny díja, valamint a termék megismertetése, forgalmának növelése céljából adott áruminta, ha az nem tartós használatra rendelt dolog, és mennyisége nem éri el a kereskedelemben forgalmazott/forgalmazható legkisebb mennyiséget;”

3. A Szja tv. 1. számú mellékletének 8.19. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A természetbeni juttatások közül adómentes:)

„8.19. a kifizető által a magánszemélynek kifizetőnként legfeljebb évi három alkalommal adott ajándék értékéből alkalmanként az 500 forintot meg nem haladó összeg,

valamint a köztársasági elnök, az Országgyűlés elnöke, a miniszterelnök, a külügyminiszter és a honvédelmi miniszter által az államközi és az államok feletti szervezetekkel kapcsolatos diplomáciai esemény alkalmával nyújtott vendéglátás (étel, ital) és az ahhoz kapcsolódó szolgáltatás (utazás, szállás, szabadidőprogram stb.), adott ajándék; a külügyminiszter és a honvédelmi miniszter esetében ide kell érteni azt az esetet is, amikor az előzőeket külképviselet által közvetve nyújtja;”

4. A Szja tv. 1. számú mellékletének 8.22. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A természetbeni juttatások közül adómentes:)

„8.22. az, amelyet az államháztartás valamely alrendszeréből, egyházi forrásból, illetőleg a közoktatási intézmény saját bevételeiből a tanulmányi kirándulás, táborozás, tanulmányi verseny alkalmával a közoktatásban vagy hasonló képzésben részt vevő gyermek, tanuló kap (ideértve az iskolai könyvjutalmat is), valamint az a természetbeni juttatás, amely az említett rendezvényeken a gyermekek, tanulók felügyeletét ellátó magánszemély jelenlétének, közreműködésének biztosításához szükséges (így különösen az utazás, szállás, étkezés értéke), továbbá a Nemzeti Kulturális Alapprogram támogatásával szervezett rendezvényhez, programhoz kapcsolódó utazás, szállás, étkezés értékének a támogatás összegét meg nem haladó része;”

Szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a szerkesztőbizottság közreműködésével.

A szerkesztőbizottság elnöke: dr. Bártfai Béla, társelnöke: Nyéki József.

A szerkesztésért felelős: dr. Müller György, Budapest V., Kossuth tér 1—3.

Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: dr. Korda Judit vezérigazgató.
Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. Telefon: 266-9290.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FAMA Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.

Információ: tel./fax: 317-9999, 266-9290/245, 357 mellék.

Példányonként megvásárolható a kiadó Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. (tel./fax: 267-2780) szám alatti közlönnyboltjában, illetve megrendelhető a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

2001. évi éves előfizetési díj: 48 720 Ft. Egy példány ára: 140 Ft 16 oldal terjedelemtől, utána + 8 oldalanként + 84 Ft.

A kiadó az előfizetési díj évközbéli emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407

01.1108 — Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert.